

ఆంధ్ర సచిత్ర
హార్
పత్రిక

9-5-69
40, స్టేషన్లు

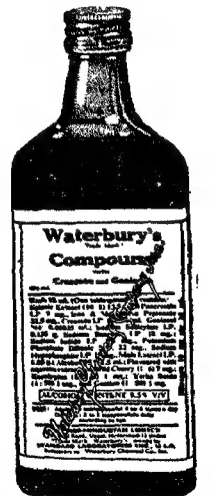

దగ్గు, జలుబులు నీర్పమును కలిగిస్తాయి — యితర వ్యాధులకు దారితీస్తాయి

బలము మరియు ఆరోగ్యమునకు వాటర్బరీస్ కాంపౌండ్ త్రాగండి

దగ్గు, జలుబులతో రోగ నిరోధక శక్తిని గోల్పోతారు. మీరు నీర్పముగా
వుంటారు. అటువంటప్పుడు మీకు యితర వ్యాధులు సోకే అవకాశ
ముంటుంది. గమక వాటర్బరీస్ కాంపౌండ్ క్రమంగా త్రాగండి.
దీనిలోగల ఓషధులు ఆకలిని వృద్ధి పరుస్తాయి. కోల్పోయిన శక్తిని
తిరిగి చేకూరుస్తాయి. యితర వ్యాధులు కలగకుండా రోగ నిరోధక
శక్తిని యిస్తాయి. దీనిలో చేర్చబడిన 'క్రియోస్టోల్' మరియు
'గయోకోల్' దగ్గు, జలుబులనుండి ఉపశమనము కలిగిస్తాయి.

వాటర్బరీస్ కాంపౌండ్ - అత్యంత నమ్మకమైన టానిక్

వార్నర్-హిందుస్టాన్ లిమిటెడ్

గోయాలో మీరు
తృప్తిలో కొత్త
మనీషి అవుతారు

గోయా టాల్కం పొడర్లు తుషారంవలె మృదవంగా
వుంటాయి. మృదు పరిమళాలతో మీ త్రిత్యానికి,
పోయగానికి మెప్పు తెప్పిస్తాయి.

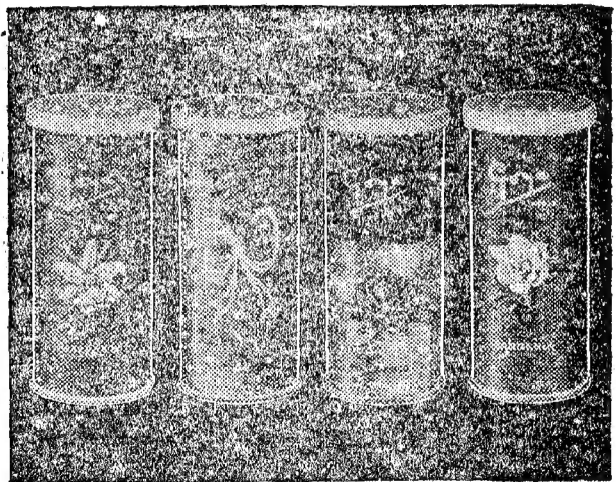
విరిక్షణమైన క్లాక్ రోజ్, శృంగారాభిరామమైన
లవ్ అఫెయిర్, కాజాపువ్వనంటి గార్డేనియా,
మనోల్లాసకరమైన పాన్ పోర్ట్.

(రోజల్లా మిమ్మల్ని వన్నెతరగకుండా వుంచుతాయి.)

గోయా

పరిమళ టాల్కం పొడర్లు

పారిస్ . లండన్ . న్యూయార్క్

AGC-9 TEL

అటాంటిస్ (ఈస్ట్) లిమిటెడ్,
(ఇంగ్లండులో స్థాపితం)

ను ఖండిస్తూ, విద్యార్థులను వాటిలో తమ అమూల్యమైన కాలాన్ని పాడు చేసుకోవద్దని, హెచ్చరిస్తూ, ప్రకటనలు చేస్తోంది సామూన్యాం. కాని ఇంతవరకు ఆయన నుండి అటువంటి ప్రకటన రాకపోవడం చాలా విచరంగా ఉంది. ఇప్పటికీ మించిపోయినది ఏమీ లేదు. ఆయన ఇప్పటికైనా తన అభిమాన సంఘాలను ఖండిస్తూ ప్రకటన చేస్తే, ఎంతో మంది విద్యార్థుల జీవితాలను బాగు చేసిన వారవుతారు.

బి. టి. కృష్ణ, (వాలైరూ)

* * *
ముగ్గురు మూర్ఖుల మొదటి సమావేశము లోనే ఇది హాస్యం కోసం నిర్దేశించబడినది కాదని, కొన్ని నిర్దుష్టమైన ప్రయోజనాల ఆవశ్యకత పాఠకుల ముందుంచటం ఈ శీర్షిక ఉద్దేశ్యమని తెలిసి సంతోషించాం.

గతవారం పత్రికలో ముగ్గురు మూర్ఖులు సీసేనటుల అభిమాన సంఘాలపై చేసిన విమర్శలు ప్రయోజనాత్మకంగా లేవని తెలుపుటకు చింతిస్తున్నాము. ఇంతవరకు ఈ శీర్షికలో వెలువడ్డ ప్రతి విషయము ప్రతివారి మనస్సులో కొన్ని అలోచనలు రేకెత్తించినవి. కాని, గత వారము అభిమాన సంఘాలపై చేసిన విమర్శలు కఠినాతి కఠినంగాను, కేవలము హాస్యం కోసం ప్రాసినట్లుని సించినవి. వలరకములైన హాస్య శీర్షికలు పత్రికలో చాలా వున్నాయి. వాటిలో ఉన్న హాస్యం పత్రికకి చాలా విందుతనం తెప్పిస్తున్నది.

నిజానికి ఈ విమర్శలు భుజాలు తడుముకో నవనరం లేకుండా రామారావు, నాగేశ్వరరావు గార్లు అభిమాన సంఘాల పైననేనని ప్రతివారికి తెలుసు. ఈ అభిమాన సంఘాలు శీర్షికలో వెలువడ్డంత మోరంగా ఏమీ లేవు. కారణం అవి అభిమాన సంఘాలు మాత్రమే. ముగ్గురు మూర్ఖులన్నట్లు గాఢము కావు, ప్రగాఢము కావు. దక్షిణదేశంలో ముఖ్యంగా తెలుగువాలు ఈ అభిమాన సంఘాలు, అభిమాన సంఘాలుగా మాత్రమే ఉంటున్నాయి కాని ఆరాధనా సంఘాలుగా మారలేదు.

ఉత్తరదేశంలో తమ అభిమాన సంఘం తాలూకు నటుని చిత్రము యొక్క కాపీలు మొదటి వారము లోనే డిస్ట్రిబ్యూటరుకు చేరిపోయే ప్రమాద మొస్తే, ఆ అభిమాన సంఘం, ఆ చిత్రాన్ని పడే పడే చూసి, కనీసం ఆ చిత్రాన్ని యగాజై రోజులాడించి పంపిన ఆరాధనా సంఘాలు కోకొల్లలు. ఆయా సంఘం సభ్యుల సంఖ్య వేలలో ఉంటుంది కాబట్టి అక్కడ అది సాధ్యమేమోకాని, గురింపు కావద్ద

ఉత్తరాలు

ఇద్దరు నటుల పేరు మీద అభిమాన సంఘాలు ఆ మహానటులను కించపర్చే సంఘాలుగా ఒకరు కొకరు తయారయే తెలుగువాలు అది సాధ్య పడదేమో. మన పద్మశ్రీ హీరో అద్వైతి తలము కొని గర్వపడని తెలుగు సినీ ప్రేక్షకుడుండడము కొంటాను. మరి, వారి అభిమాన సంఘాలుండటం కూడా ఉచితమే. అభిమాన సంఘం అన్నంత మాత్రాన తెరపైన నటుడు కనపడగనే హైరానా పడనవసరం లేదు. నిజమే. కాని దానిని అధారంగా చేసుకొని అభిమాన సంఘాలను మొదటి అక్షరం మొదలుకొని చివరి దాక విమర్శించడం నబలుగా లోచదు. ఇంతవరకు ఈ శీర్షికలో నిజాన్ని, నిజంగా మాత్రమే చదివాము కాని, చిలవలు, వలవలు కల్పించివాయగా చదవలేదు. ముఖ్యంగా ముగ్గురు మూర్ఖులనే ప్రయోజనాత్మకమైన శీర్షికలో ఇలా వ్రాయడం దురదృష్టకరం. విమర్శ, విమర్శ గానే వుండాలి. దానికి రంగు పూస్తే కువిమర్శగా మారుతుంది.

ప్రయోజనాత్మకమైన పత్రికలు, వాటి నిలువలు తెలిసిన పెద్దలు నాతో ఏకభవిస్తారని భావిస్తున్నాను.

కె. ఎన్. ఎస్. ఎన్. శర్మ (సంగిగమ)
వ్యాసాలు

'నేడు వనితాలోకం ఎదుర్కొంటున్న ముఖ్య సమస్య ఏమిటి' అన్న సోజీనిదేవిగారి వ్యాసం చాలా బాగుంది. కట్టుం నేటి సంఘంలో ఒక పెద్ద దురలవాటు అని చక్కగా చెప్పారు.

కానీ ముగింపులో కన్యలని కన్యకల్పిదండులు కొంత వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యం తమ కన్యల కిచ్చి కుతాంతర, మతాంతర వివాహం కడ్డక చెప్పరు అన్న వాక్యంలో అతిశయోక్తి వుందనిపిస్తుంది. వర కట్టు ని షేధం (అమలులో) మతాంతర వివాహం లను ప్రోత్సహించదు. పూరి శంకరాచార్యుల వారం తటి మహాత్ములు అంటరాని తనం హిందూ ధర్మ సమ్మతం అనే ఈ రోజులో, పాత చింతకాయ పచ్చడి భావాలను జీర్ణించుకున్న మన పెద్దలు (కొందరు మాత్రమే) కేవలం కట్టుంలేక పోవటం వల్ల, మతాంతర వివాహాలను తలపెట్టారు. దానికి వక్తిలో మారు రావాలి. సంఘంలో మార్పు జర గాలి. దానికి సోజీనిదేవిగారు, తోటి ఆంధ్ర ప్రజానికం మార్గాలకోసం, అన్వేషణ చెయ్యాలి.

కె. పి. విఠల్ రావు, (న్యూఢిల్లీ)

ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు వంతులుగారు
శుక్రవారం : 9-5-'69
శ్రీ సామ్యనామ సం॥ వైశాఖమాసం బ॥ అష్టమి
సంపుటము : 61 సంవిక : 37

స్థాపితము :
1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :
శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టి వీధి, ముదాసు-1

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్యములు :

శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు నటుజీవి తంలో 25 ఏళ్లు పుట్టిన సందర్భంగా రజతోత్సవ సభ జరుగనున్నది. రజతోత్సవ చిత్రంగా విడుదలవుతున్న శ్రీ. పి. పి. వారి 'ఆదర్శ కుటుంబం'లో శ్రీ నాగేశ్వరరావు.

కథలు :

మరోరకం మనిషి	— 18
అడ్డుగోడలు	— 32
నేను అర్హుణ్ణికాను	— 48
సీరియల్ నవలలు :	
ఏది సత్యం? ఏదసత్యం?	— 24
వెలుగు నీడలు	— 40

వ్యాసాలు, శీర్షికలు, సినీమా :

ఉత్తరాలు — 2, ఊమెన్ కార్నాన్ — 5, న్యూఢిల్లీ తేజ — 6, ముగ్గురుమూర్ఖులు — 8, ప్రకృతి — 10, గార్ — 12, ఒకవారం వివ రీతం — 14, వనితాలోకం, — 22, రంగుం రాట్నం — 23, ధర్మపథం — 31, అంతరా శ్రియ చోరాగేసరుడు — 39, ప్రా సెన్స్ డిక్సిన్ వెస్టు — 46, వారఫలం — 47, దా క్లౌర్ కబుర్లు — 51, నేనరిగిన నాగేశ్వరరావు — 52, వ్యక్తి విశేషాలు — విశేషణాలు — 53, చిత్ర సమీక్ష — 54, శోభాజీ — 55, 'పుయ్ టూ' — 56, 'నేను-నాగేశ్వరరావు' — 57, సినిమాడైరీ — 58, సినీమా — 60, వివాదాలు తెలుసా? — 62, నాగేశ్వరరావు గొప్పవాడు — 63, ఆటలు, పుస్తకాలు — 64.

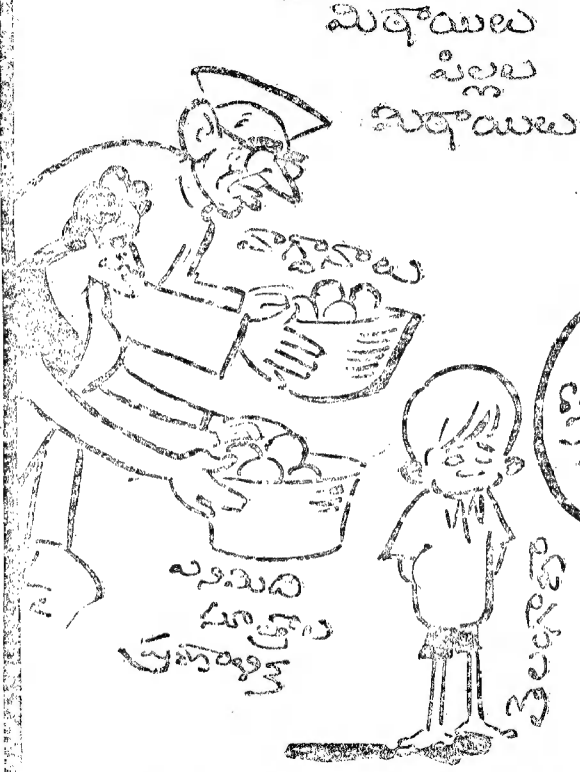
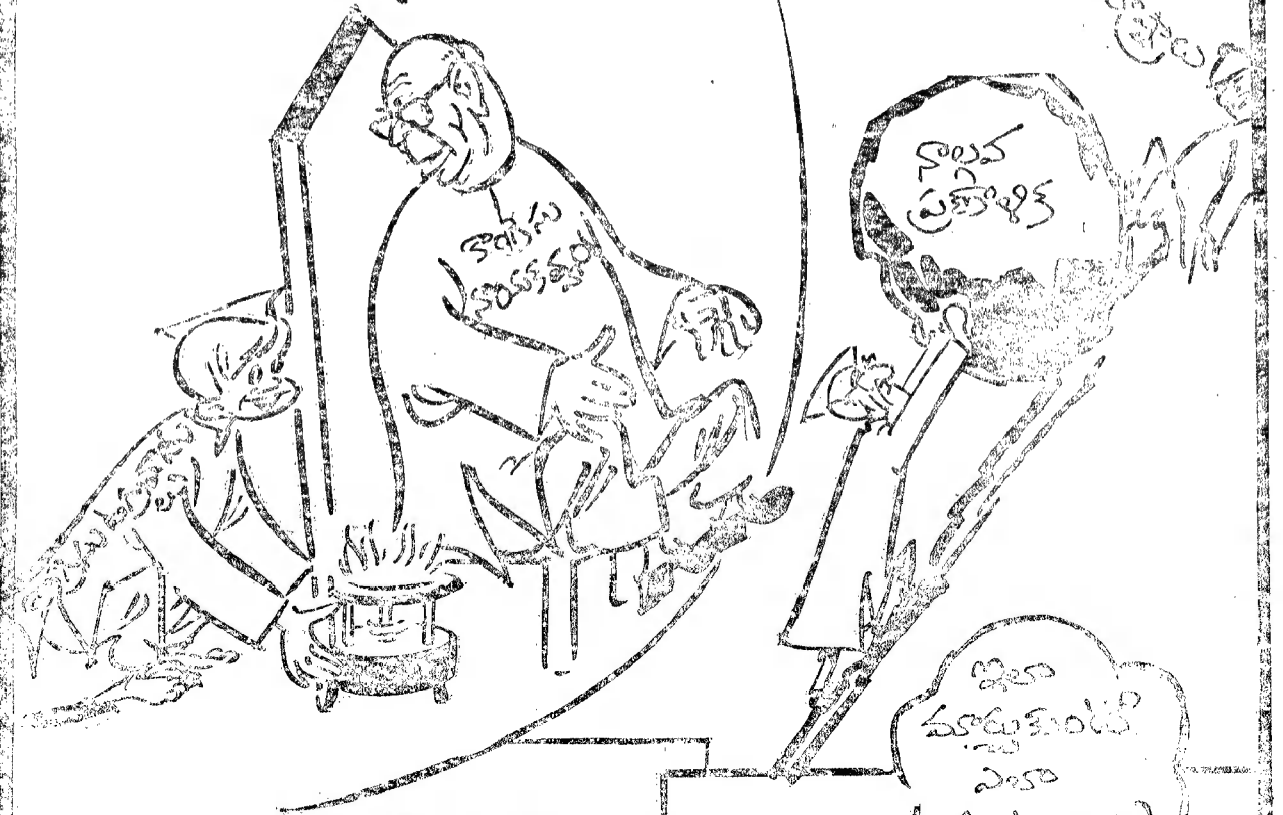
భర్తను లొంగదీసుకోవడం ఏలా?

వివరాలు

పైవాత మే:

అన్ని పరీక్షలు

విద్యార్థుల కలహం

ప్రణాళికలలో కొత్త ఆంశం ప్రారంభమా?

ఇటీవలే ముగిసిన (నేషనల్ డెవలప్ మెంట్ కన్ఫరెన్స్ లో) జాతీయాభివృద్ధి మండలి సమావేశం భారత రాజ్యాంగం చరిత్రలో ఒక ముఖ్య ఘట్టానికి గుర్తు. కేంద్ర-రాష్ట్ర సంబంధ బాంధవ్యాలు చెడిపోవటం మొదలు పెట్టాయనటానికి చిహ్నం. ఇవయిన కాంగ్రెసు ప్రభుత్వాలు తన రాష్ట్రాలకాక కాంగ్రెసు పరిపాలన కింద ఉన్న రాష్ట్రాలు కూడా కేంద్రాన్ని ఎదిరించటం పరిపాటి అవసరం.

జాతీయాభివృద్ధి మండలివారు సూచించిన ప్రణాళికని రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రులు ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించలేదు. కాంగ్రెసు ముఖ్యమంత్రులు తమ తమ రాష్ట్రాలకి ఎట్లాంటి డబ్బు కౌన్సిల్స్ పుట్టికీ ప్రణాళిక స్వరూపాన్ని చాచనలేదు. దా. ము. క. వంటి తమ గురుస్వామి బద్ధిచాలాయితంగా చెలసలేదు. ప్రణాళికని ఖండించినవారు కమ్యూనిస్టుల, ప్రగతికింగ శక్తల ముఖ్యమంత్రులు ఎన్. ఎన్. నంబూద్రిపాదీగారు.

చెయినా-బిండియా-రష్యా

'అల్ట్రాస్ట్రాఫ్ పాసిస్ ఫర్ ది ఫోర్ స్లాస్' అనే సమ ప్రస్థానంలో శ్రీ నంబూద్రిపాదీగారు ప్రణాళికని ఎలా మార్చాలో సూచించారు. ఆ ప్రస్థానంలో ఒకచోట ఇలా రాశారు: 'విదేశీ సహాయం ఇండియాకి ఎంత అవసరమో చెయినాకీ అంత అవసరమే తన ప్రణాళికలు ప్రారంభించే కాలంలో చెయినాకీ సోవియట్ యూనియన్ వద్ద సహాయం అభించింది. తర్వాత సోవియట్ యూనియన్ చెయినాకీ ఇచ్చే సహాయాన్ని-ధనసహాయం, సాంకేతిక సహాయం కూడా-ఆపివేసింది. దీని వల్ల చెయినా ఆర్థిక పరిస్థితి కుంటుపడలేదు సరికదా ఇంకా బేగంగా అభివృద్ధి చెందసాగింది. ఇది ఎందరో ఎదురుమాడని పరిణామం.'

ఈ వ్యాఖ్యని పరిశీలించటం అవసరం.

ఏదో ఒక ప్రతిఫలం ఆశించకుండా ఏ దేశంవారూ విదేశ సహాయం ఇవ్వరు. రష్యా-చెయినాల మధ్య ఏర్పడిన విరోధం వల్లనే రష్యా విదేశ సహాయాన్ని అపి వేసిందన సూచన శ్రీ నంబూద్రిపాదీగారి వ్యాఖ్యలోనే కనిపిస్తుంది. 'రేపు భారత దేశం-రష్యా మధ్య ఏదయినా అభిప్రాయ భేదం వస్తే రష్యా మనకికూడా సహాయం ఆపివేయగలదు కదా?'

తూర్పు యూరప్ సహాయానికి సంబంధించిన ప్రాజెక్టులకి స్పేర్ పార్ట్స్ లు ఆ అదేశాలవద్ద ఉన్నాయో నమోదుకన్నా; తీరా అడిగేటప్పటికీ ఒక్క చెకోస్లావాకియా అప్పు ఎవరూ స్పేర్ లు ఇవ్వనన్నారు! ప్రస్తుతం మనకి ఎన్నోరకాల యంత్ర సామగ్రికి కావలసిన అప్పు తూర్పు యూరప్ లో లభ్యం అవుతోంది. కాని, ఈ సామగ్రి మనకి అనవసరం.

నిర్బంధాల అప్పు

పాశ్చాత్య రాజ్యాలువారుకూడా భారత దేశంలోకి దిగుమతి అయ్యే సరుకుకి అప్పు ఉస్తున్నారు. ఈ రకం అప్పుకీ కమ్యూనిస్టుదేశాల అప్పుకీ ఉన్న భేదం ఏమిటంటే, పాశ్చాత్యదేశాలు ఇచ్చే అప్పు యంత్రసామగ్రికి మాత్రం పరిమితం అయి ఉండదు. అయినా ఈ అప్పుతో దానిని ఇచ్చే దేశాల సామగ్రిని మాత్రమే కొనవచ్చు. అందువల్ల ఇదికూడా నిర్బంధం కల అప్పుకంటే లెక్క.

'డిఫెసిట్ ఫయినాన్సింగ్' - విధానానికి జన్మకారకులు తాతా-బిర్లాలు అయితే విదేశీ సహాయానికి జన్మకారకులు శ్రీ టి. టి. కృష్ణమాచారిగారు, అనవచ్చు.

యుద్ధం తర్వాత బ్రిటన్ మనకి ఇవ్వవలసిన డబ్బుని లండన్ లో జమకట్టి ఉంచింది. ఆ కాలంలోనే ప్రణాళికల ప్రయత్నాలు మొదలయ్యాయి.

రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో రెండు పెద్ద లోపాలు ఉన్నాయి. యంత్రాలు

స్వకమంగా నడిపేందుకు కావలసిన దిగుమతుల్ని, రవాణా వివరాలనీ లెక్కలోకి తీసుకోలేదు ప్రణాళికా సంఘంవారు. అప్పటిలో శ్రీ టి. టి. కృష్ణమాచారిగారు వాణిజ్యశాఖ మంత్రిగా ఉండేవారు. వారు ఈ లోపాలకి మరొక పెద్ద లోపం చేర్చారు. 'విదేశ ద్రవ్య సమస్య' అనే దానిని సృష్టించారు. ఈ సమస్య పరిష్కారం కోసం ప్రపంచ బాంకువారు సహాయంచేసే దేశాల సమావేశం ఏర్పరచారు. ఇంతలో లండన్ లో ఉన్న డబ్బు కాస్తా కరిగిపోయింది.

మహాలనోబిస్-యుగం

ఇటువంటి పరిస్థితులలో ప్రాఫెసర్ మహాలనోబిస్ - కలుగజేసుకున్నారు. ప్రణాళికలకి భారతదేశం శక్తికి సంబంధం లేదన్నారు; కేవలం అభివృద్ధి సాధించే ప్రణాళికలు మొదలుపెట్టే అంతా అదంతట అదే సద్దుకుపోతుందన్నారు రెండవ ప్రణాళికకన్నా పెద్ద మూడవ ప్రణాళిక తయారయింది...

బాంకులవారికి ఇతరుల ధనంతో వ్యాపారం చెయ్యటం బాగా అలవాటు. భారతదేశంలో పెట్టుబడి పెడ్తామని ఎన్నో రకాల వ్యాపారాలు చేసేవారు ప్రకటించారు ఈ ప్రకటనలకి అనుగుణం ఉండే మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళికని ప్రపంచ బాంకువారు ఆమోదించారు.

తక్కినవారు 100 కోట్ల డాలర్లు ఇస్తే తామూ ఇస్తాము అన్నారు అప్పటి అమెరికా అధ్యక్షులు.

బైరాగుల ఆశీర్వాదం

అంతకిముందే జాన్. ఎఫ్. కెన్నెడీ అమెరికా అధ్యక్షులుగా ఎన్నిక అయ్యారు. ప్రణాళికమీద సంతకాలు పడగానే లాలా గుల్జారీ లాల్ నందా ప్రసాదం పండి పెట్టారు; ప్రణాళికకి సాధువులు, బైరాగులు మొదలయినవారి ఆశీర్వాదాలు ఇప్పించినవారు అయినే. అంతా ఈ ఆశీర్వాదం

చలనేనని ఆయన నెలవిచ్చారు. పండిత పీఠాంబర పంత్, ప్రొ. మహబూబ్ బిన్లు కూడా తమ ఆనందాన్ని వెల్లడించారు.

అప్పులు పుట్టాయి.

సుఖజీవనం మొదలయింది.

అప్పులమీద వడ్డీలు పెరిగాయి.

తీర్చేకాలం మొదలయింది...

ప్రణాళికలు తయారు చేసేవారు, వాటిని విమర్శించే వారు కూడా రెండు సంగతులు మరిచిపోతున్నారు.

ఒకటి, ప్రణాళికలో ఎంతో దండగ కర్చు అయింది. పెద్ద, పెద్ద కర్మాగారాలు, ప్రాజెక్టులూ తయారయ్యాయి వీటిని ఉపయోగించే అవకాశం కనిపించదు అయినా, వాటికోసం విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి పెంచుతున్నారు ఇంత శక్తిని ఏమిచేస్తారు? అలాగే రైలుపట్టాల ఉత్పత్తి, గొట్టాల ఉత్పత్తి, మెన్ టూల్స్ ఉత్పత్తి - వీటన్నిటిలోనూ వినియోగించలేని శక్తి ఉంది అంతేకాక, కేబిల్స్ ఫ్యాక్రీ, అస్సామ్ లో మరొక నూనె ఖండ్డి కర్మాగారం పెట్టటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు.

పసూళ్లు-వ్యయాలు

రెండవది, ప్రణాళిక నిపుణులు అందరూ కొత్త పసూళ్లు ఎలాగ అని ఆలోచిస్తున్నారోకాని కర్చులు తగ్గించే మార్గాల కోసం వెతకటం లేదు తమ రాష్ట్రాల హక్కుల విషయంలో అంత పొరుషం చూపించే ముఖ్యమంత్రులు తమకింద నక్షు సామాజ్యాలలో విద్య, ఆరోగ్యం, సామాజికభివృద్ధి, గృహవసతి వగయిరా) పొదుపు ఎందుకు తీసుకు రారాదు? ఈ పొదుపునల్ల మిగిలే డబ్బుని నద్వినియోగం చెయ్యవచ్చు

పరాన్నభుక్ ...

ఈ సందర్భంతో కమ్యూనిస్టుల ప్రాత గమనించతగ్గది. వారు ఎల్లప్పుడూ పరాన్న భోజనాన్నే బలపరుస్తారు. 'ఎందుకు?' అంటే, 'వారికి వీరికి ఎన్నో సంబంధాలు ఉంటాయి కాబట్టి' అని సమాధానం ఇవ్వవలసి వస్తుంది.

నాబూద్రిపాదీ చెయినా గురించి చెప్పాడు చెయినా లో ఎరిగి పీరికే కూర్చుని తిననివారు. సెక్రెటేరియట్ లో

కానివ్వండి, చెట్టుకింద కానివ్వండి గోళు గిల్లకుంటూ కూర్చుంటే ఊరకారు. అవసరమయితే కాన్సర్వేషన్ కాంప్లెక్స్ పంపిస్తారు. భుక్తి గడిచినంతకాలం ఉద్యోగం గురించి అంతగా వట్టింపుకో నవసరం లేదని పాశ్చాత్య ఆర్థిక శాస్త్రజ్ఞులుకూడా అంటున్నారు. ఇక ఉత్పత్తి సంగతి తీసుకుంటే, ఊరికే గోళులు తీసి పూడిస్తే అది వ్యాయామం అవచ్చుకాని ఉత్పత్తి మాత్రం కాదు. ప్రస్తుతం కేంద్ర సచివాలయంలోని ప్రభుత్వ ద్యోగులతో కనీసం 33 శాతం పనిలేకుండా ఉన్నారు రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రులు ఈ విషయాన్ని గురించి ఆలోచించాలి.

ప్రతిదినం ప్రభుత్వ పత్రికా సమాచార శాఖ (పి ఆయి బి) ఎవరో ఒక మంత్రులకు ఉపమంత్రి చేసే అవిష్కరణకోసం అవ్వవలసినవి విడుదల చేస్తూ ఉంటుంది. ఎవరి కర్చు?

ఇటీవలే పార్లమెంటులో ఒక బస్ స్టాండుని వగరం మేయరుగారు అవిష్కరించారు. అలాగే జులైర్ మంత్రుల టికెట్లు అసీసుని అట్టహాసంగా అవిష్కరించారు తపోలబిళ్లలు కృడ తప్ప మరదేశం లోనూ మంత్రులు విడుదల చెయ్యరు కొంతకాలంక్రితం ఒక శవదహనశాలకి ఒక మంత్రి ప్రారంభోత్సవం చెయ్యడం జరిగింది ఈ హంగుమాకి య్యే కర్చు సంతా ఎవరు భరిస్తున్నారు? ప్రజలే, అని వేరే చెప్పవసరంలేదు.

మృధీల్లనల్ల దేశానికి అయ్యే కర్చుని గురించి రాష్ట్ర పెద్ద గ్రంథం అవుతుంది. ఇక మంత్రుల విదేశ పర్యటనల సంగతి సరేసరి. మనపు రాయల్ ఎయిర్ ఫోర్స్ వారు ప్రకటనలలో అనే వారు - 'ఆర్. ఏ. ఎఫ్ లో చేరి ప్రపంచాన్ని పర్యటించండి!' అని పప్పుడు. 'భారత మంత్రివర్గంలో చేరి ప్రపంచాన్ని పర్యటించండి!' అనే నినాదం ఎంతో ఉచితంగా ఉంటున్నది.

ప్రణాళికలు ప్రజల అభివృద్ధికోసం గాని సిద్ధాంతాలకోసం కాదు.

సరే! పప్పుడు ప్రనంబూద్రిపాదులు ఢిల్లీలో పోటీకి వస్తున్నారు. అది ఎందుకు మండిదే స్వేచ్ఛతో కూడిన చర్యకి అవకాశం ఉంది

రచయితలకు

మనవి

కథలు, వ్యాసాలు

ప్రచురణకి స్వీకరింపబడిన తమ వ్రాత ప్రతులని తప్పింపగోరే రచయితలు: వ్రాత ప్రతులతోవాటే తగుమాత్రం తపోలబిళ్లలు అతికించిన వ్యంత విరువామాకల కవర కూడా పంపాలి. స్టింపులు మాత్రం పంపరాదు స్టింపులు మాత్రం పంపించినట్లు యితే వ్రాత ప్రతుల. తప్పింపబడవు. వ్రాత ప్రతులతో గాక విడిగా వ్యంత విరువామా, తగుమాత్రం పోస్టేజీకల కవర్లు పంపివా వ్రాత ప్రతుల. తప్పింపబడవు

ప్రచురణకి స్వీకరింపబడిన వ్రాత ప్రతుల పంపయింట్ ఎటువంటి ఉత్తర వ్రాత ప్రతుల రాల జరుపబడవు.

నవలలు

ప్రచురణకి స్వీకరింపబడిన నవలల వ్రాత ప్రతులు మేమే తప్పి పంపిస్తాము. వ్రాత ప్రతులతో వ్యంత విరువామాకల, తగు మాత్రం పోస్టేజీ అతికించిన కవర్లు పంపవసరం లేదు 100 అరకాపు సేజీల పంపన ఉన్న వ్రాత ప్రతులే నవలలకింద పరిగణించ బడుతాయి.

కార్టూన్లు

ప్రచురణకి స్వీకరింపబడిన కార్టూన్లు తప్పి పంపగోరేవారు కార్టూన్లలో వ్యంత విరువామాకల, తగుమాత్రం పోస్టేజీ అతికించిన కవర్లు జతపరిచి పంపాలి. స్టింపులు: మాత్రం పంపరాదు.

షరూ. వ్రాత ప్రతులనీ, కార్టూన్లనీ పిలువనంత భద్రంగా తప్పించే ప్రయత్నాల చేస్తాము: కాని, వాటి విషయమందు ఎటువంటి బాధ్యతనీ స్వీకరించలేము. ఈ కవర తమ గమనించి రచయితలు తమ రచనలు, కార్టూన్లు పంపగలదు.

సంపాదకుడు

అంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

ముగ్గురుమూర్ఖులు

‘ఏమిటా బుచ్చయ్య సంగతి?’ అని చిదంబరం ప్రశ్నించగా చూడామణి చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

‘అచ్చయ్య అనే కాంగ్రెసు శాసన సభ్యుడు ఉండేవాడు. అతను శాసన సభకు యెన్నిక అయిన సంవత్సరంలోనే చనిపోయాడు. అందుచేత ఆ నియోజక వర్గంలో ఉపయెన్నిక వచ్చింది.’

‘అనేకమంది కాంగ్రెసు సభ్యులు ఆ స్థానానికి అభ్యర్థిత్వాన్ని కోరుతూ అప్లికేషన్లు పంపారు. అభ్యర్థిత్వాన్ని కోరినవారిలో వృద్ధ నాయకులు ఉన్నారు, యువకులు ఉన్నారు, స్త్రీలు ఉన్నారు. హరిజనులు ఉన్నారు. గిరిజనులు ఉన్నారు. అల్ప సంఖ్యక వర్గాలవారు ఉన్నారు కాని కాంగ్రెసు పార్టీ యీ అప్లికేషన్ల నన్నింటినీ త్రోసేసి మరణించిన అచ్చయ్య కుమారుడైన బుచ్చయ్యనే అస్థానానికి అభ్యర్థిగా నిర్ణయించింది.’

‘బుచ్చయ్య తన తండ్రి స్థానాన్ని తనకు యిప్పించ వలసినదిగా కోరుతూ కాంగ్రెసు పార్టీకి అప్లికేషన్లు పంపించియుండలేదు. కాబట్టి యీ విషయంలో బుచ్చయ్యతో మాట్లాడడానికి కాంగ్రెసు పార్టీ పిచ్చయ్యను పంపించింది.’

పిచ్చయ్య వెళ్లి, బుచ్చయ్యను కల్సుకొని కాంగ్రెసు పార్టీ నిర్ణయాన్ని అతనికి తెలియ జేశాడు. తనను కాంగ్రెసు పార్టీ అభ్యర్థిగా నిర్ణయించినందుకు బుచ్చయ్య కాంగ్రెసు నాయకులకు తన కృతజ్ఞతను తెలియ జేయవలసి నదిగా పిచ్చయ్యను కోరాడు. అతరువాత అతను యేమీ మాట్లాడలేదు. అందుచేత బుచ్చయ్య దేన్ని గురించో సందేహిస్తున్నట్లుగా పిచ్చయ్య ఊహించాడు.

‘కాంగ్రెసు పార్టీ ఆశయాలను గురించి నువ్వు సందేహిస్తున్నావా?’ అని బుచ్చయ్యను ప్రశ్నించాడు పిచ్చయ్య.

‘అబ్బే, అటువంటిదేమీ లేదు.’

‘అయితే డబ్బు గురించి సందేహిస్తున్నావా?’

‘అబ్బే, డబ్బును గురించి ఆలోచించవలసిన అవసరం లేదు. నది యెలకన్లకు సరిపోయే డబ్బును మానాన్నగారే గడంచారు.’

‘అయితే యంతకూ నీ సందేహం యేమిటి?’

‘ఏమీ లేదు. మీరు నాకొక్కచోమీని యివ్వాలి.’

‘ఏమిటది?’ అని ప్రశ్నించాడు పిచ్చయ్య.

‘పెద్ద విషయం యేమీ కాదు. కాంగ్రెసు అభ్యర్థిగా యెన్నికతో పోటీ చేస్తాను కాని నా నిమిత్తం యెన్నికల ప్రచారం చేయడానికి మన ప్రధానమంత్రికి యిందిరానెహ్రూగారంధీ మాత్రం నా నియోజక వర్గానికి రాకూడదు’ అని బుచ్చయ్య అన్నాడు.

అమాటలు విని పిచ్చయ్య ఆశ్చర్యపోయాడు. ‘ఇందిరా నెహ్రూగారంధీ నీ యెన్నికల ప్రచారానికి వస్తేయే?’ అని తిరిగి ప్రశ్నించారు పిచ్చయ్య.

‘ఏమీలేదు. వాళ్ళునాన్న నియోజకవర్గమైన ఖూల్నూర్‌లోనే కాంగ్రెసు పార్టీ అభ్యర్థి అయిన మాలవ్యాను ఆమె గెలిపించలేక పోయింది. ఇక మానాన్న నియోజక వర్గంలో నన్ను ఆమె గెలి

ఇ) ‘అధికారపక్షమైన కాంగ్రెసు పార్టీకి ప్రజల్లో పలుకుబడి తగ్గిపోతూఉందని అందరూ అంటున్నారు. కాని ప్రధానమంత్రికి అయిన యిందిరానెహ్రూ గారంధీయొక్క ఉపన్యసించినా ఆ సభలకు వేలాది ప్రజలు పోజరు కావడం లేదా? ఈ సభలన్నీ ప్రజల్లో ఆమెకు గల పలుకుబడిని తెలియ జేయడం లేదా?’ అని ప్రశ్నించాడు చంచల్రావు.

‘ఇందిరానెహ్రూగారంధీ సభలకు వేలాది ప్రజలు వచ్చినంతమాత్రాన ప్రజలు ఆమె నాయకత్వాన్ని అంగీకరించి, కాంగ్రెసు పార్టీని బలపరుస్తున్నారని

అనుకోవడం సరియైనది కాదు. ఇదివరకు జవహర్ లాల్ నెహ్రూ సభలకు లక్షలాది ప్రజలు వచ్చేవారు. తరువాత లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి సభలకు కూడా వేలాది ప్రజలు వచ్చేవారు. ఇప్పుడు యిందిరా నెహ్రూగారంధీ సభలకు ప్రజలు వస్తున్నారు. రేపు నువ్వు ప్రధానమంత్రివి అయితే నీ సభలకు కూడా వేలాది ప్రజలు వస్తారు. ప్రజల్లో యిందిరానెహ్రూగారంధీకి పలుకుబడి ఉందని నువ్వు అనగానే నాకు బుచ్చయ్య సంగతి జ్ఞాపకానికి వచ్చింది’ అన్నాడు చూడామణి.

పించ గలదా?' అని బుచ్చయ్య యెదురు ప్రశ్న వేశాడు., అని బుచ్చయ్య సంగతిని చూడమణి చెప్పాడు.

'అమె తండ్రి నియోజకవర్గంలోనే అమె పార్టీ అభ్యర్థి ఓడిపోయి ఉండవచ్చును. అంతమాత్రాన అమె బుచ్చయ్య ఎన్నికల ప్రచారానికి వస్తే నష్టం ఏమిటి? ఏఅభ్యర్థి అయినా, తన నిమిత్తం ప్రచారం చేయడానికి పెద్దనాయకులు తన నియోజకవర్గానికి రావాలని కోరుతాడు. అటువంటప్పుడు యిందిరా నెహ్రూ గాంధీ తన నిమిత్తం ప్రచారం చేయకూడదని బుచ్చయ్య యెందుకు కోరాడు?' అని చూడమణిని ప్రశ్నించాడు, చంచలావు.

'బహుశా బుచ్చయ్య 'కరెంటు' 1-3-69 సంచికను చదివి ఉండవచ్చును. ప్రజల్లో యిందిరా నెహ్రూగాంధీకిగల పలుకుబడిని తెలియజేసే వార్త అందులో ఒకటి ప్రచురింపబడింది.

'ఈ సంవత్సరం జరిగిన యెన్నికల సందర్భంలో యిందిరానెహ్రూగాంధీ బీహారు రాష్ట్రంలోని 122 అసెంబ్లీ నియోజక వర్గాల్లో కాంగ్రెసుపార్టీ తరుపున ప్రచారం చేసింది. వాటిలో 103 నియోజక వర్గాల్లో కాంగ్రెసు అభ్యర్థులు ఓడిపోయారు. ముజఫర్పూరు కాంగ్రెసు పార్టీకి బలమైన ప్రాంతం. అక్కడ అమె కాంగ్రెసు పార్టీ తరపున తీవ్రంగా ప్రచారం చేసింది. వెంటనే అక్కడ కూడా కాంగ్రెస్ అభ్యర్థులు అత్యధిక సంఖ్యలో ఓడిపోయారు.'

'ఉత్తరప్రదేశ్ లోకూడా యిలాగే జరిగింది. రాయ్ బెరెల్లి అమె స్వంత నియోజకవర్గం. రాయ్ బెరెల్లి లోక్ సభస్థానంలో యెనిమిది అసెంబ్లీ స్థానాలుఉన్నాయి. వాటిలోని ఆరు స్థానాల్లో కాంగ్రెసుపార్టీ అభ్యర్థులు ఓడిపోయారు. ఇక ఖాల్ పూరు సంగతి సరేనరే.'

'ఈ వార్తను చదివిన తరువాత యే కాంగ్రెసు అభ్యర్థి అయినా, యిందిరానెహ్రూగాంధీ తన నియోజక వర్గంలో ప్రచారం చేయాలని కోరగలదా?

'అమె యొక్క ఉపస్థాపించినా, వేలాది ప్రజలు వచ్చారు. కాంగ్రెసు పార్టీని బలపరచ వలసినదిగా అమె ప్రజలను కోరింది. అమె ఉపన్యాసాన్ని విన్న తరువాత ప్రజలు కాంగ్రెసుపార్టీకి వ్యతిరేకంగా ఓట్లువేసి కాంగ్రెసు అభ్యర్థులను అత్యధిక సంఖ్య లో ఓడించి వేశారు. ఈ యెన్నికల ఫలితాలు ప్రజల్లో అమెకు యెంత మాత్రం పలుకుబడి లేదనే విషయాన్ని రుజువు చేయడం లేదా?'

'కికెట్టు ఆట విషయంలో ప్రతికూల యెన్నో వివరాలను ప్రకటిస్తుంటాయి. ఒక్కో ఆటకాడు యెన్ని పరుగులు చేసిందీ, ఆ పరుగుల్లో యెన్ని నాలుగులు, యెన్ని అర్డు షిన్నడీ, యెన్ని నిమిషాల్లో ఆ పరుగులు చేసినదీ మొదలైన వివరాలనున్నంటిని ప్రతికూల ప్రచురిస్తాయి. అలాగే దేశంలోని నాలుగు రాష్ట్రాల్లో యీ మధ్యను జరిగిన యెన్నికల సందర్భంలో యిందిరానెహ్రూగాంధీ యెన్ని నియోజక వర్గాల్లో కాంగ్రెసుపార్టీ తరపున ప్రచారం చేసింది వాటిలో యెన్ని నియోజకవర్గాల్లో కాంగ్రెసుపార్టీ, అభ్యర్థులు గెలిచినదీ, ప్రతికూల వివరంగా ప్రకటిస్తే బాగా ఉంటుంది. ప్రజల్లో అమెకు యెంత పలుకుబడి ఉందో అప్పుడు అందరకూ తెలుస్తుంది' అన్నాడు చూడమణి.

'1966వ సంవత్సరం మేనెల మొదటి వారంలో యిందిరా నెహ్రూగాంధీ బొంబాయిలోని షణ్ముఖానంద హాలులో మాట్లాడుతూ, యిలాగ అంది. 'నాకు కాంగ్రెసు పార్టీతో అవసరం లేదు. ప్రజలు నాతో ఉన్నారు'.

'అంటే కాంగ్రెసు పార్టీని కూడా కాదని ప్రజలు తనను బలపరుస్తారని అమె అనుకొంది. అందుకనే కాంగ్రెసుపార్టీలో యెవరైనా తన అధిప్తాయాలను వ్యతిరేకిస్తే, అమె లోకేనభను రద్దుచేసి ప్రజల వద్దకు వెడదా'మని అమె వారిని బెదిరిస్తూ ఉండేది. కాని యికమీదట అమె అలాగే బెదిరించలేదు' అన్నాడు చిదంబరం.

'ప్రజలు నాతో ఉన్నారు' అని యిందిరా నెహ్రూ గాంధీ అన్నది' అని నువ్వు చెప్పగానే నాకు ఒక జోకు జ్ఞాపకానికి వచ్చింది'అంటూ చూడమణి చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

'ఇదివరకు ఒక నాయకుడు అన్నాడుట, 'ప్రజలు నా వెనుక ఉన్నారు' అని 'ఏం తరుముకొన్నావ్?' అని వెంటనే ప్రతిపక్ష నాయకుడు ప్రశ్నించాడు.'

'అలాగఉంది యిందిరా నెహ్రూగాంధీ చెప్పిన మాట. అయినా యికమీదట అమె కాంగ్రెసు పార్టీని బెదిరించలేదని నువ్వు అనుకొంటున్నావు. కాని అగి నరియ్యే నది కాదు. ఇకముందు అమె యింకో రకంగా కాంగ్రెసుపార్టీని బెదిరించవచ్చును'.

'అమె యే నియోజక వర్గంలో కాంగ్రెసు తరుపున ప్రచారం చేస్తుందో, అక్కడ కాంగ్రెసుపార్టీ ఓడిపోతుందని యిప్పుడు రుజువు పోయింది గదా! ఇప్పుడు కాంగ్రెసు పార్టీలో యెవరైనా అమెను వ్యతిరేకిస్తే వారిని అమె యిలా బెదిరించవచ్చును. 'లోకేనభను రద్దుచేసి విలక్షణమైన వెడదా. ఇప్పుడు యెవరైతే నన్ను వ్యతిరేకిస్తున్నారో, వారి నియోజక వర్గాలకు వెళ్ళి వారిని గెలిపించవలసినదిగా నేను ప్రజలను కోరతాను. అప్పుడు మారు యెలా గెలుస్తారో నేను చూస్తాను.'

'అప్పుడు అమెను వ్యతిరేకించిన కాంగ్రెసు సభ్యులందరూ భయపడి కుక్కిన పేనుల్లాగ ఊరుకొంటారు. అందుచేత అమె యిప్పుడు కాంగ్రెసు పార్టీని మరింత తీవ్రంగా బెదిరించవచ్చును' అన్నాడు చూడమణి.

'సరే ఆ విషయాన్ని అలాగ విడిచిపెట్టు. అచ్చయ్య స్థానంలో తమను అభ్యర్థులనుగా నిర్ణయించవలసి నదిగా కోరుతూ యెంతోమంది కాంగ్రెసు సభ్యులు అప్పి కేషన్లను పంపించారు. కాని అచ్చయ్య కుమారుడైన బుచ్చయ్య మాత్రం అప్పి కేషను పంపలేదని చెప్పావు. అటువంటప్పుడు కాంగ్రెసుపార్టీ, ఆ అప్పి కేషన్లనున్నంటిని త్రోసిపుచ్చి అప్పి కేషను పంపని బుచ్చయ్యకు కాంగ్రెసుపార్టీ అభ్యర్థిగా యెందుకు నిర్ణయించింది?' అని చంచలావు ప్రశ్నించగా చూడమణి చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

'ఇప్పుడు మనదేశంలో 'నెహ్రూమార్కు' ప్రజాస్వామ్యం అమలులో ఉంది. దీని ప్రకారం శాసనసభా సభ్యత్వం మొదలైన పదవులన్నీ వంశ పరంపరగా రావాలి. అంటే పదవుల విషయంలో ముందుగా మనం వారసత్వపు హక్కుల్ని పరిశీలించ వలసి ఉంది. ఈ హక్కువల్లనే గదా, యిందిరా నెహ్రూగాంధీ ప్రధాన మంత్రికి కాగలిగింది.'

'ఇంతవరకు కాంగ్రెసుపార్టీ అనుసరిస్తున్న విధానాన్నిబట్టి చూస్తే పదవుల విషయంలో వారసత్వపు హక్కులను యీ చరుసలో నిర్ణయించవచ్చును. ఒక శాసనసభ్యుడు చనిపోతే సదరు స్థానానికి పోటీ చేసే హక్కు ఆ చనిపోయిన శాసనసభ్యుని భార్యకు చెందుతుంది. మరణించిన శాసనసభ్యుని భార్య మనవిదయం పోయినా, లేక భార్యయే శాసనసభ్యునికంటే ముందుగా మరణించినా, సదరుహక్కు ఆచనికుమారునికి చెందుతుంది. కుమారుడు లేకపోతే ఆ హక్కు కుమార్తెకు ఉంటుంది. మరణించిన, శాసనసభ్యునికి సంతానం లేకపోతే అప్పుడు ఆ హక్కు ఆచని సోదరులకు, నెడతండ్రులకు, ప్రియతండ్రులకు, వారి కుమారులకు సరుసగాచెందుతుంది. పదవి అనేది యెప్పుడూ ఒక కుటుంబాన్ని దాటి పైకి పోకూడదు. మరణించిన శాసనసభ్యునికి బొత్తిగా వారసులు యెవరూ లేకపోతేనే, యితరుల అభ్యర్థిత్వాన్ని గురించి ఆలోచించవలసి ఉంటుంది' అని పదవుల వారసత్వపు హక్కులను గురించి వివరించాడు చూడమణి.

'నువ్వు చెప్పింది బాగానే ఉంది. కాని దీన్ని గురించి ఆలోచిస్తూంటే నాకు మరొక విషయం అర్థం అవుతున్నది. మరణించిన శాసనసభ్యుని స్థానానికి అతని వారసుణ్ణి అభ్యర్థిగా నిర్ణయించడంలో చాలా ప్రయోజనం ఉన్నది' అన్నాడు చిదంబరం.

'ఏమిటా ప్రయోజనం?' అని చూడమణి ప్రశ్నించగా చిదంబరం చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

'ప్రజలు తమకు ప్రాతినిధ్యాన్ని వహించే హక్కును తమకు నచ్చిన అభ్యర్థికి యిస్తున్నారనేది కేవలం సిద్ధాంతమే కాని ఆచరణలో అలాగ జరుగుతున్నదా? చాలా చోట్ల ప్రజలు డబ్బు పుచ్చుకొని ఓట్లు వేస్తున్నారని మనం వింటున్నాం. అంటే ప్రజలు తమకు ప్రాతినిధ్యాన్ని వహించే హక్కును అమ్ముకొంటున్నారన్నమాట. శాసనసభ్యుడు సదరుస్థానాన్ని ప్రజలవద్ద కొడుక్కొంటున్నాడనే కదా దీనికి అర్థం.'

'నతి అయిదేళ్ళకు ఒకసారి యెన్నికలు జరుగుతాయని అందరకూ తెలుసును కాబట్టి సదరు శాసన సభా సభ్యత్వాన్ని అయిదేళ్ళపాటు ఆ వ్యక్తి అనుభవించడానికి ప్రజలు అతనికి అమ్మివేశారు. ఆ అయిదేళ్ళలోపునే శాసనసభా సభ్యత్వాన్ని కొనుక్కొన్న వ్యక్తి చనిపోయినట్లుయితే, అతని చరస్థిధాన్యులలో పాటు శాసనసభా సభ్యత్వం కూడా అతని వారసులకు చెందాలి కదా!'

'నాగరికత యెంతగా పెరిగినా, ప్రజల్లో యింకా పాపభీతి ఉంది. అందుచేత ఓటరు మహాశయాల పరణించిన శాసనసభ్యునివద్ద యిదివరకు కొంత ప్రతిఫలాన్ని పొంది ఉన్నారు. కాబట్టి యిప్పుడూ అతని వారసునివైపు మొగ్గును చూపించడం సహజం. ఉపయోగకరం కూడా, ఓటర్లు ఆ వారసుని వద్ద రుణమో, సహమోపుచ్చుకొంటారనుకో. అది వేరే విషయం. దీన్నిబట్టి కూడా మరణించిన శాసనసభ్యుని స్థానంలో అతని వారసుడే గెలవడానికి యొక్కవ అవకాశం ఉందికదా! అన్నాడు చిదంబరం.'

'ఇప్పటికే చాలా అలస్యం అయింది' అంటూ చంచలావు లేవగానే మిగిలిన యిద్దరూ అతన్ని అనుసరించారు.

వి. హెచ్. వి, విజయనగరం

నేను ఒక ప్రాణమిత్రుని చెల్లెలిని ప్రేమించాను. కట్నం కానుకలు లేకుండా వివాహం చేసుకోవాలని అనుకున్నాను. కాని మిత్రుని చెల్లెలిని చేసుకొంటే తప్పని పంథుం ఎత్తి పొడుస్తుందేమోనని అనుకొంటున్నాను...

అయినవారికి సహాయం చేయడానికి నామర్నా వదేది ఒక్క తెలుగువాళ్ళే ననుకుంటాను!! సంఘం ఎత్తి పొడుస్తుందని కట్నం కానుకలే అడుగుదామనుకుంటున్నార. ఆరునాత పెళ్లి చూపులకు వెళ్లి పిల్ల సచ్చలేదని చెప్పినా నాకు ఆశ్చర్యం కల్గదు... సెల్లిగా ఆటోచింపక అర్థికంగా భార్యని పోషించ కల టక్కి ఉంటే గో ఎ పాడ్ అండ్ మారి!

సూర్యుశ్రీ, హైదరాబాదు

జర్నలిజంలో ఏ యే పరీక్షలున్నాయి. వాటికి ప్రైవేటుగా కట్టడానికి వీలవుతుందా?

డిప్లమా, డిగ్రీ పరీక్షలున్నాయి, వీలు లేదు, కనీస విద్యార్హతలు డిగ్రీ.

ఎన్. ఎన్. కె, విశాఖపట్నం

అక్కయ్యా! మిమ్మల్ని చూడాలని మీరు మాట్లాడాలని ఉంది. ఎలా?

నేను అక్కడికో నువ్వు ఇక్కడికో రావడం తప్పదనిలేదు స్వర్ణ. నేను త్వరలో వస్తాతే. సుమలత, విజయవాడ

పరంగల్లా రఘుమిత్రుల సమావేశంలో మీరు ఊడరగొట్టి (అందులో ఉన్న అత్తమ్మయల నేనప్పుడూ మరువలేను) స్టేజి ఎక్కించి కథ వ్రాయించి చదివించారు నా చేత. గుర్తున్నానా మీకు? నేను సుమలతను!

నుంచినావే. ఎలా మరిచి పోతాననుకున్నావు? బెజవాడలో సువ్వున్నట్లు తెలియదు. లేకుంటే మొన్న చూసేదాళ్ళే. ర. స. సూ. పంపించాను. అందుకో!

బి. ఎస్, మల్లెంపూడి

మీరెన్ని చదువుకున్నారు?

ఏబలమో, అరవీసో జ్ఞాపకం లేదోయ్!

మా బావ పేరేమిటి?

చీ సోదూ, సుసందా, సిగ్గెస్తుంటే!

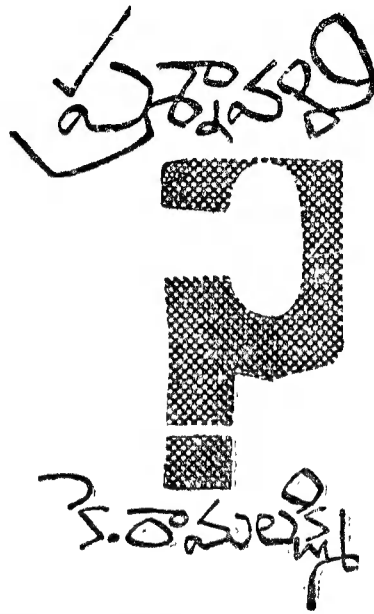
మీ పాపల పేరేమిటి?

ముద్దు పేర్లు ముగ్గురికీ—బెబ్బో!

యస్. డి. బి, కదిరి

మొట్టమొదట ఒక ఆహ్వానికీ ప్రేమలేఖ రాసేటప్పుడు చేయి వణుకుతుంది...

పడ్డావనుకో ప్రేమలో!

పి. ఎన్, లాలంకోడూరు

మీ లల్లుణ్ణి కావాలని వుంది.

ఇంటల్లెక్టువీడ ఇంటెన్సు లేదు బ్రదర్. సో నవ్వే అడదాన్ని ఏదేవు మగవాణ్ణి నన్నుకూడదంటారు ఎందుకని?

అది పాతకాలపు నమ్మకం. నవ్వుతూనే బరువు బాధ్యతలు మోస్తున్నారు అడవాళ్ళు. ఏడుస్తూ కూడా అడదానికే చేరునాతా ఓగారూ, తగిన గౌరవం యివ్వలేకుండా ఉన్నారు పురుషసింహులు...

వి. కా. వేరీ, కుప్పం

అక్కయ్యా, నేను ఏదైనా పని చేస్తాం అనుకుంటాను. కాని మధ్యలోనే ఆటంకాలు...

ఆటంకం రాగానే పని మానేస్తామనుకుంటాను కావేరీ, అలాఅంటే ఎవ్వరికీ ఏ పని పూర్తవదు.

డి. ఎస్, విజయవాడ

...నన్ను ఏం చెయ్యమంటారు? ముందు ముయ్య వెనుక గొయ్యిగా ఉంది.

ఈ సమస్య ఎలా పరిష్కారం అవుతుంది?

ప్రైవేటుగా అయిన మీరు ధైర్యంగా ఏదో ఉద్యోగంలో చేరి అర్థికంగా స్వంతకాళ్ళ మీద నిలబడండి. బ్రతకగలిగి అడదాన్ని ఏ భక్తేనా యిప్పుడుకాకుంటే కొంతకాలానికేనా గౌరవిస్తాడు.

బి. వి. పి. ఆర్, సిని

టెలిగ్రాఫ్. వైలాన్ చీరలు కట్టి అవయవాల సొంపులను బహిరంగం చేస్తున్న నేటి స్త్రీలక్కలా లాకులు నంటినిండా కప్పుకొని మానభవాన్ని కాపాడు కొన్నటు నంటి ఆదిమనాసులు నయం అనిపిస్తుంది. ఏమంటారు రామంగిల్లగారూ.

చిత్రం. ఈనాటి మీ మగవాళ్ళ 'ఆదిమనాసులు' కారుకదా అని టెలిగ్రాఫ్ వైలాన్ నాడూ తున్నాం. లేకుంటే గ్రాస్ స్కర్ట్లు ధరించే వాళ్ళమే కె. ఎస్. ఆర్, బెక్కం

మీరు పాకాప్రస్త ప్రసింహులని విన్నాము. ఏమంటారు? బాసంటారా?

చిత్రం మా యింట అంతా క్షేమం! (నా వంట తిని కూడా!!)

బి. ఏ. సుబ్బారావుగారు తమ కుమార్తెను ఓ మహమ్మదీయుడికిచ్చి నిఖా జరిపించారని విన్నాను. ఎంతవరకు నిజం?

అక్కరాల. అభ్యుదయ భావాలగల సుబ్బారావుగారి శ్రీమతి కూడా ముస్లిం వనిత అని మీకు తెలియదా?

టి. పి, కొత్తవలస

అడ పిల్లలకు వివాహం చేసినప్పుడు అప్పగింతలప్పుడు తల్లి తండ్రులు కంటసరు పెడతారెందుకు?

మన యింట పెరిగిన యీ మొక్క పరాంటలు చేరూని ధైర్యంగా గౌరవప్రదంగా ఎలా పెరుగులు దొక్క -- అన్న బెంగి-- ఆ కన్నరు. (వమీనా! టా:ఖా:దు.

ఎస్. ఆర్. పి, సల్లబసాయిపల్లె

ఈ విశాల విశ్వంలో లేని నన్ను వొకటి చెప్పండి చూద్దాం.

మనిషిమీద మనిషికి గౌరవం, లగిసంత ఉబ్బు, ప్రాణంపై విలువ, కుర్రవారికి వ్యక్తిత్వం, అడ పిల్లలకి ధైర్యం, అడదానికి వోషిక ఎన్నో కన్పించడం లేదు బ్రదర్, ఒకటే అడిగితే--చిత్తే.

సి. జె, సికిందరాబాదు

స్నేహానికి నిర్వచనం ఏమిటి?

నిర్వచనం దేనికి? మనిషిని మనిషి అర్థం చేసుకుంటే ఏత్వదేకదా స్నేహం!

ధనవంతునికి బీదవానికి కొరికలతో చేతలలో గం వ్యత్యాసము ఏమిటక్కయ్యా?

కొరికలు గుర్రాలైతే అందరూ ఎక్కుతారు సోదరీ, ఎటొచ్చి ధనికుడు వాస్తవికతలో వెగ్గుకొస్తాడు. పేదవాడు కలలోంచి లేరుకోడు--అంతే.

కవయిత్రి కావడం కంటే రచయిత్రి కావడం చాలా సులభం అనుకుంటాను నిజమేనా?

భండస్సు వృత్తాలూ వంటపడితే కనిత్వం అంత సులభం యింకంటే ఉండదు. దేనిమీదపడితే దాని మీద మత్తేభమో చంపకమాలో అక్కేయొచ్చు!

పై పైకి, ఇంకా ఇంకా పైకి

పైకి, పై పైకి. స్టేట్ బ్యాంక్ డిపాజిట్లు పై పైకి. పోతూనే ఉండినాయి గత సంవత్సరం. ఈ రోజు మాట చెప్పాలంటే డిపాజిట్లు మొత్తం రూ. 1,100 కోట్లు చాలాయి. శాఖలు 1,550 కి పైగా తెరువబడినాయి. వీటి అర్థం ఏమంటే లక్షలాది జనులకు, ముఖ్యంగా, మారుమూలల్లో జీవించేవారికి ఆధునిక బ్యాంకింగ్ సౌకర్యాలు కల్పించబడుతున్నాయి. మీకు వాసియైన సేవ, మీకు కావలసినప్పుడు సేవ. మీకు ఎక్కడ సేవ కావాలో అక్కడ.

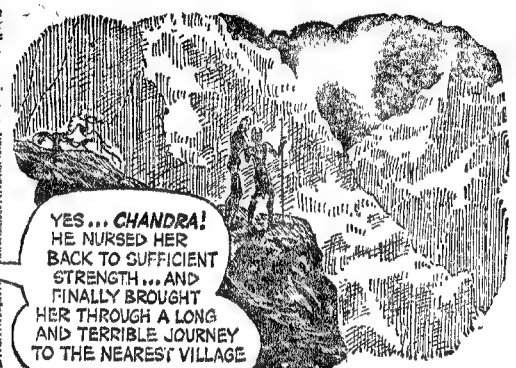
స్టేట్ బ్యాంక్ సేవ నిమిత్తం

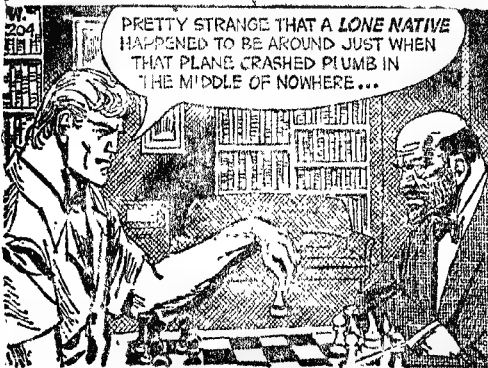
—మూడేళ్ల క్రితం హిమాలయాలలో పం ఎక్కడో ఒక విమానం కూలింది... మొత్తం డ్యూయి మంది చచ్చిపోయారు, వారిలో మేరియన్ భర్త ఒకడు... ఆమె ఒక్కరే మిగిలింది.....

— తనూ చనిపోయి ఉండేదే..... కాని అక్కడి మనిషి ఒకతను ఆమెని విరిగిన విమానం ముక్కల్లో చూశాడు.....
— చంద్రాయేనా?

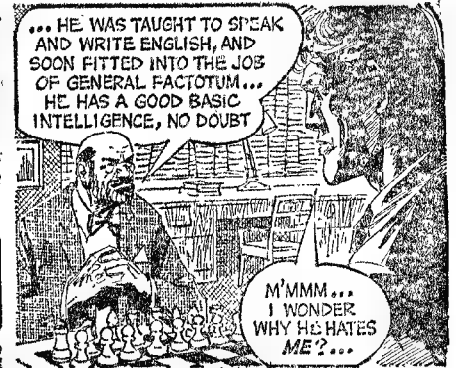
— అవును..... చంద్రాయే! ఆమెకి సేవ చేసి తిరిగి ప్రాణం పోశాడు..... చివరికి ఆమెని అతి కష్టం మీద, ఎంతో దూరం ప్రయాణం చేసి ఒక వల్లెటూరికి తీసుకు వచ్చాడు.

— ఎక్కడో కూరిన విమానం దగ్గరే ఆ ప్రాంతం వంటిది వాడొకడు ఉండటం వింతగా లేనూ...

— మేరియన్ కోసం అతనంత కష్ట పడటం ఇంకా వింతగా లేదా! కాని చంద్రా చేసిన పని అదే మిత్రమా..... కానీ సైన్స్ మ్యాగజైన్లలో చదువు! అందుకనే ఆమె అతన్ని తన తోనే ఉండ మంది.....

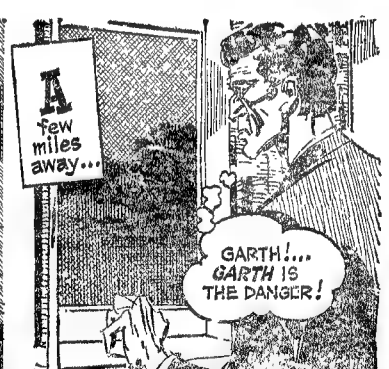
— అతనికి ఇంగ్లీషు రాకుండా, పడవంటి నేర్పూరు... మొత్తానికి ఆమెకి ఎంతో కావలసిన సంచారకు డయానా..... మనిషి తెలివితేటలే అనుకుంటాను.....
— ఊ..... అతనికి నేనంటే ఎందు కంటడ్యేషన్?

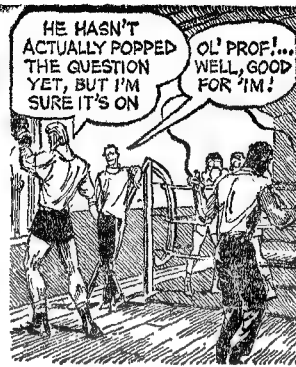
— చంద్రాకు గుండ్రం డ్యేషమా? వాస్తవ్య! — లేదుమా, ఏమీనా?..... మనశ్శాస్త్రం పుస్తకం మీద నెట్టు లేదు కాని ఒక మనిషి కళ్లు మన లక్ష్యం చేసుకునే తెలివి వాడుకొంది.....

— నో, నో..... అర్థం లేనిదిదంలా!
— సరే, వా అనుష్ఠానాలు తప్పేసేమా..... పదియూ, ప్రాఫ్!

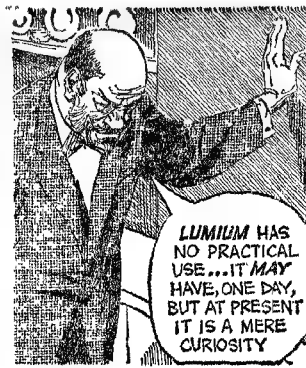
— కొన్ని మయిళ్ళ అంతరం.....
(— గార్!... గార్! ప్రమాదం....!)

— జిమ్మీ ట్రెంట్ తాగిపోతావా... గార్త్ తరుచూ వచ్చేవాడు.
— ప్రాఫ్ కి పెళ్లా? భలే! ఎలా ఉంటుందావిడ గార్త్?
— అన్ని విధాలా తగిన మనిషి.....

— ఇంతదాకా అడిగి ఉండడు కాని జరిగేది తప్పు అనుకుంటాను.
— ప్రాఫ్ గారి నుంచి కేదా!

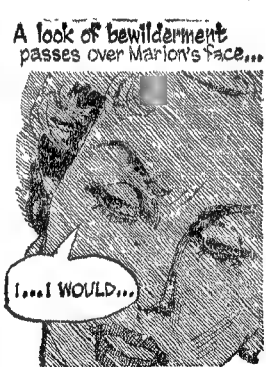
ప్రాఫ్ ఇంటి వద్ద.....
— స్టీవ్, బెర్టీ..... నీ నడిగేదేమో అంత పెద్ద విషయం కాదు.....
— మేరియన్..... నేను..... నేను. నువ్వేమి అడిగినా చేస్తాను..... కాని మన మధ్య రహస్య లుండకూడదు..... ఎందుకని నే నడగటం అంత పెద్ద విషయమా?

— నాకు కొన్ని గ్రాముల లూమియం కావాలి బెర్టీ, అంతేగా! నేనమయినా గూఢచారి ననుకుంటున్నావా?
— లేదు..... వ్యాపారంకోసం గూఢచారివని కూడా అనుకోటం లేదు మేరియన్.....

— లూమియం కి ప్రయోజనం ఇంత దాకా లేదు.... ముందు మాట చెప్పలేము..... ప్రస్తుతానికి అని ఒక వింత పదార్థం అంతే.....

— నాకూ తెలుసు! ప్రమాదవశాత్తు నువ్వు కనిపెట్టిన కొంచెం వింత లోహం అని. నా కెందు కివ్వవు?
— ఎందుకంటే, నీ కెందుకు కావాలో నాకు తెలియాలి..... కేవలం లూమియం కోసం నా పట్ల అసక్తి చూపిస్తున్నావా అని

— అనుట లూమియం ఆనది ఉందని నీ తెలా తెలుసు మేరియన్? నీకు కొంచెం ఇస్తే దానితో ఏమి చేస్తావు?

— మేరియన్ ముఖంలో కింగువంపాటు కనిపిస్తుంది.....
— నేనా..... నేను.....

— బెర్టీ! నాకు తెలియ! ఎందుకో భయంగా ఉంది! నువ్వంటే నా కెంతో ఇష్టం. కాని నీకే అవసరమైతే కలిగేట్లు చేస్తున్నాను.....
— భయపడక.... నేనున్నానుగా...

(ఇంకా ఉంది)

ఆసుపత్రిముందు హాస్య

ఢిల్లీలో ఇర్విన్ హాస్పిటల్ ముందు 22 ఏళ్ళ రియాజుద్దీన్ అనే అతన్ని ఇస్లాముద్దీన్ అనే అతను పాడిచి పారిపోయాడట. వెల్లింగ్టన్ ఆసుపత్రిలో చేర్చిన కాన్స్టేబిలిటీ రియాజుద్దీన్ చనిపోయాడట. హంతకుడు, హతులు యిద్దరూ రాకెట్ గంజ్ జమ్మా మసీదు ప్రాంతానికి చెందిన వారేనట. హంతకునికోసం పోలీసుకాఫి గాలిస్తోంది.

అకాల మృత్యువు

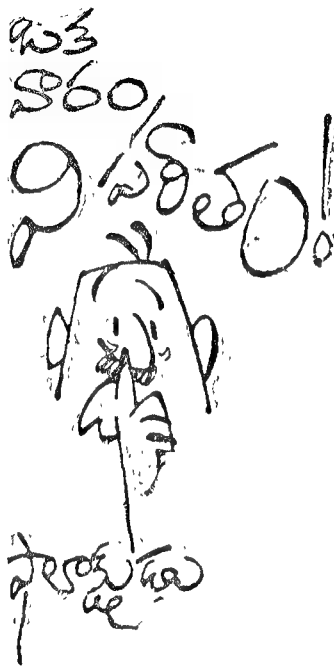
అకాలమృత్యువు అనేకరూపాల్లో వస్తూంటుందటారు. గాలిపటాలు పిల్లలు సరదాకి ఎగురవేస్తారు. అకాలమృత్యువండులోకి జొరపడితే.... జమ్మునగరం లోకి ముగ్గురు చనిపోయి, ఏడుగురు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. ఉధృంపూర్ జిల్లాలో ఆరుగురు చనిపోయి, లోమిందుగురుగాయ

పడ్డారు. కాతువ జిల్లాలో ఇద్దరు చనిపోయారు. ఇద్దరు గాయపడ్డారు. మొత్తం యీ చనిపోయిన, గాయపడిన వాళ్ళందరూ పిల్లలే, తన్మయత్వంలో మేడమోంచో, లేక నిత్యనానా ప్రదేశం మంచో వడ్డవారే— తిండిగింజలకు శికాణాలేదు మొదల అనే యీ రోజుల్లో కూడా లక్నోలో ఐదు వేలరూపాయల కిమ్మత్తుచేసే గాలిపటాలమ్మడవు తాయట సుమారు.

* * *

సిరోజుపూర్ జైలునుంచీ కొంతమంది ఖైదీలను మార్చి 4వ తేదీన వేరొక జైలుకు మార్చిస్తుంటున్నట్లు తమ నిరసన తీవ్రంగా విూపించారు. ఎన్ని విధాల నచ్చవెప్పబోయినా వినక, పోలీసులమీద గునపాలూ, రాళ్లూ, రప్పలూ రుద్దారు. దాంతో పోలీసులు లాఠీచార్జి, మీదుగా భాష్పిరాదులు ప్రయోగించి, అక్కణ్ణించి రాలిల్లులకూ వెళ్ళినందువల్ల ఓ నలుగురు ఖైదీలు చనిపోయారట. ఈ ఘటనలో పెక్కుమంది పోలీసులూ గాయపడ్డారట.

రవీంద సరోవర్ లో దానవకాండ

కలకత్తాలోని రవీంద సరోవర్ అనే చోట ఓ సంగీత కార్యక్రమం జరిగిందట. ఈ కార్యక్రమానికి స్త్రీలు కూడా వచ్చారట. తిరామెక్ ఎంటి సౌకర్యాలు ఎక్కువగా లేనందువల్ల సంగీతం ఆరంభమవడానికన్నా ముందే శ్రోతలు గోల ప్రారంభించి, సంగీతం ఆరంభమయినా ఆపలేదట. అలోగా కరెంటు పోయిందట. అసలే గొడవ చేస్తున్న శ్రోతల్లో మగవారు ఝగ్గున్నట్లు చమకు అందుబాటులో కూర్చున్న పరాయిస్త్రీల మీద విరుచుకు పడ్డారట. స్త్రీల చీరలు విప్పదీసే శారట. జాకెట్లు, బాడీలు చింపి, పూడలాగే శారట. వారిని చెరచారట. ఈ అమానుషచర్య భరించలేని స్త్రీలు భయంతో పారిపోయినక్కనే వున్న ఏట్లో పడిపోయారట. తెల్లని ఆ ప్రదేశం చూస్తే ఆ హంతకా చీరలతోనూ, చిరిగిపోయిన జాకెట్లతోనూ, బాడీలతోనూ, పగిలిపోయిన గాజుల ముక్కలతోనూ నిండిపోయివుందట. 'ఇలాటిదానవ కాండ జరగడం యిదే మొదలు' అన్నారు పోలీసు కమిషనర్. అంతకన్నా ఏమనగలరెవరైతే మాత్రం!

* * *

పాట్నాలో ఒక స్కూలులో మెట్రిక్ పరీక్ష రాస్తున్న యోగేంద్ర ప్రసాద్ అనే అతను తనని యగ్నేష్వుగా కాపీ కొట్టుకోవ్వని వుపాధ్యాయుని మీద దవ్వుర్జన్యం చేశాడట. అతని వద్ద కాపీ కొట్టే కాగితాలే గాక, ఓ పెద్ద జాతి చిన్న కత్తి వుందట.

* * *

వరాహావతారం...

మార్చి 26వ తేదీనాడు బుయ్యిపెట్టుటక్ అసెసినిమా డయిరెక్టరు జాఫర్ హుస్సేన్ విశ్వవిద్యాలయం విద్యార్థులకి 'కోమల్ గాంధర్' అనే తమ నాటకం పరిచయం చేస్తూ అన్నారట గాంధీ కిందనుండి పయిదాకా వంది. ఈనాడు అతన్ని 'జాతిపిత' అని మీదకి ఎక్కించుకుంటున్నామని అని ఈనాటలు కల అతని ప్రసంగం ప్రతిని పంపిపెట్టారట.. ఇది 19-4-69 'ఆర్గనయిస్' పత్రికలో పడిన వార్త!

ప్రియూరాలిని పదలలేక కొత్త పథకం

రియాన్ (సాన్స్) లో ఒకాయన తన ప్రియూరాలి ప్రవర్తన సవ్యక, ఆమెను ఎదటి వుండలేక ఓవంతపథకం కనిపెట్టాడు. 9వ తారీకున 50 సంవత్సరములు చయస్సుగల గాబ్రియెల్ తన ప్రియూరాలిని ఎత్తుకుపోడానికి ప్రయత్నించేసరికి తాగిన మె కంట్ పున్నసీయరీ కోక్నాడ్ కి వెలి ఆవేశంవచ్చి గాబ్రియెల్ ని చంపేశాడట. కానీ, అతని ప్రియూరాలు లూయీ ట్రాప్స్ గాబ్రియెల్ శవంమీదపడి, 'హా ప్రియా నమనదలిపోతివా?' అని ఏడ్చు ప్రారంభించేసరికి మరింత ఆవేశంతో కోక్నాడ్ ఆమెతల సరికే శాడుట. అనక తన ప్రియూరాలి ఎడబాటుసహించలేక ఆమె తలను ఓ ప్లిస్టెక్ పంచెతో పెట్టి తన కూడా తిప్పుకోవారంభించాడట. 'అతను పుద్వ్యగరిత్యా పూరారా తిరిగి సరకులు అమ్మాలట. మధ్యే మార్గంలో యీ సంచి సోదాలో వ్యసన హారమంతా బయట పడితే జరిగిన విషయాన్ని అతనే వివరించాడట. ఇదని వయస్సు పిరి సంవత్సరాలట.

* * *

జలంధర్ కు చెందిన కా రా అనే గ్రామానికి చెందిన ఒక లక్ష్మయ్యని రిక్తావాళ్ళు అమానుషంగా చంపారు. మార్చి 20వ తేదీన ఆమె తనకి స్నేహితురాలి యింటికి వెళ్తున్నానని యింటల్లో చెప్పి, తన ప్రియూడితో తిన్నగ హోషియార్ పూర్ వెళ్ళిందట. కూతురు ప్రవర్తన మీద అనామానం వున్న తండ్రి ఆమెను వెంబడించి, ఇద్దర్నీ ఒక సినిమా హాలు వందు పట్టుకుని ఆ కుర్రాడిని శల వాడతా తిట్టి, కూతురుతో యింటికి బయలుదేరాడట. దాంతో కొందరు రిక్తావాళ్ళు అతన్ని అడ్డగించి, ఆమెను ఎత్తుకుపోయి, పొడంలో ఆమెను చెరిచారట. దాంతో ఆమె లక్కడికక్కడే చనిపోవడంతో ఆ ఇవాన్ని అక్కడే పోసే పొసోయారట. ఇలాంటి వారికి ఏ రకం శిక్ష నిధించాలి అన్నది మాను ధర్మ శాస్త్రంలో మలుకుండి వుంటుందా!

* * *

నిధికి కాపలాగా నల్లత్రాచు

జైపూర్ కు చెందిన అకోరియాలో చాముండి మాతకు బలిచ్చినది 20 ఏళ్ల కుర్రాడనిపోయిన సారి రాసిన దాంట్లో పొరపాటు దొర్లిపోయింది. మాతకు బజరంగ్ అనే 50 ఏళ్ల వృద్ధుని పనిచేసుకునే అతన్ని బలియిచ్చారు. ఇతను బ్రహ్మచారిట. ఈనరబలితో పోలీసులకు కూడా వాటావుందట. తనకు అధిక వాటాయినేయూ కేసును అణచివేస్తానని పోలీసు సూపరెండెంటు. గోకారియా లంచం పుచ్చుకున్నాడట. పాతర గుస్తడనం నిధి దొరుకు తుందనిచెప్పిన ప్రదేశానికి పోలీసులు వెళ్లేసరికి. ఓనల్లత్రాచు రక్తమునివచ్చి బుసలు కొడుతూ అప్రవేశంతో పడగనిప్పి కాపలా కాసిందట. నిధులను పాములకాపాడుతాయి అన్న సామెత ప్రకారం. బలగం చేతులు జోడించి నమస్కరించేసరికి పామువెళ్లిపోయిందట. ఆశ్చర్య మదంభలు.....

లండన్ రోడ్డు ట్రాన్స్పోర్ట్ లో ఎంతో మంది సిక్కు లున్నారు. అయితే యీ సిక్కులు గడ్డాలు వుంచుకోరాదని, తలపాగాలు చుట్టుకోరాదని, యూని ఫారం నియమం ప్రకారం వుండాలని చేసిన తీర్మానాన్ని నిరసనగా బ్రిటన్ సిక్కు కమ్యూనిటీ (సంఘం) తీడర్ సోహాసింగ్ జోలి అనే ఆయన ఆ తీర్మానం తీసివేయకపోతే బ్రిటన్ లో పున్న సిక్కు లందరూ ఆత్మాహుతి చేసుకోవలసి వుంటుంది. అని ప్రకటించారట. ప్రతి పదిహేను రోజులకు ఒక్కొక్కరం చొప్పున మేము ఆత్మాహుత్య చేసు కుంటాం. ముందు నేను చనిపోతాను. నా వెనుక ఫదిహేనురోజులకు చనిపోవాల్సిన అతని పేరూ నేనే సూచిస్తాను. అలాగే ఒక్కొక్కరూ తమ తరునాత చనిపోవలసిన వారి పేరు సూచిస్తారు. అంతే! అన్నారు. దాటుణం. సర్వయాగం కన్నా యిది ఘోరంగా వుంది.

పొర పా టు....!

సూరత్ లో ఒకాయన రెండు వేల అయిదు వందలు పెటి ఓ ట్రాన్సిస్టరు కొన్నాడట. దాని అసలు ఖరీదు 250 రూపాయలైనట. అతడు వంద రూపాయల నోట్లను వదిల రూపాయల నోట్లను కుని యిచ్చేసి, అనక మరీ వెళ్లి పోవువాని నడిగే సరికి తల్లేడు పొమ్మన్నాడట.

దాల్మియా నగర్ కి చెందిన ఎంప్లాయిస్ స్పెషల్ ఇన్సూరెన్స్ అనుసంత్రాని డాక్టరు ముర్తజాని కొట్టి చంపేశారట. ఆసుపత్రిలో వున్న ఒక రోగి చుట్టాలకూ, డాక్టరుకూ వచ్చిన ఘర్షణ పెరిగి అవిధంగా తేలిందట.

ఎప్పుడో
అంతకుముందు
చుట్టాలకూ...
ఇలా...
ఇలా...

దాల్మియా నగర్ ఫ్యాక్టరీ రసాయనవిభాగం సూపర్ వైజర్ శ్రీ విజయసింగ్ అనే ఆయన గుండెపోటుతో మరణించారట. ఆయనమరణించ దానికి డాక్టరిచ్చిన మందే కారణమయ్యిందని, తప్పుడు మందిచ్చారని దాల్మియానగర్ పుష్కరులు ప్రభుత్వ భీమా ఆసుపత్రి ఆవరణలో డాక్టర్ ముస్తజాను కొట్టి చంపేశారట. ఈమధ్య మానవుల్లో ఓరిమి నశిస్తోంది—స్తోందివిటే, నశించింది.

బలరామ్ పూర్ కి చెందిన ఒక కాలేజీలోని యిద్దరు కుర్రాళ్ల మధ్య వచ్చిగడ్డి వేస్తే భగ్గన మండి తగులబడుతోందట. అయితే 'టీ తాగుదాంవస్తావా' అని ఒకవిద్యార్థి తన విరోధిని అడిగాడట. అతనికేం చెప్పాలో తోచక తల వూపి కూడా వెళ్ళాడట. ఇద్దరూ టీ తాగి బయటికివచ్చారు. వెళ్ళేసా సని చెప్పి సైక్లిలు ఎక్కిన ఆవిద్యార్థిని టీ యిప్పించిన విద్యార్థి తక్కువ కత్తితో పాడిచి చంపేశాడట.

బలవంతంగా వృద్ధునికి వేస క్షమి

గోండాకి చెందిన తులసిపూర్ లో కుటుంబ నియంత్రణశాఖవారు గయిందబ్బీ అనే మనిషిని అయన మీద తమ ప్రతాపం చూపించారట. భూములు ఉచితంగా యిస్తున్నామనీ, అలా కావాలంటే ఓ సంవత్సరం చేయాలని చెప్పి ఆయన్ని తమ శిబిరానికి పిల్చుకొచ్చి టక్కున వేసేక్షమీ అపరేషను చేసేసారట. ఆయన దాంతో లబ్ధి దిబ్బామని గోలపెట్టాడట. పెళ్లయి, అత్తారింటికి వెళ్ళిన ఒక బాబురూ, ఎదిగిన యిద్దరు కొడుకులు పున్న యాయన భార్య చనిపోయి మూడేళ్ళయిందట. ఏవీటికానీ పాల అన్యాయం. అక్రమం, దురంతం, దుర్మార్గం—హూమేటు ఆన్స్?

మోగాకి 30 కిలోమీటర్ల దూరంలో పుచ్చ ఒక టీ తాగిన పానీనికి ఒకే కుటుంబానికి చెందిన నలుగురు మనుష్యులు గంటలపాటి పోయన్నారు. 17 4-69 ఉదయం రుద్ది ఇద్దరు కొడుకులూ, కూతురూ టీ తాగారు. ఒక గంటలో నలుగురూ చనిపోయారట.

టు మీ లు

ఢిల్లీలో శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారి దేవాలయంలో వెండిపాత్రలు పోయి, అభ్యర్థకరంగా మళ్ళీ అవి యధాస్థానంలోనే వున్నాయట.

బొంబాయి కన్ స్టేబుల్ శాఖవారు ఒకే యింటలో 100 కోట్ల పెన్మత్తుచేసే విదేశీ వస్తు పనులదా యాన్ని పట్టుకున్నారు. ఇంత పెద్ద ముల్తాన్ని చరిత్రలో ఇంతవరకూ పట్టుకోలేదు. 10 లక్షల ఖరీదుచేసే 74 వెండి దిమ్మలు, ఓ 10 ఖరీదు చేసే టెలివిజ్ బట్టలు యింకా యింకా ఎన్నో దొరికాయట. కొద్ది నెలలక్రితం యిదే యింటలో ఒకరి సోదాలో ఏడు లక్షల ఖరీదుచేసే గడియారాలు దొరికాయట. అన్ని కోట్ల రూపాయలతో స్టేట్స్ మెన్ చేసే ఆసాధ్యులో యిద్దరు ముగ్గురు సనిని గా చేరితే దేశాన్నే కొనయ్యేలా!

ఢిల్లీలోని ఒక కంపెనీ తమ కంపెనీకి ఒక అంప మైన ఆడటైపిను ఆడ ఎక్స్ టెంటు కాలని ప్రకటించిందట. అయితే అందంగా ఉండాలని, చక్కగా పరిశుభ్రంగానూ ఉంటాలని నిబంధనతో వుండటం—వాల్ఫర్ డల్ క్లాస్!

1968 సంవత్సరాంతంనాటికి ఢిల్లీలో 66,552 నుండి నిరుద్యోగులున్నారనీ, 1400 మంది పట్టుభగ్గులున్నారనీ ఆ శాఖ తెలియజేసింది.

'కింగ్ కెన్ డూ నో రాన్స్' లేక కంచె చేను మేసిన కథ

'అద్దల యిళ్లలో' పుస్తకాదు ఇరుగు పొరుగు వారిభూమిద రాళ్ళు రువ్వరాదు' అన్నారటామధ్య శ్రీ కామరాజు అనుభవం అన్న ముక్కలకు అర్థం ఉండకపోదుకదా!

అదాయపు పన్ను, ఆస్తి పన్ను శాఖలతోభూకంసం వచ్చి, పెక్కుమంది బయటపడ్డారు.

ఆర్థికశాఖ అంచనాల ప్రకారం శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ, శ్రీ దినేష్ సింగ్, శ్రీ కె. కె. షాగరలు తమ ఆస్తి వివరాలను ఆ శాఖ అంచనాకన్నా చాలాతక్కువ చూపించారట. ముగ్గురిలో ఏ ఒక్కరూ కూడా మూడేసి లక్షలకు ఓపై పా కూడా తక్కువ చేయ రని ఆశాఖ అభిప్రాయం. అంతా ఒకే తప్పు చేసినా ఎవరెంత చేశారనేదే ప్రశ్న.

శ్రీ దినేష్ సింగ్ ఎంత లేదన్నా మూడు లక్షల కిన్నుతు సేస్తే రు విదేశీ వ్యవహారశాఖ మంత్రి అన్నారు. దినేష్ సింగ్ 1962 లో తన ఆస్తి 1 08 లక్షల తగ్గించి చూపారట శ్రీ కె కె షా 1965-66 లో తన ఆస్తిలో 78 శాతం తగ్గించి చెప్పారట 67-68 లెక్కల ప్రకారం శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ ఆస్తి 3 32 లక్షలకు 1965-66 లో ఆమె తన ఆస్తిలో 20,001 రూపాయల తగ్గించి చూపారట.

దేశ ప్రముఖులు ఆస్తి వివరాలను కూకటి

ఒకవారం వివరీతం

వేళ్ళతో, పాతాళలోకంలోంచి పీక బట్ట బయలు చేసి, బయటకులాగిన ఆ శాఖ ఉద్యోగస్తుల ధైర్య సాహసాలకు మెచ్చుకోవడం, వారి త్రవ్వకంమధ్యలో ఆగిపోయినా ఆశ్చర్యపడకుండా వుండడం ప్రజల వంతు

లోక్ సభలో జనసంఘం యం పి శ్రీ కన్వర్ లాల్ గుప్త అడిగిన సరిహద్దు సరిహద్దు ప్రశ్నలకు శ్రీ మొరార్జీదేశాయ్ మువ్వనం పహించారో, లేక వోరిమి పహించారో తెలలేదుకాని, సమాధానం మాత్రం చెప్పలేదు. మొత్తం యీ మహాయజ్ఞంలో శ్రీమతి గాంధీ, ఫక్రుద్దీన్ అహమ్మద్ దినేష్ సింగ్, సత్యనారాయణసిన్హా, కె. కె. షా, కరన్ సింగ్, పరిమళభూషిన్, కె. సి. పంత్, పురుషోత్తమ, సురేంద్రపాల్ సింగ్ మొదలైన పదిమంది పేర్లు బయటికి వచ్చాయి. అంటే పదిమందే పున్నారని మాత్రంకాదు.

అదాయపుపన్ను చట్టం ప్రకారం ఎంత ఆస్తి నయితే పన్ను కట్టకుండా దాచుకున్నారో ఆ మొత్తానికి నూరుపంచి—రెండు వందల శాతంవరకూ జాల్మానా విధించవచ్చునట మరి శ్రీమతి గాంధీ వంటివారలంతా యీ చట్టాన్ని గౌరవిస్తారో లేదో!

తమ ఆస్తులను భార్యలపేరపెట్టి, హాయిగా కాలేమీద కాలేమీద కూర్చున్నవారన్నారూ ఢిల్లీలోని ఎవరోజిభాగ్ లోని భారీరామ్ భగత్ భార్యపేరున్న మేడ ఎంత లేదన్నా ఏడు లక్షల ఖరీదు చేస్తుం దని, స్వతంత్రపార్టీకి చెందిన శ్రీ లోక్ నాద్

మిశ్రా తెలియజేస్తే శ్రీ భగత్ మాత్రం రెండు, మూడు లక్షలతోనే నవ్వారట ఈ యజ్ఞంలోకి ఆయన పేరు మాత్రం ఎక్కలేదు. భార్యల పేర ఆస్తులు వున్న అప్పవ వంతు లింకా ఎందరూ పున్నారో!

శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్ తన కిచ్చిన ప్రశ్న లన్నిటికీ కొంతకాలం (అందెంత కాలమో!)లో సమాధానాలు బల్లమీద గుప్పెయ్యగలనని హామీ యిచ్చారట.

చట్టం అంటూ ఏర్పరచాక ఆ చట్టం చుట్టం కూడా దాన్ని మిరకూడదు— కుదరదు కూడా! చైనా దేశంలో వో సామెత వుంది, 'చూపుడు పేలుపెట్టి ఎదుటివానిలో తోపం చూపిస్తే, నీ చేతిలోని మూడు వేళ్లు వెనక్కి తిరిగి నీలో లోపాన్ని చూసుకో అని అంటుంటాయట.' ఈ సామెత పుట్టుక వ్యర్థం కాదు.

తాము గాజు యిళ్ళలో వుండే.....

దీలీష్ కుమార రివ్వాలి, రాజకపూర్, దేవానంద్ యివ్వాలి, వై జయంతీనాలివ్వాలి, వహదా యివ్వాలి. యివ్వాలి వాస్తవ లివ్వాలి. అంటుంటే ఎలా!

ఇంకా అలా ఎంతెంత మంది గాజు యిళ్లు పగులుతాయో!

వెయిట్ అండ్ సి.

వేది చూడుము

'కింగ్ కెన్ డూ నో రాన్స్' అన్న ముక్క ధైర్యం ప్రేంచి విప్లవంతోనే కొట్టుకు పోయింది.

ఇది ప్రజా ప్రభుత్వం.

అంటే!!

నిధికొసం సరబలి

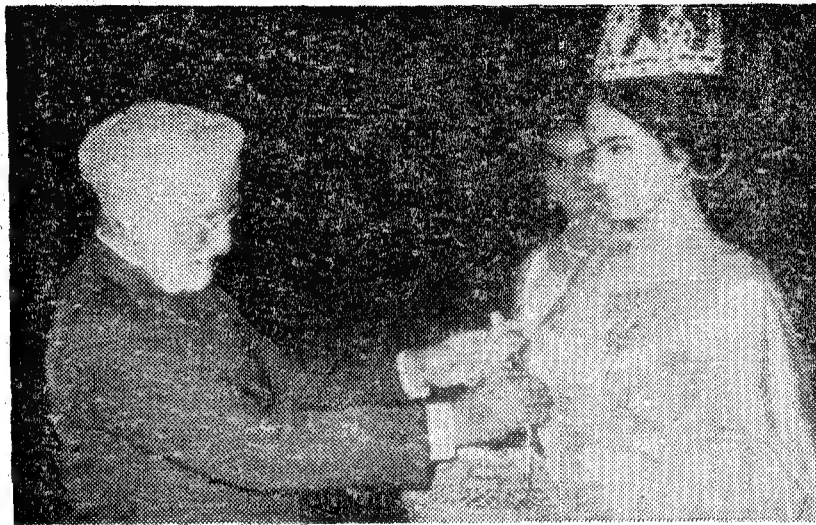
చౌమాండి మాతకు సరబలి యిస్తే గుప్త ధనం దొరుకుతుందని నమ్మిన 50 ఏళ్ళ బజరంగ్ భాటి అనే అతను మరో యిద్దరి సహాయంతో ఒక కుర్రాణ్ణి బలియిచ్చి (టాంక్ జిలా రాజస్థాన్) అకోరియాలో గుప్తధనం కోసం త్రవ్వి, అనక భయపడి, పారిపోయారట. బలి యిచ్చిన బాలుని

శవం అకోరియా గ్రామంలో ఒక నూతిలో దొరికిందట. గొంతుకోసి, ఆ నెత్తురుతో దేనికి తర్వాణ యిచ్చారట. శవం తలమీద కూడా గాయంవుందట. ఈ సరబలి ఇచ్చేవారిని కఠినంగా శిక్షించకపోతే సరబలిలను ప్రోత్సహిస్తున్నంత తప్పు యిక—

* * *

1968 లెక్కల ప్రకారం జనాభాలో 86921 జంటలు వివాహ రద్దలు పొందాయట.

సౌత్ వియత్నాంకి చెందిన సై గాన్ లో గత 15 నెలలో 62701 మందికి వెనియర్ వ్యాధులు (మఖవ్యాధుల వంటివి) వచ్చినట్లు లెక్క తేలిందట. వీటిలో 50 శాతం వద్దామగు, ఇరవై వయస్సు మధ్యవారేనని తేలింది దీని భావమేమి!

ఈవ్స్ వీక్లీ గోడ్రెజ్ కంపెనీ కలిసి నిర్వహించిన అందాల పోటీలో సింధూల్ మందరిగా ఎన్నికయిన కుమారి ఊర్మిళ సనందకి మద్రాసు గవర్నరు సర్కార్ ఉజ్జ్వల్ సింగ్ బహుమతుల నందజేస్తున్నప్పటి చిత్రం. వెనకవున్న ఆమె, పోటీలో ద్వితీయంగా ఎన్నికయిన కుమారి వర్నిన్ పటేల్. తృతీయ స్థానంలో కుమారి కెలోలిన్ లామెలి ఎన్నికయ్యారు.

ఎక్కువ సువాసన ఎక్కువ మెత్తదనము

మెత్తనిది, పూవువలె తాజామైనది, సువాసనగలది
సాటిలేని క్రిమి సంహారి జి-11 గల
సింథార్ టాయిలెట్ పౌడరు చాల నేపు నిలిచే
సువాసన మరియు పటువంటి మెత్తదనముతో
మీ వర్మమువేసు అంటుకొని ఉండి,
మీకు రోజంతా రక్షణ కలిగిస్తుంది.

జి-11 గల
సింథార్ మీకు
రక్షణ యిచ్చినట్లు
వేరే ఏ
పౌడరూ
యివ్వలేదు.

మోక్షం మిస్సి

క్రికిటికి రోసుంచి తోటలోకి చూశాను.

చీకటి వెలుతురు కనితీరా కౌగిలిచుకొంటున్నాయి. గాలి వెక్కిరివెక్కిరి ఏడుస్తున్నట్లుగా అగి అగి వస్తోంది. అకాశం ఎర్రబడి కన్నీటి చారలు పులుముకుంది. బహుశా యిప్పుటివరకు ఏదీ ఏదీ వుంటుంది వాతావరణం నాకు చాల ఆనందంగా వుంది.

ఇటువంటి వాతావరణంలో కూర్చోటం శాశు చాల యిష్టం. గంటల తరబడి అక్కడే కూర్చుని ఆనందం, హాయి అనుభవించేవాడిని.

అంతేకాదు, ఇటువంటి దృశ్యమే నాకు ఎప్పుడూ కనబడాలని కోరుకొనేవాణ్ణి.

నడకల్పి తెచ్చి బయట వేసుకూర్చున్నాను. అకాశం, వంక చూస్తూ వెనక్కి వాలాను. నడకల్పిలో కూర్చున్న వాడెవడూ వెనక్కి వాలకుండా వుండలేదు.

ఇంకా కొంచెంసేపు వుంటే మనిబొగ్గులాంటి చీకటి పులుము కొంటుంది తోటలోనుంచి కీచు రాళ్ళమోత, అక్కడక్కడ మిణుగురు పురుగుల మెరుపులు, గూళ్ళకు చేరిన పక్షులు ఒకదాని

నాటి కోసంతో పాడుచుకుంటూ, మధ్యమధ్యలో విన్నతంగా హున్న అరుపులు విని నేను తన్నయత్నం చెందేవాణ్ణి.

అటువంటి తన్నయత్నం నాకు యింకా ఎక్కడా అభించేదీ కాదు

ఇంకా సూరిబాబు రాతేడనుకుంటూ గేటు మూసి వుంది. సూరిబాబు వస్తే నేను యింత ఆనందంగా కూర్చోటానికి వీలేదు. వాడు నన్ను డిస్టర్బ్ చేస్తాడు. వాడిది పెద్దన వెంటాటి

చాల సున్నితమైన ఆడపిల్లల భావాలు వాడివి అనలు వాడు ఆడపిల్లలానే వుంటాడు శరీరం చాల సున్నితంగా, చెంతలు, చేతులు, నేళ్ళు చాల మెత్తగా వుంటాయి. వాడు నవ్వుతే ఆడపిల్ల నవ్వి నట్లే వుంటుంది. వాడినడకతో కూడ ఆడతనం కనబడుతూ వుంటుంది.

వాడంటే నాకు చాల కోపం ఎండుకంటే. ఎప్పుడూ ఆనందంగా వుంటాడు, నవ్వుతూ వుంటాడు. వాడినవ్వు చూసి నాకు మండి పోయేది సున్నితమన్నా, నవ్వులున్నా చెడ్డ చిరాకు వాకు.

నవ్వుటం ఓ పోజు. ప్రతివాడూ అదే పోజు పెడతాడు. వీళ్ళను చూస్తే నాకు భలే చిరాకు

అన్ని విషయాలలోను నేను సూరిబాబు వ్యతిరేకులం నాకు, వాడికి పడదు వాడి అభిప్రాయాలు వేరు. నా అభిప్రాయాలు వేరు. మా యిద్దరి అభిప్రాయాలు ఏనాడూ, ఏ విషయంలోనూ ఒక్కటి కాలేదు. అయినా యిద్దరం ఒకే గదిలో వుండ గల్గుతున్నాం. అదే ఆశ్చర్యం.

అనలు నాకు సూరిబాబుకి స్నేహం కలిసింది కూడ బహుశా వరపుర విరుద్ధమైన మనస్తత్వం వలననేమో

మొదటిసారి నేను సూరిబాబు గదిలో వున్నప్పుడు అనూయ వుట్టింది వాడిని చూసికాదు, వాడి లేబిల్ మీదవున్న బొమ్మను చూసి

బొమ్మ ఎందుకంత అందంగా వుంది?

నాకు మహా చెడ్డ కోపం వచ్చింది ఇంకా అందం కోసం కాబోలు సూరిబాబు దానినుటూ యిన్ని గులాబీలు పోశాడు.

బోడి గులాబీలలో ఏమి అందం వుంది?

క్షయిరంగి కక్కిన రక్తపు ముద్దులులా వుంటాయి ఆ బొమ్మ అంత అందంగా వుండటానికి వీలేదు.

సూరిబాబు ఫ్లాస్కులో కాఫీ గ్లాసులో పోసి యిచ్చాడు. వాటిని త్రాగుతూ మందుతున్న గుండెతో చాంసేపు ఆలోచించాను.

సూరిబాబు ఏదో చెబుతున్నాడు తను జీవితాన్ని చాల హాపీగా గడిపేస్తాడట పువ్వులన్నా, మంచి వృద్ధయమన్నా తనకి యిష్టమట. హాస్యం అంటే చెవి కోసుకుంటాడట (రెండుచెవులు బానే వున్నాయి. ఎప్పుడు కోసుకుంటాడో?) ఏదో చెబుతున్నాడు.

నేను విసటం లేదు.

కాసేపు అలా వాడు ఏకపాత్రాభినయం చేసిన తర్వాత 'ఎట్టేనా పోదాం, ముఖం కడుక్కొస్తాను' అని బాత్ రూంలోకి వెళ్లాడు

లేబిల్ మీద బొమ్మను నేను జేబులో పెట్టేసు కున్నాను. అలా దొంగతనం చేయటంలో చాల హాయి అనిపించింది నాకు. నా అంతట నేనే సంతోషాన్ని పోగుచేసుకుంటున్నట్లుగా వుంది

తరువాత సూరిబాబు నేను బయటకు వచ్చే శాము. వాడితో అంతకుముందు కంటే చాల ఆనందంగా మాట్లాడాను. వాడితో కలిసి పోయి కేరింతలు కొట్టాను.

నా గదిలోకి పోయిన తర్వాత అబొమ్మను మరొక సారి చూశాను

ఎందుకంత అందంగా వుండాలి? ఎవడో సుష్టిడో చేసుంటాడు తనలో వున్న అసంతృప్తిని తీర్చుకోలేక యిటువంటిదాన్ని తయారు చేసి వుంటాడు

ప్రాయోగ ప్రకారం వాళ్ళంతా కవులు, శిల్పిలు కళాకారులు. కాని నా ఉద్దేశం అదికాదు ధైర్యంలేక స్వజాతి సంపర్కంలో పడి తనలోని బలహీనతల్ని కప్పి వుచ్చటానికి అభినయించే ఓరకం క్రికర్లు

నాకు రచయితలన్నా, కళాకారులన్నా నడబి ప్రాయం లేదు మరువాడు ప్రాద్దున్నే సూరిబాబు నాగిడి వచ్చాడు ఏడ్చు ముఖంతో. బహుశా రాత్రి

అంతా ఏదోమోపుండడు కళ్ళు ఏరబడ్డాయి ముఖం పీక్కుపోయింది వాడిని అలా చూస్తూ నాలో వేసే ఆనందం పొందాను

‘ఫూల్! నిన్న సాయంత్రం సభ్యత తెలియకుండా ఎంత సంతోషంగా వున్నాడు కేరింతులు కొడుతూ ఎగిరి పోయాడు

కాని యిప్పుడు ఆ ముఖం చూడండి ఏడు ఎప్పుడూ యిలాగే వుంటే ఎంత బాగుణ్ణు ‘స్పీడ్ నా బొమ్మ నా కిచ్చేయ్ ఆ బొమ్మ నా ప్రాణం’ అన్నాడు సూరిబాబు.

‘ఏ బొమ్మ?’ అడిగాను ‘నిన్న నువ్వు పట్టుకొచ్చిన బొమ్మ.’ ‘నీకెలా తెలుసు నేను తెచ్చానని?’

‘నిన్న నువ్వుతప్ప ఎవ్వరూ నాగదిలోకి రాలేదు నువ్వు ఆ బొమ్మనంక అనేకసార్లు చూడటం గమనించాను నీకది కావాలంటే మరెక్కడయినా కొనుక్కోవచ్చు కాని, దొంగతనం . . ఐ హేట్ యిట్ వేరేమచే

నేను వగలబడి నవ్వాను వాడిని చూసి ‘బొమ్మ తెచ్చుకోటం తప్పా, ఆ బొమ్మ నాకు కావాలి నువ్వు యిచ్చవని నాకు తెలుసు నీకు తెలియకుండా తెచ్చుకోవటంతో తప్పేముంది?’

‘తప్పే నేను నహించలేను ఆ బొమ్మ శారద నాకు యిచ్చింది ఆ బొమ్మలో శారదను చూసుకుంటాను ఆ చిలిపి నవ్వులు, అందమైన ముఖం ముందు వున్నట్లుగానే వుంటుంది’

నా కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి విసుగ్గా అడిగాను

‘శారద ఎవరు?’

‘నాకు ప్రాణంతో సమానం చాల అందంగా వుంటుంది ప్రక్క పాపిడి, తెల్లటి పలువరస-కోం ముఖం, అందమైన నవ్వు, చక్కని నడక’

నాకు కోపం మండిపోయింది దరింపి అందాన్ని గురించి వర్ణించుతున్నాడు రోగ్. గట్టిగా అరిచాను ‘ఫూల్! ■ ఓస్లీ అన్స్ హూయాజ్ శారదా?’

‘నా మరదలు వైజాగ్ లో బియ్యన్నీ చదువుతోంది మేమిద్దరం ప్రేమించుకున్నాం పెళ్ళి చేసుకోవాలను కొంటున్నాం’

అలా చెప్పేటప్పుడు సూరిబాబు ముఖంలో అదోరకమైన తృప్తి నాకు కనబడింది వాడి ఏరబడిన కళ్ళలో కూడ నాకు వింత వెలుగు కనబడింది. అది నేను చూడలేను సూరిబాబునే కాదు, ఏ మనిషిని చూడలేను

ఏడుస్తున్న కళ్ళు ఎంత అందంగా వుంటాయి ‘అయితే, ఆ బొమ్మ నీకు కావాలి కదూ?’

అన్నాను కొంచసేపు తర్వాత వాడిలోకి కోపంగా చూస్తూ

వాడు ఆశగా నావంక చూసి ‘అవును కావాలి నువ్వు చాల మంచివాడివి యిస్తావని నాకు తెలుసు అందుకే వచ్చాను’ అన్నాడు

వాడిచేయి పుచ్చుకొని కిటికీ దగ్గరకు తీసుకు వెళ్లి బయటకు చూపించాను ఎండిపోయిన గడ్డి పరకల మీద ముక్కలు ముక్కలుగా వున్న బొమ్మని చూసి వాడు సూరిపోయాడు కళ్ళలో నీళ్ళు నిలి

చాయి. ఏడుస్తూ అన్నాడు. ‘సన్ను చంపేశావ్’ నేనేమీ మాట్లాడలేదు తరువాత వాడు చాల సేపు నాగదిలో వుండి వెళ్ళిపోయాడు. వాడు నా గదిలో వున్నంతసేపు నాకు సంతోషంగానే వుంది ఎందుకంటే వాడు ఏడుస్తున్నాడు గనుక

మళ్ళా ఆరోజు సాయంత్రం నాగదికి వచ్చిన సూరిబాబుని చూసి నేను ఆశ్చర్యపోయాను వాడితో పాటు సూట్ కేసు, బెడ్డింగ్ వున్నాయి

‘ఏమిటి యిలా వచ్చావు?’ అడిగాను కనుబొమలు ముడిచి.

‘యివ్వాలి నుంచి నేను నీతోపాటే వుంటాను’ ‘ఎందుకని? నువ్వు యిక్కడ వుండలేవు?’

‘ఇక్కడే వుండగలను నువ్వు ఒట్టి జంతువువి నా స్నేహంతో నిన్ను మార్చి వేస్తాను నువ్వు, నీ ఆభిప్రాయాలు అన్నీ మారిపోవాలి నువ్వు తిట్టినా బయటకు తోసినా వెళ్ళను’

నేను తిట్టలేదు, బయటకు తోయలేదు వాడు నా గదిలోనే వుండసాగాడు

సంవత్సరం తర్వాత కూడ నేను ఏమీ మారలేదు వాడి ప్రభావం నా మీద పడలేదు నేను మారటానికి అందరిలాగ చంచలుడ్చి కాదు నా ఆభిప్రాయాలు, నా మనస్తత్వం జీవితాంతం మారవు నా అభిప్రాయాల ఆరాధనలోను, నా మనస్తత్వపు నీడలోను నాకు ఎక్కడలేని సుఖం లభించుతుంది ఆ సుఖం చాలదూ బ్రతకటానికి?

నేను చిన్నప్పటినుంచి ప్రత్యేకంగా పెరిగాను బడి వదలిత తర్వాత గేటు తోసుకొని యింటోకి వెళ్ళటమంటే విసుగు పుట్టేది. కాంపౌండ్ వాల్ దూకి వెళ్లేవాడిని ఎవరు చెప్పింది వినేవాడిని కాదు నాకు తోచిందేదో చేసే వాడిని

చిన్నప్పటినుంచి ఆనందంగా వుండటం నాకు చాల యిష్టం ■ ఆనందం నాకు జాలాయి వెధవలలా పువ్వులలోనూ, అడవిల్లల నవ్వులలోనూ, వాళ్ళ అందంలోనూ కనుపించేదికాదు. ఎవరైనా బాధ పడ్డూవుంటే, ఏడుస్తూవుంటే సంతోషించేవాడిని దీర్ఘ వ్యాధితో మూర్ఖులున్న వాడిని చూసి హాయిని అనుభవించేవాడిని. కురూపితవాణ్ణి, దరిద్రాన్ని మోస్తున్న అడవాళ్ళను చూస్తే నాకు తృప్తిగా వుండేది పిల్లలు నడచుస్తూ జారిపడిపోయి కాళ్ళు చేతులు విరగ్గట్టుకున్నా, నిప్పులో చేతులు కాల్చుకొని ఏడుస్తూవున్నా సన్ను నేను మరిచిపోయి చూసే వాడ్ని

ఆడించాలని యింటి చుట్టూవున్న పిల్లల్ని ప్రోబుచేసే వాడిని అందులో కొంతమంది చాల అందంగా వుండేవారు వాళ్ళను చూస్తే నాకు చాల ఆహ్లాదంగా వుండేది ఏమీ తెలియనివాడిలా వాళ్ళను గితే వాడిని కొరికే వాడిని. వాళ్ళు కెప్పుడెప్పుడూ ఏడ్చేవారు వాళ్ళు ఎంత ఎక్కువగా ఏడిస్తే అంత ఎక్కువ ఆనందాన్ని నేను పొందేవాడ్ని

ఈ ప్రపంచంలో ఎప్పుడూ సంతోషంగా వుండటానికి విశ్లేషించు. ప్రతివాడు బాధగో చావవలసిందే ఆ బాధను చూస్తే నాకు చలించి ఆనందమొంది కల్గుతుంది

నాకు శాటన్, రావణాసురుడు, ఎఫిల్స్, రాజ

నాల, ప్రాణ్ లంటే ప్రాణం. వాళ్ళ ఫోటోలు అల్బుమ్ లో పెట్టి రోజూ చూస్తూ వుంటాను నాకు మరొక శత్రువు వుంది అది అడవాళ్ళ అందం అందంగా వున్న అడవాళ్ళను చూస్తే నేను ఏచ్చివాడినై పోయేవాడ్ని వాళ్ళ అందాన్ని హత్య చేయాల్సి, వాళ్ళు చాలా మోరంగా చచ్చిపోవాలని అనుకొనే వాడ్ని వాళ్ళు కురూపులుగా మారిపోతే ఎంతకా చూడొచ్చు అనుకొనేవాడ్ని.

గేటు తోసిన చప్పుడయింది

అలోచనలనుంచి తేరుకొని చూశాను సూరిబాబు గేటువేసి నా దగ్గరకు వచ్చాడు

వస్తూనే అడిగాడు ‘యివ్వాలి ఏమైనా ఉత్తరాల వచ్చాయా?’

‘రాలేదు’ అన్నాను వాడి ముఖంలోకి చూసి వాడి ముఖం జేవురించింది కొంచసం నిరసించి పోయాడు

ఆ ఉత్తరం ఎక్కడినుంచి రావో నాకు తెలుసు శారద ప్రాస్తుంది రెండురోజులకో ఉత్తరమైనా వీడికి ప్రాస్తుంది ఉత్తరం వచ్చినరోజున కొండెక్కినంత సంతోష పడ్డాడు రాని రోజున కొండ మీదనుంచి పడ్డట్టుగా వుంటాడు

ఈ ఉత్తరాలు వ్రాసుకునే వాళ్ళను చూస్తే నాకు పరమ అపహ్వాం ప్రత్యక్షంగా ఏమీ చేయటానికి ధైర్యం చాలని వాళ్ళు ఉత్తరాలు వ్రాసుకోటం ద్వారా తీర్పుకుంటారు

సూరిబాబు నాకు ఎదురుగా కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుని అన్నాడు ‘బహుశా శారద దగ్గరనుంచి యిదే ఆఖరిసారేమో నాకు లెటర్ రావటం’

‘ఎందుకని?’ అడిగాను

‘చెప్పుకో చూద్దాం’ తల వెనక్కి చేతులుపెట్టి కాళ్ళు ఆడించుతూ ఖుషీగా అడిగేసరికి నాకు కోపం వచ్చింది

‘ఇంతెవడినో ప్రేమించి వుంటుంది కొన్ని రోజులలో వాడితో పెళ్ళయి పోతుంది పెళ్ళయిన తర్వాత ప్రాస్తే ఆ వెధవ ఊరుకోడు కాబట్టి యిప్పుడు ఓ అమర ప్రేయసిలో ఓ పోజుపెట్టి యిన్నిగిజరిన్ కప్పిళ్ళు, వేళ్ళిళ్ళ ఉత్తరం వ్రాస్తుంది. అందమైన అడవాన్ని నమ్మవద్దని నేను తెచ్చాను కాని నువ్వు నమ్మలేదు ఫూల్ ఫోల్!’

‘ఓరి అందమైన ఫూల్! శారద ప్రేమించిన మాట నిజమే. పెళ్ళాడే మాట నిజమే కొద్దిరోజులలో జరిగే మాట నిజమే. అయితే నాతోనే. పెళ్ళయిపోతే ఉత్తరాలు వ్రాసుకోవలసిన వని, నీ గదిలో వుండవలసిన వని వుండదు తెలుసా?’ వాడి కళ్ళు పిలమిల మెరిసాయి

వెధన పోజు, ఏడుస్తూ— ఏడ్చుకోడూ ప్రేమించేది— ఏడ్చుకోడూ పెళ్ళి చేసుకొనేది - ఏమిటో వెధవ సంతోషం

‘ఒరేయ్ శారద నిన్ను మోసం చేస్తే ఏం చేస్తావురా?’ అడిగాను

‘ఓరి ఏచ్చివాణ్ణి నీవన్నీ రాక్షస సంబంధమైన అభిప్రాయాలూ సుఖం అంటే ఏమిటో నీకు తెలియదు ఎప్పుడోని తలవలసి, పువ్వులలోని మెత్తదనం నీకు తెలియదు. ఎప్పుడోని నీకు తెలియదు’

నాకు కోపం నెత్తికి అంటింది చిత్ర తన్మూదా మనిషినించి ఎముకలు విరగగొట్టే పైత్యం కాస్తా వదలి పోతుంది. కోపం తమాయించుకొని అన్నాను 'ఒరేయ్ నీలాంటి వెధవల్ని చాల మందిని ఎరుగుదును. ప్రేమ పేరుతో ఎన్ని అడ్డమైన పనులు చేసింది నాకు తెలుసు నాకు ప్రేమంటే నమ్మకం లేదు. నేను ఏ ఆడదాన్ని ప్రేమించను ఏ ఆడ దైవా ప్రేమించానని నావెంటబడితే కాల్చి పారేస్తాను'

'అది నీ ఖర్చు నేనేం చేయను?'

వాడు గదిలోకి పోయి బెడ్ మీద వెళ్లికిలా పడుకొని కొంచెం సేపు రూఫ్ కేసి చూసి కళ్ళు మూసుకున్నాడు

నేను కుర్చీ లోపలకు తెచ్చుకుని వాడివంక చూస్తూ కూర్చున్నాను.

కళ్ళు మూసుకుని వాడు ఆలోచించుతున్నాడు బహుశా, వాడూ శారదా టెక్నికల్ లో డ్యూయిట్ పాడుతూ వుంటారు నన్నగ జాలువారుతున్నవంతు క్రింద కౌగిలించుకొని పడుకొని వుంటారు

యివేగా కలలు

మధ్యలో నవ్వుకొంటున్నాడు చెంపలమీద రంగు త్వస్తిగా ఫులుము కొంటింది

నాకు చిరీకు ముంచుకొచ్చింది. ఈ వెధవగాడి కంల్ని తలచుకొంటూ కూర్చోటం నాకెందుకు? అనలు నీడి మూలాన నేను తల ఎందుకు చెడగొట్టుకోవాలి?

మళ్ళా కుర్చీని బయటకు యీడ్చుకుపోయి దానిలో కోపంగా కూర్చున్నాను

బయట చీకటి చిక్క బడింది చలిగాలి మంఠగా మారటానికి అవస్థ పడుతోంది గుడ్లగూబలు ప్రేమించుకుంటున్నట్లుగా పాడుతున్నాయి

మరో రకం మగ పి

నేను బరువుగా కళ్ళు మూసుకున్నాను నన్నెవ్వరూ ప్రేమించరు నేను ఎవరితోనూ కలవను. సూరిబాబుకిలా నాకు ఏ శారదా ఉత్తరాలు వ్రాయదు—

ఎందుకని?

నాలోపున్న లోపం ఏమిటి? నేను బలహీనుడా? సూరిబాబుకంటే శారదకంటే బలహీనుడా? వాళ్ళ దారులకు వేరుగా నేను ఎందుకు ఎదుస్తున్నాను?

వారంరోజులు యిట్టే గడిసిన తర్వాత నేను ఆ గదిలో ఒంటరిగా కూర్చుని ఆలోచించుకొంటున్నాను మాట మాటకి నాలో నాకు తెలియని అసంతృప్తి ముల్లలా గ్రుచ్చుకొంటోంది

తలుపు తట్టి చప్పుడయితే వెళ్ళి తలుపు తీశాను. కాకీ గుడ్డలతో దవడలు రోతుకు తోసుకు పోయి జాబ్బు చిందరవందరగా పడి చెమటలు కక్కు కొంటున్న పోస్టుమాన్ ఓ కవరు చేతిలో పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు

సూరిబాబు అడ్రసు వుంది పైన

అది ఎక్కడి నుంచి వచ్చిందో యిట్టే గమనించాను వెనక్కి తిప్పాను. అంటించిన చోట ఎవరూ చింపి చదవకూడదనే సిగ్నల్ కాబోలు పెన్సుతో గీతలు గీసి వున్నాయి

ఈ కవరులో సూరిబాబు భవిష్యత్ ఆధారపడి వుంది బహుశా శారదా వాళ్ళ నాన్నని పెళ్ళి విషయం అడిగి వుంటుంది డబ్బు వున్న తన కూతురి పెళ్ళి డబ్బులేని సూరిబాబుతో ఒప్పుకొని వుండు యిక ఈ జన్మలో మనిద్దరికి పెళ్ళి జరగదని, మరచి పొమ్మని వ్రాసి వుంటుంది నేననుకున్నట్లుగా జరగకపోతే .

నేననుకున్నట్లు జరిగిపోతే ప్రథమంగా నంతో పించేవాడ్ని నేనే

తలుపులు దగ్గరకు వేసి కవరు చింపాను. అందులో యిలా వుంది.

డియర్ బాబా!

నువ్వు వెంటనే బయలుదేరి రావాలి. మన కోరికలు ఫలించాయి నీకు అస్త్రితే పోయినా దాకీ నీకు, నాకు పెళ్ళి చేయటానికి ఒప్పుకున్నాడు మనం ప్రేమించుకున్న విషయం కూడ చెప్పిము త్వరలో ముహూర్తం కూడ పెట్టింపేస్తాడు

దాడి ఒప్పుకోడేమోనని ఎంతో పరితపించాను. నా కోరికలు ఫలించాయి, ఈ సంవత్సరంలో నేను చాల మారిపోయాను బాబా పెంకితనం పోయింది. నన్ను చూసి నేనే ఆశ్చర్యపోయేంత మారిపోయాను. దీని కంతకు కారణం నువ్వే. నాకు అభింజే అద్భుతం వున్న తలచుకొంటూ పొంగిపోతున్నాను. త్వరలో వివాహ మండపంలో కలుసుకుందాము.

నీ కోసం దాడి, అమ్మా అంతా ఎదురు చూసా వుంటాము.

నీదాన్ని
శారద

చదువుతున్నంత సేపు నాకు వెర్రెత్తిపోయింది గుండెలో పెట్రోలు కలుతున్నట్లుగా వుంది.

ఎవడీ దాడి వెధవ కూతురికి జవాబు చెప్పుకోలేని చవట వాజమ్మ

చాల సేపు ఆ దాడిగడ్డి బూతులు తిట్టాను. కవర్ని ముక్కలుగా చించి గదిలో ఓ మూల ప్రాంగుగా వేసి అగ్గి పుల్ల గీశామ అని మండుతూ వుంటే ఎంతో ఆనందం అనుభవించాను చాల హాయిగా నవ్వుకున్నాను

అని పూర్తిగా కాలిపోయిన తర్వాత మనవి సోగు చేసి బయటకు విసిరాను గాలిలో కలసిపోయేట్లుగా. సామంత్రం అసీను నుంచి రావటంతోనే అడిగాడు సూరిబాబు 'నాకేమైనా ఉత్తరం వచ్చిందా?'

'రాలేదు' అన్నాను ముస్తకరిగా.

'యివ్వక కూడ రాలేదా?' వాడి మాటలలో నిరాశ అగుపించింది

'రాలేదు వస్తే నేను దాచుకుంటానా?'

'నువ్వు దాచుకోవు కాని, కాని యివ్వక రావలసింది ఏదో గొణుగుతున్నాడు సూరిబాబు

ఆ రోజంతా వాడు నిరాశగానే వున్నాడు కార్మి యర్ భోజనం సరిగా తినలేదు రాత్రి సరిగా నిద్ర పోలేదు సిగరెట్లు చాల ఎక్కువగా కాల్చాడు. రాత్రి అంతా దగ్గు తూసే వున్నాడు

వారంరోజులు వాడు లెటరు కోసం ఎదురు చూస్తూనే వున్నాడు కాని వాడికి నిరాశ ఎదురయ్యేది ఈ వారం రోజులలో వాడు చాల చిక్కి పోయాడు. ఎక్కువగా మాట్లాడేవాడు కాదు

వాడిలో కలిగే మార్పుల్ని నేను ఆనందంగా పరిశీలించుతూనే వున్నాను.

ఓ రోజు వాడు, పెట్టె, బెడ్డింగ్ పరు కొంటూ వ్వాడు.

ఇదేదాకప్పుడో నీతో
క్లంతుని స్మరించాను
రాహులూ

'నీమిటి?' అన్నాను ఆళ్ళర్నాన్ని నటిస్తూ. ఇటువంటిది జరుగుతుందని నాకు తెలుసు. అయినా నేను బయట వడలేదు.

'కారడ వన్ను మోసం చేసింది. దీదవాడ్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలికి దాని డాడీగారు ఒప్పుకొని వుండడు. అడదాని విషయంలో యీ ఆర్ కరక్ట్.' 'ఒకవేళ కారడ మోసం చేసినా నువ్వు పారి పోవలసిన అవసరంలేదు.'

'నేను (బ్రతకలేను. ఈ ఉద్యోగం చేయలేను ఈ స్వల్పము కనుపించని చోటకు వెళ్ళిపోతాను. కారడ తరపు నుంచి ఎవరైనా వస్తే చచ్చిపోయా నని చెప్పు.' అని చకచక నా మాట వినిపించుకో కుండానే బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

ఇప్పుడు గది చాలా ఖాళీగా వుంది. చాలా వికారంగా వుంది. అటు యిటు గదిలో నాలుగైదుసార్లు సంతోషంగా తిరిగాను.

ఈ ప్రపంచానికంతకూ నేను రాజా అయినట్లు. ఓ బంగారు సింహాసనం మీద కూర్చోవలసిగా ఫీలయ్యాను.

కారడ మోసం చేసిందని వీడెక్కడికో పోయి ఆళ్ళపాత్ర చేసుకుంటాడు.

ఆ వార్త 'ఏ డై రీలోనో' చదువుతుంటే నాకు ఎంత ఆనందంగా వుంటుంది. సంవత్సరం నుంచి నాలో రేగే మంటలు చల్లారిపోయి ఎంతటి మంచులాటి అనుభూతులు కలుగుతాయి...

కొన్నిరోజులు సోయిన తర్వాత పని వుండి వెళ్ళి అబిడ్స్ లో ఫుట్ పాత్ మీద నిలబడి నగం సరుక్కు సోయిన కాళ్ళతో పాకి వెళ్తున్న బిచ్చగాడ్ని చూసి ఆనందించుతున్నాను. వాడి జాబ్బు చిందరవందరగా వుంది. పాకటానికి వాడు విపరీతమైన అవస్థ పడుతున్నాడు.

ఇంతలో ఓ చెయ్యి నా భుజం మీద పడింది. ఉరిక్కినది చూశాను.

మూరిబాబు నవ్వుతున్నాడు. 'నక్కనే ఓ నుండ కాంగి నిలబడి వుంది.

నేను ఆళ్ళర్నాపోయాను. వీడిక్కడెలా వున్నాడు. టుంకా చచ్చిపోలేదా? 'నక్కనే ఆమె ఎవరు?

నా ఆళ్ళర్నాన్ని గమనించాడు కాబోలు నవ్వుతూ అన్నాడు. 'ఈమె నా భార్య కారడ.'

'నువ్వే' అంది కారడ.

'నువ్వే' అన్నాను. వా గుండెలలో అగాధం బిల్చుకుపోతోంది.

'మరి?' ననగాను.

'నువ్వేలేదు అప్పుడు నీ గదినుంచి తిప్పుగా వెళ్ళి చచ్చిపోలేదు విశాఖపట్నం చేరాను కారడ వాళ్ళ డాడీ పెళ్ళికి ఒప్పుకొనే వున్నాడు వెళ్ళగానే పెళ్ళియిపోయింది అంతా రోజులలో జరిగిపోయింది యిన్స్టేషన్ సంవత్సరం పోయాను రా'

వాకేమీ సరిగా వినిపించటం లేదు.

'అప్పుడు కారడ నాకు తెలుసు ప్రాసెండట, ఎందుకని అందలేదు.'

వాడు నా వంక (క్రీగంట చూస్తున్నాడేమో అనిపించి తలెత్తలేకపోయాను.

'ఆ వస్త్రాను అర్జెంటు పని వుంది. విష్ యూ ఎ హేసీ లైఫ్' అని వాడి చేయి గట్టిగా నొక్కి కారడ వంక నిండుగా చూసి దూరంగా అగిన బస్సు కేసీ చక చక అంగలు వేయసాగాను

చుట్టూ అంతా చీకటి పారలు పారలుగా కమ్మి కొంటోంది వెనుక నుంచి కారడ, మూరిబాబుల నవ్వుల బాణాలు వీపుకు గుచ్చుకొంటున్నట్లుగా వున్నాయి.

నేగంగా అడుగులు నేసుకొంటూ బస్సుని చేరుకొని జనాం మధ్య నుంచి తొలుకుని ఎవడో ఏడుస్తూ వున్నా లక్ష్మిపెట్టుకుండా నా బాంబో వాడి కాలిని కసితిరా నలిపి బస్సు ఎక్కాను.

బస్సు కొంచెం దూరం వెళ్ళిన తర్వాత దీర్ఘంగా నిట్టూర్పు విడిచి అనుకున్నాను. 'ఒకేయే నూరి బాబూ! సంవత్సరం నుంచి కారడ నీకు ప్రాస్తుప్త్య తెలుర్లు చాలుగా చదివి నీకు యిస్తున్నానని, వాటిని చదవటం వలన ఎప్పుడూ చూడని కారడ రూపం నా గుండెల్లో స్థిరపడి పోయిందని నీ తెలియదు.'

ఇక ముందెప్పుడూ తెలియనియ్యను.

మీ శిరోజాలకు రక్షణ యిస్తూ... అందంగా, పొడవుగా పెరుగుతుకు సాయపడును

వెంగల్ తెమికల్ వారి గోల్డన్ ఆప్లూ హేర్ ఆయిల్

కన్ఫిట్స్ డివిజన్, వెంగల్ తెమికల్ కలెక్టా * బోంబాయి * కాన్పూరు * ఢిల్లీ * మద్రాస్

అదీవారో నేలవు ఎలాగా ఉంటుంది. కాని అనుకోకుండా వచ్చిందే నేలవు అనిపిస్తుంది. ఆ పూట పోయిగా స్నేహితులతో కబుర్లు చెప్పుకుంటూనో, చీట్లాడుతూనో, పుస్తకం చదువుతూనో గడిపేద్దామని ఉంటుంది. కాని అయ్యగారి వస్తులేం ఉడకనే. 'కొంచెం వసుందండి' అంటూ పంగనాచిలా సాగితిస్తుంది. 'ఆ సామాన్ల కొట్టొసారి నర్నదాం,' అంటుంది హాస్యాన్ని, ఆసీనున్నా బాగుండును. ఈ పాముల పుట్టులో పడేకంటే అనిపిస్తుంది. ప్రతి యింటికీ ఉంటుందో పాముల పుట్టు. కంటికి కనుపించిందల్లా కొందరు అటకమీద పడేసి ఉంచుతారు. కొందరిలా సామాన్ల కొట్లో సారేసి ఉంచుతారు - వాటి అవసరం ఎప్పుడు వస్తుందో అనిపిస్తుంది.

విరిగిపోయిన పిల్లల బాట్లు; తెగిపోయిన ఇక రిపేరు కూడా గాని జోళ్లు (కనీసం బతలు కూడా ఉండవు!) ఒకటేమిటి రక రకాలవి కంటి ముందు కదలాడుతాయి

పాత సామాన్లు నద్దడం మొదలు పెట్టేసరికి వస్తారు పిల్లలు - వాళ్ల సామేదో కొల్ల కొట్టుకు పోతూన్నట్టుంటుంది కాబోలు బాదారు సంవత్సరానికిందటి దీపావళి తుపాకి. అదప్పుడే పేలి ఉండదు. విసిరేయ పోతూంటే చేతిలోంచి లాక్కుంటాడు నానిగాడు - 'నాక్కావారి నాన్నాడు' అంటూ. కొంచెం సేపటికి సామాన్ల గదిలో అవతలి పారేయబలినవి

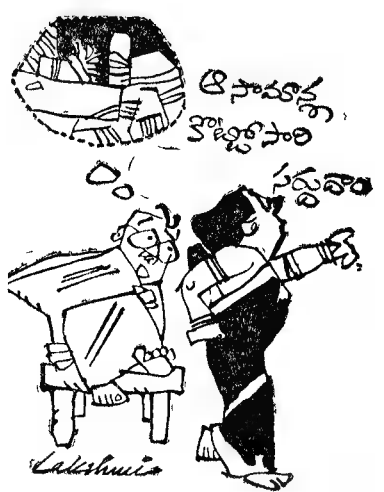

అవసరం!
పెర్నా!
కె.రామలిక్ష్మి

ఏం లేవని తేలుతుంది. పాత అట్ట పెట్టెలెందుకు? విరిగిన కుర్చీ ఎందుకు? ఎందుకూ పనికిరాని జోళ్లెందుకు? చిల్లలు పడిన అల్యూమినియం గిన్నెలు ఎందుకు? పగులేసిన కూజా లెందుకు? విరిగిపోయిన గరిటెకాడలెందుకు? ... చెప్పరేం. కొందరు పాత కాగిత లూ, ఉత్తరాలూ కూడా గుత్తిలా గుచ్చేసి దాచేస్తూ

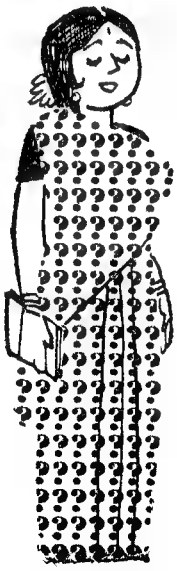
ఉంటారు. ఆ కాగితాల్లో అవసరం అయినప్పటికీ, పనికొచ్చేవి అట్టే పెట్టుకుని మిగిలినవి ఎప్పటికప్పుడు ఎప్పుడో చింపేసి ఉండవచ్చు - కాని అడవాళ్లకీ, కొందరు మగవాళ్లకీ కూడా ఈ దాచడం సరదా ఉంటుంది. ఆ దాచినవాటి ఉపయోగం సంగతి వేరు!

'ఈ పనికిరానివి దాచే అలవాటుకంటే' డబ్బు దాచడం చేతనైతే బాగుండును! అని చాలామంది అనుకుంటూనే ఉంటారు. కాని డబ్బెక్కడ మిగులుతుంది దాచడానికి? అందుకే సామానుగది ఏం కాళీ అయినో తుందో నన్నంత బెంగగా అడ్డమై నవీ దాల్లో దాచేస్తూ ఉంటారు. ఇంకా నయం కొందరిళ్లలో విరిగిపోయి దూది కారిపోతున్న వరుపులు తలగడలూకూడా

స్వేదరూములో పడేసి ఉంచుతారు - అక్కడ చేరవలసిన దుమ్ముకి తగిన దోహదం ఉండదేమో అన్నట్టు.

దాచుకోవచ్చు. పెంటేమెంటల్ కారణాలుగా అడవాళ్లు చాలా దాస్తారు - చిరిగిపోయినా భర్త కొనిపెట్టిన తొలివీర్యరాసిన ప్రేమలేఖలు మొదలైనవి. కాని కాళీ అట్ట పెట్టెలు, పొల్లల దారాలు, పాత న్యూసుపేపర్లు, ఎందుకూ పనికిరాని వన్నీ 'ఎందుకేనా పనికొస్తాయి' అన్నట్టు దాచడం ఎందుకు? మళ్లీ ఇల్లు అసహ్యంగా ఉందని మాటి మాటికీ పద్దాలని తొవత్రయపడ్డం ఎందుకు? పాతసామాన్లు ఎంత ఓ గదిలో పారేసినా గదియింటి అందం చెరిచి తీరుతుంది. సామాన్లు దాచడంలోకూడా ఓ పద్ధతి ఉండాలి. చిన్న చిన్న వస్తువులయితే - ఓ పాకేజీ పెట్టెలో పడే

పత్రికాలో ఎంధమల ప్రశ్నలను జవాబులిచ్చేది - ఈమె -!!

Jayadev

‘మూం’టే గదంతా చిందరవందరగా ఉండదు నాకు తెలిసిన ఓ స్నేహితురాలు ఇలా చక్కని చదరపు పెటెలు నాలుగు చేయించింది. వాటినిండా అడ్డమైన సామినే, కాని చెప్పేగాని తెలియనంత అందంగా తయారుచేసింది పెట్టెలని. పెట్టెమూతకి హాయిగా వో కునేను కుట్టేసింది ముందు గదిలో కుర్చీలతోపాటు ఇవి ఉన్నాయి. కూర్చుని ఉండగా ఏదో చూపెట్టాలని ‘ఓసారిలే’ అనేదాకా వే కూర్చున్నది పెట్టెఅని తెలియనే లేదు అలా క్లవర్గా సామాను అవసరం లేనిది దాచకలిగితే పోనీ అనకోవచ్చుగాని, ఇలా చిందరవందరగా ఓ గదంతా వాటితో నాపడంలో అర్థం లేదు అసలు అవసరం లేనిది నిశ్చింతంగా వదులుకోవడం అలవాటు చేసుకోవాలి. అప్పటికిగాని ఇంట్లో ఎప్పుడూ శుభ్రంగా

మీరుకానిది
పిట్టికదాఅని

ఉండడం వడదు. ఒక వస్తువేదేనా కావాలంటే ఈ సామానుల కీకారణ్యంలో వెతికి వేసారినకంటే కొత్తది కొనుక్కోవటం మలభం అనిపించడం చాలామందికి స్వస్థుభవమే అలాంటప్పుడు దావరికంలో అర్థం ఏముంది? నీట్గా పేక్చేసి ఎప్పుడైతే కావలిస్తే అది తీయ కలిగితే అర్థం ఉంది. కాని అంత అర్థం సామానుగది కోసం ఏ గృహిణి నేర్చుకోగలదు? అందుకే అక్కర్లేనినీ, రిపేరు కానినీ, నిశ్చింతగా పోలేయాలి. ‘వైద్యానికి తుప్ప మేకు కావాలంటే మీఅత్తయ్య నడుగు ఉంటుంది’ అని వేళాకోళం చేసేవాడు మామయ్య... విజమే మరి కొందరాడవాళ్లు అంత అర్థంలేనివికూడా భద్రంగా దాస్తారు. అది అలవాటా? వెలితనమా? ●

అగాధమత్తము

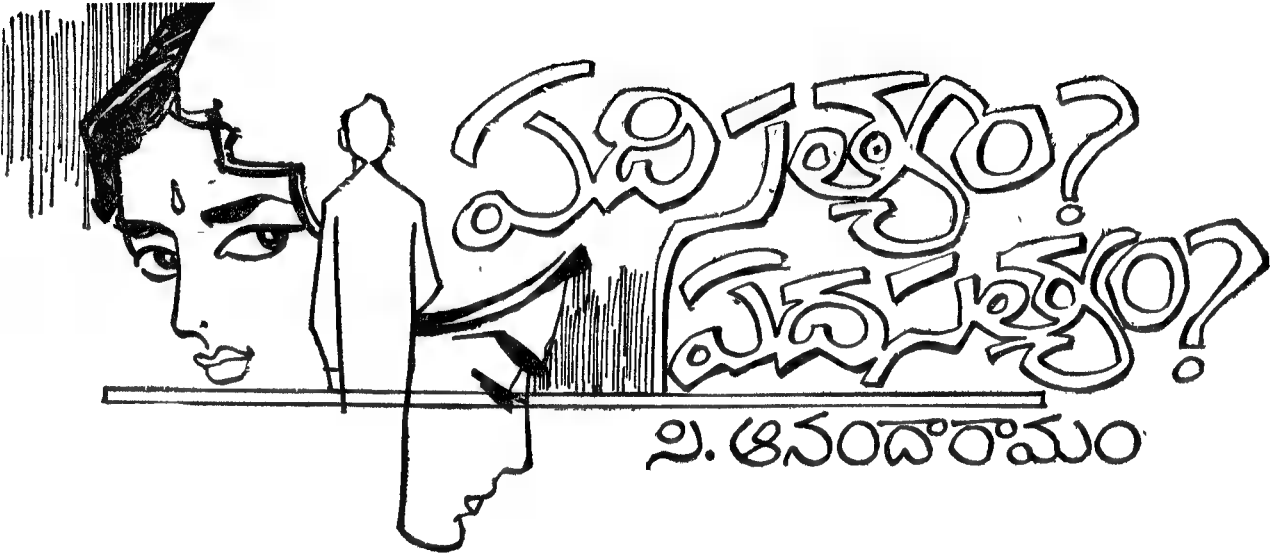
అంటే నముద్రం లోతుల్లో ఉండే వేవే నముద్రం లోతులు అంటే అంతా ఇంతాకాదు కొన్ని మహా నముద్రాలు 30,000 అడుగుల లోతు కూడా ఉంటాయి (వడేస్తే ఎవరెన్నో శిఖరం పూర్తిగా మునిగి పోతుందన్నమాట. అక్కడి వరిస్తేతులు చిత్రంగా ఉంటాయి 600 అడుగులుదాటకనే, క్రమంగా చీకట్లు కమ్ముకుంటాయి = తరువాత లోపలంతా చిమ్మచీకటే రెండోది ఉష్ణోగ్రత లోపలికి పోయిన కొద్దీ తగ్గి, తగ్గి మూడు నీరు గడ్డ కట్టే ఉష్ణోగ్రతకుచేరుకోంటాయి. భూమధ్య రేఖ దగ్గరయినా అంతే. భూవలదగ్గరయినా అంతే. మూడోది ఏడవశక్తి వివరితమయి పోతుంది. మీదనున్న ఆ నీటి బరువంతా, లోతుకొద్దీ, ఏడవశక్తిని అధికం చేస్తుంది. మరో ముఖ్యమైన విషయం, సూర్యకాంతి తేజాస్వదంతల్లా వృక్షజాతి కూడా ఉండదు మరి అది జీవులన్నిటికీ మూల ఆహారం ఇదా!

పైన వేలాది అడుగుల మీదనున్న నీటిలో చనిపోయిన జంతువులు భూమ్యాకర్షణ వల్ల క్రమంగా దిగుతాయి. అలా దిగడానికి వారాలు, నెలలు పట్టినా శీతలస్థితిగతులవల్ల కుల్లి పోవు వాటినే ‘ఊజు’లంటారు అదే అగాధ జీవులకు మూలాహారం చిన్న జీవులు నీటిని తింటే, చిన్న జీవుల్ని పెద్ద జీవులు తింటాయి చేపలేకా ఇంకా కొన్ని ఇతర జంతువులూ అక్కడ ఉంటాయి.

ఇక్కడి జీవులకు చాలా వాటికి శీతలకాంతి ఉత్పత్తిచేసే శక్తి ఉంది శరీరం మీద రక్త రకాలుగా ఈ కాంతి అమరి ఉంటుంది ఇంకా కొన్ని చేపలకి తలమీద ఒక ‘గాలం’ ఉంటుంది. దాని చిహ్న చిన్న దీపంతాగా వెలుగు లోంటుంది అది చూసి కొన్ని ఇతరజీవులు ముచ్చట కొద్దీవచ్చి, దానికి ఆహారం అవుతాయి. ఆ అగాధంలో కంటి ఉపయోగంఉంటుందా? విజానికి ఉండదు అంచువల్ల చాలా చేపల్లా గుడ్డి అయ్యాయి. కాని కొన్ని మాత్రం కళ్లన, ఖటిశక్తివంతంగా చేసుకొన్నాయి ఆ అగాధం లోని కృత్రిమ మనక కాంతితో చూడ్డానికి విలుగా.

అగాధమత్త్యాల పొట్లలు బాగా పెగు తాయి నోరుకూడా పెద్దది. ఇవి యమకన్నా పెద్ద జీవుల్ని మింగగల్గుతాయి. ఇంకో విషయం (స్త్రీ, పురుష మత్త్యులు, అవికటిలో కలసి కోవడం కష్టం అవుతుంది. ఎక్కడెక్కడూంటాయో అందువల్ల కొన్ని జాతుల (స్త్రీ మత్త్యులు, పురుష మత్త్యం కనవడగానే శరీరానికి అతికించేసుకొంటాయి, మగది చిన్నదిగా ఉంటుంది ఇంక అది ఆహారం కోసం అడదాని మీద ఆధారం? ఎంద్రాండే అంటే పాఠ సైటు అన్నమాట

—జమ్మి కోనేటిరావు

జరిగిన కథ

కంట్రాక్టరు మండ్రావుగారు అయిళ్ళర్ల వంటడు. ఆయన భార్య శాంతమ్మ వారి ఇద్దరి కొడుకుల తర్వాతది కల్యాణి కల్యాణికి మౌలి తిలుస్త పడతాడు అతను పేదవాడు వాళ్ళ పరిచయం ప్రేమగా మారుతుంది తండ్రి ఆమె కొక పెద్ద సంబంధం తీసుకువస్తాడు. కల్యాణి ఇష్ట పడలేదు కొంత డబ్బు తీసుకుని మౌలితో మద్రాసు సారి పోవాలనుకుంటుంది ఇద్దరూ కలిసి మద్రాసు వచ్చేస్తారు కొద్దిరోజులకే ఇద్దరికీ మనంకే శాలు వస్తాయి మౌలి కల్యాణిని అనుమానిస్తాడు. కల్యాణి సుమిత్రపద్మకి వచ్చి ఆమె సహాయాన్ని కోరుతుంది సుమిత్ర మౌలి దగ్గరకు వచ్చి అతన్ని మనోవ్యధ నుంచి తప్పించాలని చూస్తుంది కల్యాణిపై అతని కోపాన్ని సోగట్టాలన్న ప్రయత్నాలన్నీ ప్యర్వవుంటాయి.

మొదటి పాఠ్యం

11

□ స్కూల్ నుండి వచ్చాక నీరసంగా వడు కుంది కల్యాణి— ఆరోగ్యంలేని ఆమె శరీరాన్ని టీచర్ ఉద్యోగం తినేస్తోంది. లేచి ఏదైనా పండుకోవాలన్నా, తివాలన్నా ఓపిక లేదు కల్యాణికి. తిండితో ఆసక్తి నశించి పోయింది. కానీ, లేవాలి—తివాలి.

తలవుమీద నెమ్మదిగా తట్టిన చప్పు డయింది. మౌలి వచ్చాడా? ఆరోజు కూడా మౌలి తనను చూసాడు రోజూ చూస్తూనే ఉన్నాడు—చూడగానే తిరస్కారంతో తల తిప్పుకున్నా, కొంచెం దూరం వెళ్లాక చేసక్కు. తిరిగి చూడకుండా ఉండలేదు.

ఒకరోజు మౌలి సరిగ్గా కాలేజికేళ్ల సమయానికే హెడ్మిస్ట్రెస్ తనను పిలిచింది మనసు మౌలి దర్శనంకోసం తపించి పోతుండగా ముళ్ళమీద కూర్చో న్నట్లు కూర్చోని ఆత్రంగా గేటుదగ్గర కొచ్చింది

అంతవరకూ గర్లొన్ స్కూల్ కి ఎదు రుగా ఉన్న కిల్లికొట్లో ఏదో కొంటు న్నట్లు నటిస్తోన్న మౌలి తనను చూడ గానే చటుక్కున తల తిప్పుకొని వేగంగా వెళ్లిపోయాడు.

■ రోజు తనకు కలిగిన ఆనందం మౌలిని వివాహమాడినవాడుకూడా కలగలేదు.

‘తను బ్రతకాలి—తప్పకుండా బ్రతకాలి’ —మరోసారి అనుకొంది గట్టిగా—

ఎంతో ఆశతో తలుపులు తెరిచింది.

గుమ్మం దగ్గర నించున్న స్త్రీమూర్తిని చూసి ఆశ్చర్యంతో ‘ఎవరమ్మా’ అంది—

‘నాపేరు సరోజిని—వీ! కంటేకూడా వరమ నిర్వాగ్యురాలిని—’

లోపలికొచ్చి కూర్చుంది సరోజిని— ‘నేను వసంతరావుగారి భార్యను—’ వంచిన తల ఎత్తలేక ఎలాగో చెప్పింది.

కల్యాణి ముఖం పాలిపోయింది ఒక్క సారిగా గుండెల్లో నొప్పి ఎక్కువ కాగా ‘అబ్బా’ అంటూ పడిపోయింది—

సరోజిని గాభరాగా కల్యాణిని చాపమీద పడుకోబెట్టి మంచినీళ్లు అందించింది.

‘మీ రిలా ఉంటున్నట్లు నాకివాళే తెలి

సింది—వెంటనే వచ్చేసాను. మీకే సహాయం కాలవన్నా—’

అగిపోయింది సరోజిని. తన మాటలు కల్యాణి వినటంలేదు. కల్యాణి కనులు స్పృహ లేదు—

మతిపోయింది సరోజినికి. తలుపులు దగ్గరగా వేసి రిక్కాలో ఎక్కి డాక్టర్ని పిలవటానికి వెళ్లింది.

సరోజిని వెళ్లిన క్షణంలోనే మౌలి వచ్చి విసురుగా తలుపులు నెట్టాడు గుమ్మందగ్గరే నిలబడ్డాడు—

‘కల్యాణి!’ గట్టిగా పిలిచాడు—

‘కల్యాణి! నన్నిలా క్షోభ పట్టకు—

వెళ్లిపో, ఇక్కణ్ణించి—అందరూ నన్ను చూసి నవ్వుతున్నారు. ఎంతో ఉన్నతంగా బ్రతుకుదామని చిన్నప్పటినుండి కలలు కన్న నా బతుకు బూడిదయి పోయింది నాకు మనశ్శాంతి కరువయింది. సౌఖ్యాన్ని గురించి ఆలోచించే సాహసం అసలు లేదు. ఎందుకు ఇంకా ఇంకా నన్నిలా వేధిస్తావో?’

కోపంగా అవేశంగా అన్నాడు—తన మాటలకు ప్రతిసమాధానం రాకపోవటంతో ‘కల్యాణి’ అని మరొక్కసారి పిలిచాడు. కల్యాణిలో చలనంలేదు — గతుక్కు మన్నాడు మౌలి—

సందేహిస్తోనే కల్యాణిని సమీపించాడు. నిశ్చలంగా పడి ఉన్న ఆ మూర్తిని చూడ గానే కెవ్వున కేకవేసి కల్యాణిమీద వాలి పోయాడు. కల్యాణి ముఖాన్ని తన రెండు

చేతుల్తో కట్టుకొని కల్యాణి! అని అరిచాడు—అమె చెక్కిళ్లు తనచేతుల్తో రుద్దాడు—చల్లగా మంచు గెడ్డలా ఉన్నాయి. భరించలేక అసివంజరంతా ఉన్న కల్యాణిని బలంగా గుండెల కడుముకుని ముఖమంతా ముద్దు పెట్టు కున్నాడు— అతని కన్నీళ్లు కల్యాణి ముఖమంతా తడిపేసాయి—

కల్యాణి నీరసంగా కళ్లు తెరిచింది. తనమీదికి వంగిన వరొలి ముఖాన్ని చూసి ఒక్కక్షణం జరుగుతున్నది కలో, నిజమో తెలుసుకోలేక పోయింది—

కల్యాణి కళ్లు విప్పగానే వరొలి కల్యాణిని వదిలి దూరంగా నించున్నాడు—

ఒక్క నిమిషం విడిచాడు—

‘ఎలా ఉంది కల్యాణి!’

ఆ కంఠంలో మృదుత్వానికి ఆశ్చర్య పోయింది కల్యాణి—

జీవంతాని కళ్లలో ఆనందభాష్పాలు జారిపోతుండగా ‘ఇంత సుఖంగా ఏనాడూ లేను—అద్భుతమవుతున్నది—’ అంది.

వరొలి కళ్లలో నీళ్లు తిరిగిపోతున్నాయి. చటుక్కున కల్యాణి దగ్గరగా కూలబడి పోయాడు—

‘అలా అయిపోయావేమిటి కల్యాణి! ఇంతకంటే చావే నయంకదూ!’

అతనికి తెలియకుండానే అతని చెయ్యి శిరసమీద పడింది

కల్యాణి తృప్తిగా కళ్లు వాల్చుకుంది.

‘ఎలాగూ చచ్చిపోతాను— బ్రతకలేను ఇంక ఎక్కువరోజులు.. కానీ— కానీ ...

ఆగిపోయింది కల్యాణి—

‘ఏమిటి కల్యాణి!’

అత్రంగా ముందుకు వంగాడు వరొలి— సరిగ్గా ఆ సమయంలో డాక్టర్ను వెంట పెట్టుకుని సరోజిని లోపల ప్రవేశించింది.

సరోజిని చూడగానే విషభాన్ని చూసినట్లు తృప్తిపడ్డాడు. విషభాలు అతని సరసరాతిలోనూ నిండుకున్నాయి బాణంలాగా గదిలోంచి దూసుకుని వెళ్లి పోయాడు—

కల్యాణి తల వాలిపోయింది.

* * *

‘వద్దు! వద్దు! నాకు డాక్టర్లు వద్దు— పరీక్షలూ వద్దు— వెళ్లిపోండి— అసలు మీరెందుకోచ్చారు?’ అరిచింది కల్యాణి—

కల్యాణి ముందు రెండుదెబ్బలతో జోడించినంగా ఉన్నారన్న సంతృప్తి కనిపించినా కళ్లకి కనిపిస్తున్నారన్న సంతృప్తి— అంతకంటే నాకే ఆనందమూ లేదు—

‘అమ్మా! నా వివాద కరుణ చూపించండి—నా సేవను అంగీకరించండి—మీరు నన్ను అనుగ్రహించేవరకు మీ గుమ్మంలోనే పడి ఉంటాను—’

విసుగ్గా కళ్లు మూసుకుంది కల్యాణి— మాట్లాడేందుక్కూడా ఓపిక లేక—

దీనంగా కన్నీళ్లు వారుస్తోన్న సరోజిని చూడలేకపోయింది కల్యాణి—

అవిడ రెండు చేతులూ తన చేతుల్లోకి తీసుకొంది—

‘మీ వివాద నాకేం కోపం సరోజిని?’

డాక్టర్ వెళ్లగానే సరోజిని కల్యాణి పాదాలమీద ఆసీనుమయింది.

కల్యాణి తన పాదాలు చటుక్కున వెనక్కు లాక్కుంది.

‘ఏమిటది?’

‘నన్ను ఆశీర్వదించండి. నన్ను నిత్య సుమంగళిగా దీవించండి— ఈ లోకంలో నాకున్న ఆనందం అదొక్కటే! నా భర్త

మీరు కలకాలం సౌఖ్యంగా ఉండాలని మనసారా కోరుకుంటున్నాను’

సరోజిని కళ్లు తుడుముకుంది.

‘మీ మనసు ఇట్లాంటిదని నాకు తెలుసు—మితో నాకేం పరిచయం లేక పోయినా, ఆనాడు స్వప్నపాతప్రీతి పడిపోయిన మిమ్మల్ని చూసినప్పుడే నా కెందుకో మీ ముందు ఆయన ఓడిపోయాడనిపించింది.

తేజం నీచమైన ఒక దుర్బలమానంతో తన
ఓటమిని అంగీకరించటం లేదనికూడా అని
పించసాగింది కల్యాణిగారూ! సౌఖ్యానికి
నాకూ సంబంధంపోయి చాలారోజులయింది.
నాకు ప్రేమలో నమ్మకముంది—ఆయనకు
అసలు ప్రేమంటే ఏవీటో తెలియదు—
తేజం పాశవిక సౌఖ్యాలను మించిన
సున్నితమైన భావనలే లేవు. మన వివాహ
వ్యవస్థ అంటే నాకు చాలాగౌరవం—ఆయన
దృష్టిలో వివాహం సంఘం అడుతున్న
కళలు నాటకం—

కానీ, చిత్రం! ఇప్పటికీ ఆయనను
నేను ప్రేమిస్తానే ఉన్నాను. ఇంత విపరీత
మైన విషయాలైన ఆయనకేలాటికైనా
ముప్పు తెస్తుందని నాకు తెలుసు—ఆయన
తేజానా కీడు మూడుతుందని ఊహించ
టానికి భయపడుతున్నాను. అట్లాంటిది
పాపించలేదు—

బాధనణమకోవటానికి క్రింది పెదవిని
వళ్ళక్రిందికి లాక్కుంది సరోజిని—

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది కల్యాణి—

‘నాకు తెలుసు—మనసారా ప్రేమించ
గలిగే శక్తున్న వ్యక్తులు ఎట్లాంటి పరి
స్థితుల్లోనూ, వీ సందర్భంలోనూ
ప్రేమించటం మానలేదు.’

సరోజిని గొంతు విప్పింది మళ్ళి—

‘స్వర్గం కల్పన—వరకం కల్పన—
దేవుడు కల్పన—స్త్రీ పురుష సంయోగం
కల్పన—జరుగుతోంది—శరీరం పెరిగి
క్రితించి తిరిగిపెరిగి రాలిపోతోంది. అంతే!
తప్పుపడి బోలెడు పుణ్యకార్యాల తన
వ్యర్థం అకెళ్ళి రంధ్ర తిలౌతమలను అనుభ
వించేటటులా ఆ సౌఖ్యంన్న మహాయానంగా
ఇక్కడే అనుభవించవచ్చు—’ ఇదీ ఆడమ
వాదన—ఏమనను? తెలియని వాళ్ళకు
వివరించవచ్చు— తెలిసిన మూఢ్మూలకు
దివరు చెప్పుగలకు? మహా మేధావులు తమ
మేధను తరగాని మానవుడికి అతని తాద్య
తను హరిత గురుతవం చేస్తే వివరించటం
నిద్రాంతాలను కోరితూ మూఢ్మూల
ఇలా అదనవ్యంగా నాటకం చేస్తున్నాడు.
ఏమి చెప్పులేది అంతవల్లనో ఉన్న
అంది సరోజిని—

సరోజినిని బాటగా చూసింది కల్యాణి.
అంతలోనే తన బాధ ముద్దులా ముత్యము
గుమ్మకొంది.

ఏది సత్యం?...

దిక్కు తోచని దుర్బలవేదనతో తన
మునకలపులోన్న తనకు రాక రాక అపూ
ర్వంగా ఒక్క మధురమయిన క్షణం
తొంగి చూసింది మాధుర్యాన్నీ అస్సా
దిందీ, అస్సాదించకముందే సరోజిని రాకతో
అది జారిపోయి తనను చుట్టిన విష
వలయంలో కలిసిపోయింది—

అందుకు సరోజినిని ద్వేషించాలా?

సరోజిని భుజంమీద బలహీనంగా ఉన్న
తనచెయ్యి వేసింది కల్యాణి.

‘సరోజినిగారూ! ఇవాళనుండి మనిద్దరం
స్నేహితులం—లేవటేనుండి మీకు వీలయి
నప్పుడల్లా వస్తూ ఉండండి—మీ జీవితం
ఆనందమయం కావాలని నా మనసుకున్న
శక్తి అంతటితోనూ కోరుకుంటున్నాను—
సర్మలమయన మీ కళ్ళలో సంతోషరేఖలు
చూసినాడు నాకంటే ఎక్కువగా ఎవరూ
ఆనందించరు—’

సరోజిని తృప్తిగా నిట్టూర్చింది.

* * *
ఎంతకూ మౌలి భోజనానికి రాకపోయే
సరికి మళ్ళి ఏమయిందోనని కంగారు
పడుతూ సుమిత్ర మౌలి దగ్గరికి
వడిచింది.

ఏదో పుస్తకం గుండెలమీద బోర్లా
పడేసుకుని కళ్ళమూసుకుని ముక్కున్నాడు
మౌలి—

అతని ముఖం పడిలిపోయి ఉంది.

నెమ్మదిగా మౌలి గుండెల మీంచి
పుస్తకం ఇతవలకు లాగేసింది సుమిత్ర—
మౌలి కళ్ళు తెరిచాడు.

‘భోజనానికి లేవండి— ఏటిటలా
ఉన్నాడు?’ మృదువుగా అడిగింది.

సమాధానం చెక్కుకుండా మౌలి సుమిత్ర
వంక తెచ్చి వాల్చుకుండా చూడసాగాడు.

‘ఏవీంటాటావు? లేవండి...’

మౌలి లేవలేదు—సుమిత్రచెయ్యి వట్టు
కుని తనమీదకు లాక్కున్నాడు—

‘నిట్టు పెళ్ళి చేసుకుంటాను సుమిత్రా!
ఇవాళ కల్యాణి దగ్గర్నుండి వచ్చాడో ఈ
నిక్కమానికి వచ్చాను.’

‘కల్యాణి ఇక్కడుందా?’

అట్టుతల వడిచింది సుమిత్ర—

‘నీకు తెలిదా?’ నకులేనటు అడి
గడు—

‘ఉహూ! తెలిస్తే ఇంకా ఇక్క
డుంటానా? కల్యాణి కర్ర వట్టుకోదూ!’

‘తెలిసే నామిది ప్రేమతో ఉన్నానను
కున్నాను’

సుమిత్ర కళ్ళు వెలిగాయి.

‘నా ప్రేమ మీరు స్వీకరించి గలరా?’

‘ఇన్నాళ్ళూ స్వీకరించలేననే అను
కున్నాను. కానీ, ఇవాళ కల్యాణి ఇంటి
నుండి వచ్చాక ఈ లోకంలో నాకు మిగిలింది
నీ ప్రేమ మాత్రమే అనిపించింది—’

‘కల్యాణి దగ్గరకెళ్ళాలా?’

చలుక్కున ముఖం తిప్పుకున్నాడు
మౌలి.

‘ఈ ఊళ్ళించి వెళ్ళిపోమని అడగ
టానికి వెళ్ళాను తనిక్కడ ఉండటం
నాకు దుర్బరంగా ఉంది.’

సుమిత్ర లోలోపల నవ్వుకుంది.

కల్యాణిని చూడకుండా ఉండగలగటం
మౌలికి శక్యంకాదు—ద్వేషంతోనైనా
కల్యాణిని తలుచుకోవలసిందే! దెబ్బలాడ
టానికైనా కలుసుకోవలసిందే! లేకపోతే
బ్రతకలేదు. ఎక్కడున్నా కల్యాణి మౌలిని
ఉచ్చువేసి తనదగ్గరకు లాక్కొంటుంది.
ఇవన్నీ కుంటి సాకులు.

మౌలి మనసు భగభగలాడిపోతుంది.

సరోజిని డాక్టర్ను తీసుకుచ్చింది!

అంటే వసంతరావు డబ్బుతో కల్యాణికి
వైద్యం జరుగుతోంది—కల్యాణి అంగీకారం
లేకుండా ఎలా జరుగుతుంది?

ఇలాటి కుటలను తను ప్రేమించటం
మానలేక పోతున్నాడు ఎంత దూరం చేసు.
కోవాలనుకుంటున్నాడో, అంతగా తన
భావనలో ఒక భాగమైపోతుంది.

తనకు విముక్తి కావాలి— అప్పుడు
కానీ తనను దహిస్తాన్న ఈ అశాంతి
దూరం కాదు.

‘భోజనానికి లేవండి—’

మరోసారి హెచ్చరించింది—

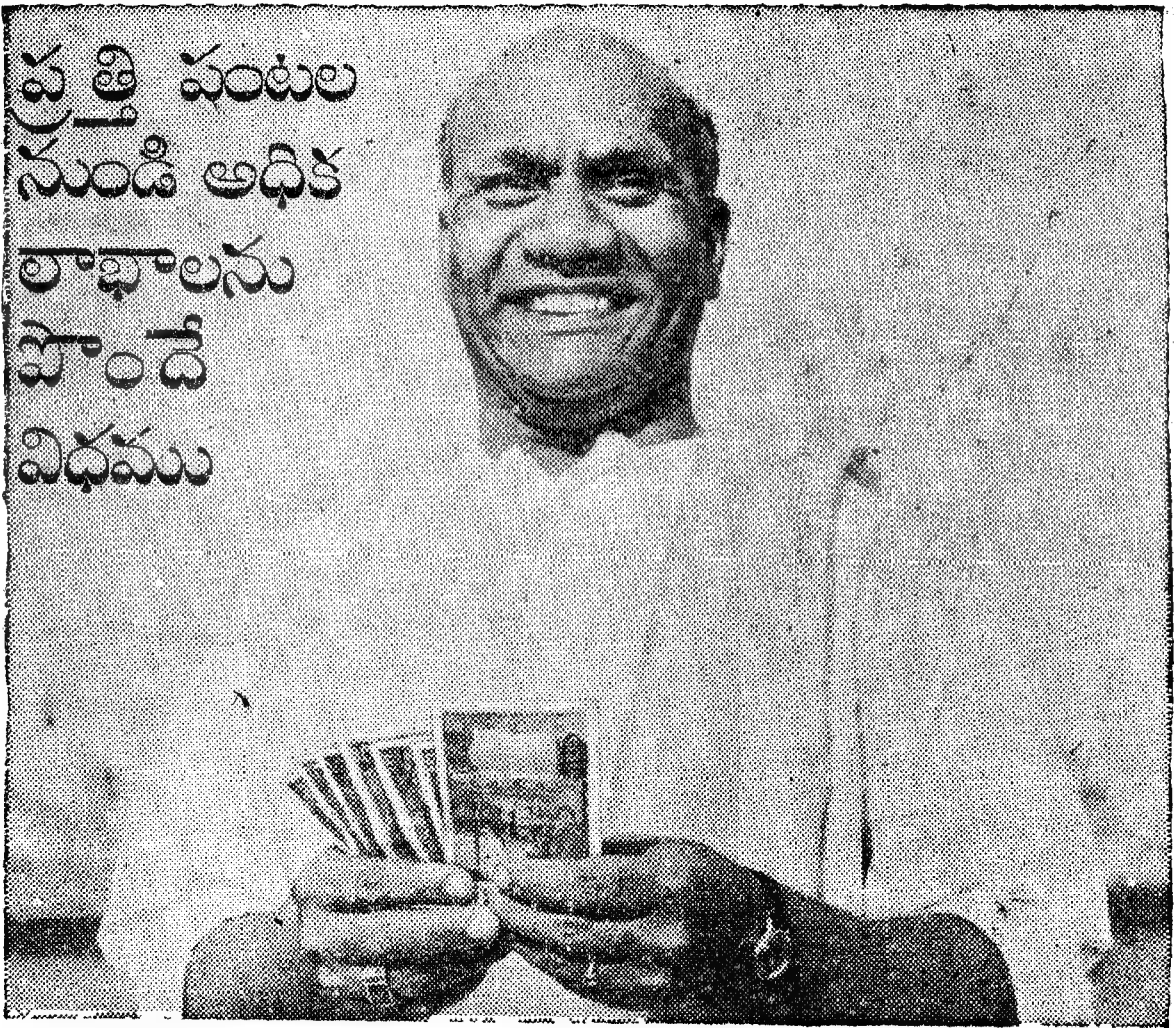
‘నువ్వు నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే
కానీ అన్నం తినను—’

పసిపిల్లాడిలా మారాం చేసాడు—

‘పహ్లా! ఎంత ముద్దుగా ఉందీ?

లేవండి—లేవండి— మీరు తప్ప నాకు దిక్క
వరు? ఇన్నాళ్ళు మీ దగ్గరున్న నన్నెవరు

ప్రతి పంటల
నుండి అధిక
రాఫాలను
పొందే
విధము

చదవండి :

ఇది చాలా ముఖ్యం ప్రతి పంట ఎక్కువగా పండి, రకం బాగుంటే
లాభాల కూడా అధికంగానే వుంటాయి గదా మీ ప్రతి పంటలను
వారిని నాశనము చేసే రీతి పురుగుల నుండి రక్షించుకొంటే,
మీకు అధికంగా లాభాలు వస్తాయి
తప్పటి పురుగులు, కాయలను తినివేసే పురుగులు, 'కల్చర్ మిక్చర్' మరియు
'టాసిడ్స్' మొదలగు రీతి పురుగులు మరియు కీటకముల నుండి
పంటలకు చుంబి రక్షణ నిచ్చే మార్గము ఇదిగో: హీలియోటాక్స్
క్రిమి సంహారక మందును జలంతో ఇది ఎంతో బాగా పరిచేస్తుంది.
ఒక సారి హీలియోటాక్స్ జలంతో, వర్షాల కురిసినా,
రీతి పురుగులను నాశనము చేసే దాని శక్తి కగలు
ఇప్పుడే హీలియోటాక్స్ కొనుగోది ! మరియు కీటక ద్వారా
మంథంగా లభిస్తోంది. మీ ఫానిక రీతిని గాని, రగ్గరలో మున్న
రాబిన్ స్టాకిస్తును గాని అడగండి.

నెరోనాటి వాడియా & సన్స్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మెన్ హౌస్, బిల్డర్ ఎస్టేట్, బాంబాయి-1
— యు ఎన్ ఎ రోడ్ హైదరాబాద్ ఇన్ బాక్సెట్ బాక్స్
పత్రిక పంపిణీదారు.

హీలియోటాక్స్

మీ ప్రతి పంటలకు,
రక్షణనిచ్చే క్రిమిసంహారక మందు.

పూర్తి నివారణమును మీకు వర్గరలో మున్న
రాబిన్ స్టాకిస్తును అడగండి

జనరల్ మేనేజర్

దగ్గర - నిలబడి రోడ్డువలె యానగా
చూడటం మానెయ్యాలి.

'ఉహా! మానలేను'

శాంతంగా నిర్లప్తంగా సమాధానం
చెప్పింది.

అదిరివడింది శ్యామలాదేవి. అలా సమా
ధానం చెప్పినందుకు - తనను ధిక్కరించి
నందుకు -

'ఇది పాఠశాల - వేళ్ళాగృహం కాదు -'

తిక్కనంగా అంది

'పాఠశాల కాకపోతే వేనెండుకొస్తాను?'

శ్యామలాదేవి (కోధాహంకారాలు రెచ్చి
పోయాయి.

'వళ్ళ దగ్గరపెట్టుకొని మాట్లాడు.
ఏవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా?'

'నాసాటి మనిషితో మాట్లాడుతున్నానని
అనుకుంటున్నాను -'

'నోర్మయ్య -'

గర్జించింది శ్యామలాదేవి

'దీని ఫలితం అనుభవిస్తావు.'

'సరే! అలాగే అనుభవిస్తాను -'

శాంతంగా లేచి వెళ్ళిపోయింది కళ్యాణి.
కోపంతో వళ్ళు పటపట నూరుకొంది
శ్యామలాదేవి -

మౌలి సమాధానంతో కృంగిపోయిన
కళ్యాణిని శ్యామలాదేవితో పుర్రణ మరింత
కృంగడిసింది. క్లాసులో పాఠం చెప్పలేక
పోయింది. తమ లీ చర్ అనమర్దతను
పిల్లలు పూర్తిగా వినియోగించుకున్నారు
కాకిగోల ప్రారంభమయింది.

అకస్మాత్తుగా శ్యామలాదేవి రా క తో
పిల్లలంతా చటుక్కున నోళ్ళు మూసుకుని
లేచి నిలబడ్డారు.

'మిసెస్ కల్యాణి! ఏమిటిది? ఇలాగేనా
క్లాస్ తియ్యటం?'

ఉరిమింది శ్యామలాదేవి -

'నాకు వంటల్లో బాగుండటం లేదు -'

'బాగుండకపోతే రావటం మానెయ్యాలి
ఇదా సదంతి? ఇలా వనిచేస్తే స్కూల్
ముందుకొస్తుందా? పిల్లలకు భయభక్తు
లుంటాయా? కనీసం నెలనెలా జీతం తీసు
కొంటున్నామన్న ధ్యానమైనా ఉండాలి -'

విసురుగా వెళ్ళిపోయింది శ్యామలాదేవి
శ్యామలాదేవి మాటలు కల్యాణిని కొంచెం
కూడా బాధించలేదు. భయంకరమైన
తుపాను నడిమధ్యలో ఉన్న వ్యక్తిమీద
'ఎవరైనా కొంచెం నీళ్ళు చిలకగిస్తే
ఆ వ్యక్తికి కలిగే కష్టం ఏ పాటిది?'

*

*

*

డాక్టర్ వాసూస్ కేశరాజ్ ఎసెన్సు

2 oz నెల రు 2/- లు. దీనిని 150 గ్రాముల కొబ్బరి నూనెలో కలిపి
వాడాలి. సుమారు నెల రోజులకు పైగా సరిపోతుంది. డాక్టర్ వాసూస్
కేశరాజ్ వాడితే చిన్న వయసులో జాబ్బు నెరిసినవారికి తిరిగి నల్లబడు
తుంది చుండ్రును తగ్గిస్తుంది. జాబ్బు పూడడం ఆపుచేస్తుంది జాబ్బును
వొత్తుగా పొడుగ్గా పెంచుతుంది. కళ్ళకు చలువచేసి కాంతినిస్తుంది.
మెదడును ఉత్తేజపరచి జ్ఞానకళక్తిని వృద్ధిపరస్తుంది.

చిన్న వయసులో జాబ్బు ఎందుకు నెరుస్తుంది? జాబ్బు ఎందుకు పూడి
పోతుంది? చుండ్రు అంటే ఏమిటి? ఎలా తగ్గుతుంది? పేనుకొరుకుకు
మందు ఏమిటి? జాబ్బు వొత్తుగా పొడుగ్గా ఎలా పెరుగుతుంది? జాబ్బును
ఆరోగ్యవంతముగా పుంచుకోడం ఎలా? మొదలైన సమస్యలకు శాస్త్రీయమైన
సమాధానములతో కూడిన పుస్తకం కావాలా? 25 పైసల పోస్టులు
స్వాంతులు పంపండి

డాక్టర్ వాసూ ప్రొడక్టు, వివేకనగర్, హైదరాబాద్ - 20.

కడుపు నొప్పి, మిశ్రమా
మీ అమ్మగారి పేరు అమోసాలో
ఇమ్మడి అడుగు. అది పిల్లలను
జీవోగ్యవంతముగాను,
జ్ఞానదళకముగాను పుండును

బయో-సాల్
(గ్రైప్ మిక్స్చర్)

(జే అండ్ జే డిస్కం)

హైదరాబాద్ - ఇండియా

తల పగిలిపోతోంది. కల్యాణికి—ఎనిమిదవ వెలకూడా ప్రవేశించింది. రిక్వాకు డబ్బు లేవు—అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ అతి కష్టమీద ఈడ్చుకొంటూ ఇంటికి చేరు కొంది. గుమ్మంలో నించున్న మౌళిని చూసి ఒక్కసారి ఆనందం పట్టలేక అతని పాదాలదగ్గర కుప్పకూలి పోయింది.

‘కల్యాణీ!’ అన్నాడు గాభరాగా మౌళి—మూటాడే శక్తిలేక తాళంచేసి అందించింది కల్యాణి మౌళి తాళం తెరిచాడు. కల్యాణిని లేవనెత్తి ఇంటోక్కి నడిపించాడు. గడపమీద కూర్చున్నాడు. మౌళి పాదాలమీద తలపెట్టి తనచేల్తో అతని పాదాల నల్లెనుకొంది కల్యాణి. వెనక్కు లాక్కోసోయాడు మౌళి—

‘వద్దు వద్దు మిమ్మల్నిమీ అర్ధించటోవటం లేదు ఒక్క క్షణం అలాగే ఉండండి—అంత నేను కోరుకునేది నాకింకేదే అక్కర్లేదు.’

కరువుతీరా మౌళి పాదాలను తన చేతుల్తో తడిమి తడిమి హృదయానికి హత్తుకొంది కల్యాణి భవితేక లేవలేక లేచింది.

‘కష్టమింపండి—మీకెంత కష్టం కలిగించాను? మీదంత మంచివారు? ఎంత డయ్యగలవారు? నేనంటే మీకెంత అసహ్యమో నాకు తెలుసు—అయినా నా మీద దయతలచి వచ్చారు! ఇది అభిరుచి—ఇంకమీదట మీకిలాంటి కష్టం కలిగించను—’

ఆయాసపడిపోయింది కల్యాణి.

‘పెద్ద కడుపుతో పుల్లలా పున్న కాళ్ళా చేతులతో, జీవంతేని కళ్ళతో ఆయాసపడి పోతున్న కల్యాణిని చూడలేకపోయాడు మౌళి. చటుక్కున లేచాడు.

‘అగండి—అగండి—వెళ్లండి—ఒక్క క్షణం అగండి—’ లేచి తన పెట్టెలోంచి టెరీకాటన్-పాంటూ టెరీకాటన్ షర్టు తీసి మౌళి కందించింది.

మౌళి కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి—
‘ఏమిటిది?’

‘ఇవాళ మన మేరేజ్ డే! మీకు నా బహుమతి కాదనకండి—మళ్ళీ ఇలాంటిరోజు నేను చూడగలనో? లేదో? నా సంతృప్తికోసం తీసుకోండి—’

తృప్తిపడ్డాడు మౌళి—

ఏది సత్యం?...

ప్రతిదాన్ని చివరకు తనను తనుకూడా మరచిపోతున్న మౌళి తన మూరేజ్ డే గూడా మరచిపోయాడు—ఇదివరలో ఎన్నో సార్లు తనూ కల్యాణి తమ మేరేజ్ డే ఎలా గడపాలో అని వేసుకున్న రకరకాల పాన్సు గుర్తు వచ్చాయి. డబ్బులేక ఇబ్బంది పడి నన్నాళ్ళు పడ్డారు. ఇప్పుడిక డబ్బు ఇబ్బంది లేదుగనుక రెండూరోజులు ముందుగానే బయలుదేరి ఏ కాశ్మీర్ లాంటి సుందర ప్రదేశంలోనో ఆరోజు గడపాలని ఎన్నెన్నో అనుకున్నారు.

నడవలేక నడవలేక కల్యాణి వడ్డుచు కొంటూ రావడం మౌళి మనోవధంలో మెదిలింది.

అవును ఇంత ఖరీదైన బట్టలు కొన్నాక కల్యాణిచేతిలో రిక్వాడబ్బు తెలాఉంటాయి?

మౌళి కదిలిపోయాడు ప్రేమా, దుఃఖమూ ఉప్పెరలా అతని నావరించాయి.

ఆ నిర్భాగ్యురాలికి తనేవిధంగా తృప్తి కలిగించగలడు?

‘కల్యాణీ! ఏమైనా ఉంటే పెట్టు. ఆకలేస్తోంది.’

కల్యాణి ముఖం ఒక్కసారి వెలిగి అంతలో ఆరిపోయింది—

‘అయ్యో! దొర్భాగ్యురాలిని—ఇంత అదృష్టాన్ని ఊహించుకోలేదు మీరు నా చేతులతో వండింది తినరని ఏదీ చెయ్యలేదు.’

‘నాకోసం ప్రత్యేకంగా ఏం చెయ్యక పోయినా పరవాలేదు—నీకోసం వండుకున్నదే పెట్టు—పోనీ అన్నం వడ్డించెయ్యి—’

కల్యాణి బిక్కుబిక్కుమంటూ చూసి తలవంచుకొంది.

‘ఏమిటి?’ మౌళి స్వతంత్రంగా లేచి లోపలికెళ్ళి చూసాడు—రెండు ఎల్యూమినియం గిన్నెలు శుభంగా తోమి ఉన్నాయి. ఎక్కడా కుంపటి ముట్టించినజాడ లేదు—

అర్రుమయింది మౌళికి—కల్యాణి దగ్గరగావచ్చి కల్యాణి శిరమమీద చెయ్యేసి

‘లే కల్యాణీ! త్వరగా వండు! నేను కూరలు తెస్తాను’ అంటోనే తన కన్నీళ్ళు కల్యాణి కంటపడటం ఇష్టంలేక గబగబ బయటికెళ్ళిపోయాడు—

కల్యాణి కెక్కడలేని బలమూ వచ్చింది.

కుంపటి అంటించి ఎవరు వడేసింది.

మౌళి బంగళాద్వంపలా, రకరకాల స్వీట్స్, పళ్ళా తెచ్చాడు—

‘కల్యాణీ! ఆ బంగళాద్వంపలు వేయించు చాలు, ఇంకేం చెయ్యకు—స్వీట్స్ తెచ్చాను. పళ్ళా తెచ్చాను.’

కల్యాణికి పళ్ళా తెలియలేదు—ఎన్నాళ్ళ తర్వాత మౌళికి తన చేతులతో వడ్డిస్తోంటే ఆనంద భాషాలు తాలు వారి పోయాయి మౌళికి కూడా చాలా హాయిగా అనిపించింది—ఎంతోసంతృప్తిగా తిన్నాడు—

తను తెచ్చిన రెండు కిట్లీలలో ఒకటి కల్యాణికిచ్చాడు—ఒకటి తను వేసుకున్నాడు.

కల్యాణిలో ఈనాడు అందమన్నది లేదు.

అయినా మౌళికి కల్యాణిని చూస్తుంటే రక్తం ఉరుకులెత్తి ప్రవహించసాగింది తన నంత ప్రేమిస్తోన్న అందమైన సుమిత్ర కూడా ఇంతటి సంచలనాన్ని కలిగించలేదు ఎన్నడూ—

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి ‘అసంభవం కల్యాణీ!’ అన్నాడు

కల్యాణి తెల్లబోతూ ‘ఏ... అసంభవం?’ అంది—

‘నేను నిన్ను ప్రేమించకుండా ఉండగల గలం...’

కల్యాణి ముఖం వెలిగిపోయింది. ఈ సంగతి కల్యాణికి తెలుసు—కానీ మౌళి స్వయంగా ఒప్పుకోవటంతో ఆనందం పట్టలేకపోయింది.

‘చాలు! ఇది చాలు నాకు! నేను అదృష్ట వంతులందరిలో అదృష్ట వంతురాలిని—’

‘కల్యాణీ! ఒక్కవిషయం చెప్పాను, ఒప్పుకుంటావా?’

‘ఏమిటి?’

మౌళి కొన్నిక్షణాలు తటపటా యించాడు—

నీకు ప్రసవం కాగానే వసంతరావు బిడ్డను వసంతరావుకిచ్చేసి నా దగ్గర కొచ్చెయ్యి—నువ్వు లేని జీవితం నాకు లేదు. ఇప్పుడు నిన్ను భరించలేను అంత శక్తి లేదు నాలో.....’

కల్యాణి నవ్వింది—అదే నవ్వు—జీవితపు అవతలిగట్టు చేరుకున్న వ్యక్తి జీవితాన్ని చూసి నవ్వే నవ్వు—

బిత్తంపోయాడు మౌళి.

(ఇంకా ఉంది)

|| దేవతల గురువైన బృహస్పతి దగ్గర శిష్యుడూ చేరిన శశాంకుడు గురుభార్యతో అక్రమ సంబంధంకలిగి పుండెనని కొన్నాళ్లకు చంద్రుడు తారను తీసికొని వెళ్లిపోయెనని, వారిద్దరికీ బుధుడు అనే కుమారుడు కలిగాడని, తారను బృహస్పతికి అప్పగించడానికి చంద్రుడు తిరస్కరించగా దేవతలు అతనిమీదికి యుద్ధానికి వచ్చారని శశాంకుని వక్షాన రాక్షసులు చేరారని, యుద్ధంలో సర్వనాశనమయ్యేసితి యేర్పడగా - ఎలాగో రాజీ కుదిరిందని, చంద్రుడు బుధుణ్ణి తన దగ్గర పుంశుకుని తారను బృహస్పతికి యిచ్చినాడని ఒక కథ ప్రసిద్ధంగావుంది ఇది నీతిబాహ్యంగానూ, అధర్మానికి ప్రోత్సాహ కరంగానూ ఉన్నదని అందరికీ తెలుసును.

వాస్తవంగా యిలాటి సంఘటన జరిగివుండలేదు. ఒక మహత్తర విషయాన్ని సులభంగా జ్ఞప్తిలో ఉంచుకొనుటకూ, తత్త్వావగాతికి యిది కల్పించబడి ఉన్నది.

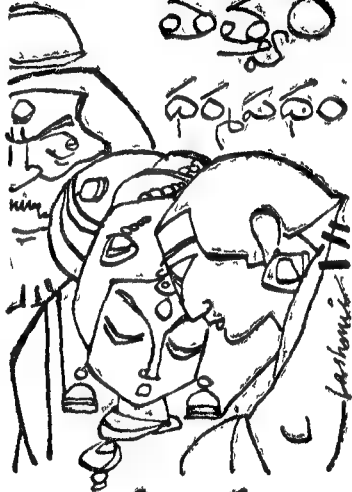
మనస్సు అనేది తన్ను పుదివరము కొనే నిమిత్తం మహాబుద్ధి దగ్గరకు వెళ్లింది ఆ మహాబుద్ధి తన శక్తిని ఆ మనస్సునకు ఇచ్చింది మనస్సు వికసించింది. ఆత్మజ్ఞానంవల్ల వివేకం కలిగింది. మహాబుద్ధియొక్క శక్తి దానిదగ్గరే వుంటుంది. దానిని విడిచిపోదు కదా! మనస్సునకు కలిగిన వివేకం మనస్సుదగ్గరే వుంటుంది కాని, కలిగిన వివేకం పోవడమనేది జరగదు.

మహాబుద్ధిని ఆశ్రయించడం వల్ల మనస్సుకు ఆత్మజ్ఞానం వివేకం కలిగాయని దీని ఆభిప్రాయం.

మనస్సు చంద్రుడుగానూ, మహాబుద్ధి బృహస్పతిగానూ, తరింపజేసే శక్తి తారగానూ, మనస్సునకు కలిగిన వివేకం బుధుడుగానూ కల్పించబడి తదనుగుణంగా కథ అల్లబడింది.

‘చంద్రమా మనసో జాతః, చక్షోస్సూర్యో అజాయత’ అనే పురుష సూక్త భాగాన్ని అనుసరించి చంద్రుడు మనస్సువల్ల పుట్టివల్లు తెలుస్తున్నది. మళ్ళీ ఆ మనస్సు

అరాధ్యశాస్త్ర వత్సం ధర్మసంధం

బుధునివేతబరమబుధ్యు

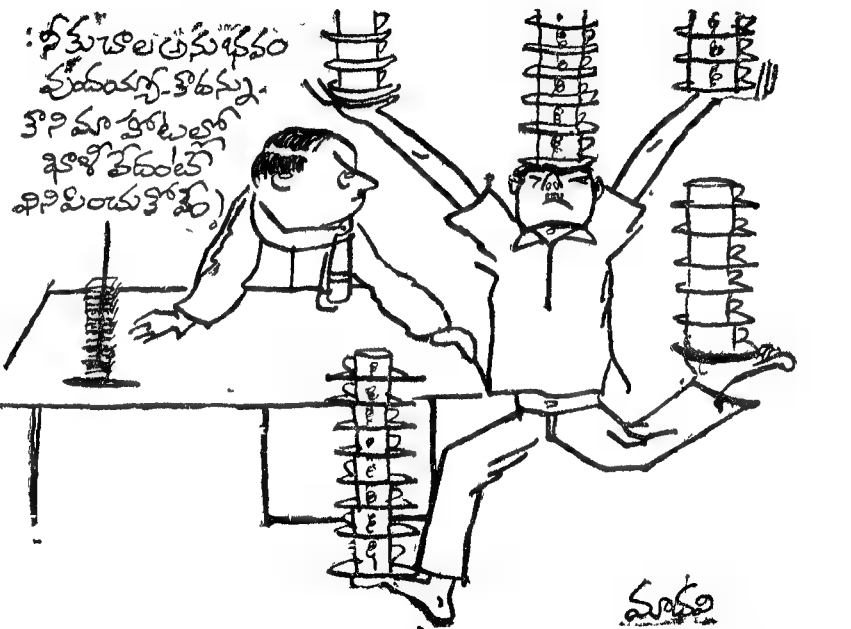
చంద్రరూపేణ బుద్ధి ఆయిన బృహస్పతి దగ్గరకు వెళ్లడం సరికాదేమో అని కొందరికి సందేహం కలగవచ్చు. కాని ‘అత్మా వైపుతనమాసి’, అనే శ్రుతిని బట్టి తానే పుత్రుని రూపంగా అవతరించడం సహజం కాబట్టి చంద్రుణ్ణి

మహిమ్మగా చెప్పడం జరిగింది. ఆ మహిమ్మ మహాబుద్ధిని ఆశ్రయించడంవల్ల ఆ బుద్ధి కరుణించి తన శక్తిని-తారను-తరింపజేసే దానిని యివ్వడం జరిగింది. అంతే తన శక్తివల్ల మనస్సునకు జ్ఞానోపదేశం చేసి, దాన్ని వికసంపజేసినట్లు గ్రహించవలసి ఉన్నది. ఆ శక్తివల్లనే మనస్సునకు వివేకం కలిగింది.

బుద్ధి తన శక్తిని ఇతరులకు ఇచ్చినా, ఆ శక్తి బుద్ధికి ఉంటుందిగాని పోదు. అందువల్లనే తార చంద్రుణ్ణి చేరినా బృహస్పతికి మరలా ఇవ్వబడినట్లు కథ కల్పించబడినది.

శక్తివల్ల మనస్సుకు కలిగిన వివేకమే-తారవలన చంద్రుడికి కలిగిన బుధుడనిన్నీ కల్పించబడి ఉన్నది. ఎవరికి వివేకం కలిగినదో ఆ వివేకం వారివద్దనే ఉండడం సహజం. అందువల్లనే బుధుడు చంద్రుడనే ఇయ్యబడినట్లు చెప్పబడింది.

తాత్వికమైన యీ విషయాన్ని గ్రహించడమే ఉచితం. దీనిని తెలుసుకొంటే తారాశశాంకుల కథ అసభ్య విషయాలను వివరించడానికి, ప్రచార చెయ్యడానికి పుట్టుతదని గ్రహించగలం కేవలం లౌకిక దృష్టితో చూస్తేమాత్రం అది అసభ్యంగానే తోచక మానదు.

శక్తివేతనమే
మనస్సు-బుద్ధి
కొరిమూ పూర్ణ
భాగ్యవంతు
భాగ్యవంతు

మూర్ఖ

ఓ డ్యుగోడలు ప్రయాగ వ్రహ్మలక్ష్మి

కుని అలాగే కుర్చీలో కూర్చుండి పోయింది అవర్ణ. ఒక్కసారి తనకీ, విక్టర్ కీ వరిచయం కలిగించిన సంఘటన, ఏకాగ్రీలో తను గడిపిన రోజులు గుర్తుకు వచ్చాయి.

'ఆ రోజులని ఎప్పటికీ మర్చిపోలేదు తను మద్రాసు యూనివర్సిటీలో రిపెర్టిక చేరిన తనకీ అయిదునెలల తరవాత ప్రయత్నం చేయగా ఏకాగ్రీ యూనివర్సిటీలో స్కాలర్ షిప్ వచ్చింది. ఆ రు నెల లో మెటేరియల్ కలెక్టు చేసుకుని మల్లాయండియా తిరిగి వచ్చేయాలి. నిజంగా తనంత సంతోషించింది. యింటా వెళ్లమని నాన్నగారు ప్రోత్సహించారు కాని అమ్మను ఒప్పించేసరికి తలసాటించి తోకకి వచ్చింది తనకి. 'అక్కడ నువ్వు ఎలా మానేజ్ చేస్తావు?' అని ఎవరైనా తనని అడిగితే 'నాకేం భయం? అయినా అక్కడున్నవాళ్ళు ఏమీ పెద్ద పులులు కాదు; వాళ్ళా మనుషులే' అని సమాధాన మిచ్చే తను. అంతా సిద్ధంచేసుకుని, చివరికి ప్లేను ఎక్కేసరికి అప్పుడు తెలిసింది తనకి భయమంటే ఏమిటో. కొత్త దేశం, కొత్త మనుష్యులు. తను యింగ్లీషు ఎంత బాగా మాట్లాడగలిగినా, వాళ్ళు మాట్లాడేటరుకీ, తమతీరుకీ చాలా తేడా ఉంటుంది. వాళ్ళు మాట్లాడేదాన్ని తను అర్థం చేసుకోలేకపోతే ఎలాగ? యిలాంటి ఆలోచనలు రాగానే ఒక్కసారి గుండె రుల్లుమంది తనకి. పరుగెత్తే విమానం లోంచి కిందకిదూకి యింటికి పారిపోవా లనిపించింది. వస్తున్న ఏడుపును అతి కష్టమీద ఆపు చేసుకుని అలాగే శూన్యం లోకి చూస్తూ ఉండిపోయింది తను.

అక్కడకి వెళ్ళింతరువాత తను అనుకున్న విషయాలలో పెద్ద కష్టపడక పోయినా ముఖ్యంగా ఒక్కవిషయంలో చాలా బాధపడింది తను అదే భోజనం విషయంలో. బ్రెడ్డుముక్కలు, ఉడికించిన బంగాళాదుంపలు, ఉడికించిన బీన్సు యివి తనకి ఏమాత్రం సహించేవి కావు పోనీ వంట వండుకుందామా అంటే తను యూనివర్సిటీకి వెళ్లడం, యిటు వంట వండుకోవటం రెండింటికీ కుదిరేదికాదు. ముఖ్యంగా మన దేశంలో వండుకోవడానికి పనికివచ్చే వస్తువులు ఎక్కడ అమ్ము

రేపు తొమ్మిది గంటలకి ఏయిర్ పోర్టులో నన్ను కలుసుకో. నేను చెప్పి వట్లుగా రావాలి.

'విక్టర్'

నమ్మలేనట్లుగా యింకోపాతి చదువు కుంది కేబుల్ ను అవర్ణ.

'యిదేమిటి?' నాలుగురోజుల కింద టేగా విక్టర్ నుంచి తెటర్ వచ్చింది. తను వచ్చేసరికి యింకా నెలరోజులు అవుతుందని వ్రాశాడు అందులో. మరి యింతలో ఈ కేబుల్ ఏమిటి?

అశ్చర్యంగా దాన్ని చేతుల్లో పెట్టు

తారో తెలిసేదికాదు. ప్రతీదానికి ఎవరో ఒకరిని అడగాలంటే సిగ్గుగా ఉండేది తనకు. మనం కాఫీ తాగినట్లు అక్కడ మూడెంట్లు, సాంపేస్, విస్కీ, జిన్ తాగుతూంటే తనకి విపరీతమైన ఆశ్చర్యం వేసేది. వెళ్లిన వారంతాకాకే తను చాలా వీక్ అయిపోయింది. ఈ స్కాలర్షిప్ చక్కగా యింకా కాస్త చిన్న యూనివర్సిటీలో వస్తే బాగుండేది. కొంపమునిగి పోయినట్లు ప్రపంచంలో పెద్ద బిజీ సీటీ అయిన చికాగోలోనే రావాలా అని తీట్టు కునేది.

ఆ రోజు తను ఎప్పటికీ మర్చిపోలేదు. ఎలా మర్చిపోగలుగుతుంది? 'విక్టర్'ని పరిచయం చేసినరోజు అది. వారంరోజులనుంచి సరిఅయిన భోజనంలేక తనకి ముఖ్యంగా ఆరోజు ఏదోలా అని పించింది. మాటిమాటికీ ప్రపంచం అంతా గుండ్రంగా తిరిగి పోతున్నట్లునిపించేది కళ్ళకి. ఎలాగోలాగ సాయంత్రం అయిదు వరకు గడిపింది డిపార్టుమెంటులో. లిఫ్టు దగ్గర కొచ్చేంతవరకు ఎలాగోలాగ కింద వడిపోకుండా కంట్రోలు చేసుకోగలిగింది. లిఫ్టులో యిలా అడుగుపెట్టిన మరుక్షణంలో ఏమైందో తనకు తెలియదు. మెలకువ వచ్చేసరికి తను బెడ్మీద ఉన్నట్లునిపించింది. కళ్ళువిప్పేసరికి ఎదురుగా తేనెరంగు కళ్ళు, ఎర్రటిజుట్టు, తెల్లటి మొహం, పొడవాటి నూదిముక్కుగల మనిషి మొహం తన మొహానికి దగ్గరగా వున్నట్లునిపించింది. 'ఎవరూ' అంటూ గబుక్కున లేవబోయింది. 'లేవకండి, ఫరవా లేదు.' అంటూ ఆ వ్యక్తి మళ్ళా తన బుజం వట్టుకుని పడుకోవెట్టాడు. ఒక్కసారి ఏడుపు ఉప్పెనలా వచ్చింది తనకి. రెండుచేతులూ ముఖానికి దగ్గరగా పెట్టుకుని వెక్కి, వెక్కి ఏడవడం మొదలు పెట్టింది తనను చూసి ఆ వ్యక్తి ఒక్కసారి కంగారుపడిపోయి 'డాక్టర్, డాక్టర్ ఆ అమ్మాయికి మెలకువ వచ్చింది.' అంటూ లోపలికి గబగబా పరిగెత్తినంత వేగంగా వెళ్ళాడు. అతను అటు వెళ్ళగానే మంచంమీద కూర్చుని ఏడుపు ఆపుకోవడానికి విశ్వవదుత్తుంచేసింది తను. వాళ్ళు తిరిగి వచ్చేసరికి కళ్ళు తుడుముకుని మామూలుగా ఉంది తను. తనని చూడ

గాతే 'డాక్టరు నవ్వుతూ' 'నవ్వు యిండయనేది కదూ?' అన్నాడు. అవునన్నట్లుగా తల ఊపింది తను. 'చూడమ్మాయి ఫుడ్ సరిగా తీసుకోపోతే ఎలాగ? నువ్వు' అని ఆగిపోయాడు 'నేను ప్యూర్ వెజిటేరియన్' అని చెప్పింది తను. 'అలాగా! అయితే మాత్రం ఏం? ఉడికించిన బంగాళాదుంపలు, బిస్కెట్స్ అని బాగా తినమ్మా. నాలుగురోజుల్లో బలం వచ్చేస్తుంది' అన్నాడతను 'తింటాను, తింటాను. బంగాళాదుంపలు నేను ఈసారి. అవి కనిపిస్తే యిక్కడినుంచి యిండియాలో పడేట్లు విసురుతాను' అనుకుంది తను తను బిల్లు చెల్లించబోతే 'అది నాడ్యూటీ' యిక్కడికి మిమ్మల్ని తీసుకొచ్చింది నేను' అన్నాడతను. తను మాట్లాడకుండా ఆశ్చర్యంగా అతనివైపు చూస్తూ ఉండిపోయింది. హాస్పిటల్నుంచి బయటికి వచ్చే శాక తను అతనికి థాంక్సు చెప్పి తన ఫ్లాట్ కి పోదామనుకుంది. కానీ బయటికి రాగానే 'ఏ దైవా రెస్పాండెంటుకి వెళ్లి కాఫీ తీసుకుని వెళ్దాం. లేకపోతే మళ్ళా మీరు పడిపోగలరు' అన్నాడతను నవ్వుతూ తన కారుని సమీపిస్తూ. తను మాట్లాడకుండా అతన్ని అనుసరించింది.

హోటల్లో అడుగుపెడతూ ఉలిక్కి పడింది తను అది ఖరీదైన హోటలు స్టూడెంట్లు సర్వసాధారణంగా యింతంత పెద్ద హోటల్సుకు రారు. మరి యితను, అని అనుకుంది తను యిద్దరూ కాఫీతాగి, కేక్కు తిన్నారు. అప్పుడే అతను ఎన్నో ప్రశ్నలు వేశాడు తన్ని. అన్నిటికీ చక్కగా సమాధాన మిచ్చింది తను. తిరిగి అతన్ని ప్రశ్నలుకూడా వేసింది. అప్పుడు తెలిసింది తనకి అతనిపేరు 'విక్టర్' అనీ, మ్యాక్స్ యర్ ఫిజిక్స్లో, తనున్న యూనివర్సిటీలో రిసెర్చ్ చేస్తున్నాడని. ఎంతో చనువుగా మాట్లాడిన అతనితో తను కూడా చాలా చనువుగా సరదాగా మాట్లాడింది తను తనని తన ఫ్లాట్ దగ్గర డ్రాస్ చేస్తూ 'మీరేమీ అనుకోకుండా ఉంటే ఒక్కమాట' అన్నాడతను. ఏమిటీ అన్నట్లు చూసింది తను అతనివైపు. 'నేను యిండియన్ చాలామందిని రకరకాల చీరలు కట్టుకున్నవాళ్ళని చూశాను కానీ యింత చక్కటిచీర ఎవ్వరూ కట్టుకోలేదు'

అన్నాడు. ఆశ్చర్యంగా అతని 'చైపు చూస్తూంటే 'గుడ్ నైట్' చెప్పి వెళ్లి పోయాడతను. అతను వెళ్ళగానే తన చీరవైపు ఒకసారి చూసుకుంది. లేత నీలంరంగుకి, ముద్దురు నీలంరంగు బార్డులున్న గడ్డాలు చీర. 'ఫరవాలేదు ఎమెరికన్ అయినా విక్టర్ కి మంచి టేస్టు ఉంది చీరల విషయంలో' అనుకుంది తను అప్పుడు.

అంతే ఆ రోజునుంచి 'యిద్దరికి మంచి ఫ్రెండ్షిప్ అయిపోయింది. విక్టర్ యిండియా గురించి ఎన్నో ప్రశ్నలు వేసేవాడు. అతని క్యూరియాసిటీ చూస్తే ఒక్కొక్కప్పుడు నవ్వుకూడా వచ్చేది తనకి. అన్నిటికీ ఓపిగ్గా సమాధాన మిచ్చేది. ఆ ప్రశ్నల్లో ఎక్కువగా ఆచారాల గురించి ఉండేవి. ఒకరోజు తను యిండియాలో స్టూడెంట్లుగురించి చెప్పు 'యిదిగో విక్టర్ యిక్కడింత హాయిగా నీతో కూర్చుని మాట్లాడుతున్నాను. యిదే మా దేశంలో అయితే ఈపాటికి నీమీద, నామీద లక్ష స్కాండల్సు పుట్టేవి. చివరికి నేను చదువుకూడా మానేసే పరిస్థితులు కూడా కల్పించబడతాయి. అయితే నీటిన్తో యింత ఫౌరం లేదు. కానీ ముఖ్యంగా ఈ విషయంలో మా ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో మరి కష్టం అంది' తను నవ్వుతూ ఆశ్చర్యంగా అన్నిమాటలు వివేచాడు విక్టర్.

విక్టర్ సహాయంతో మెటీరియలంతా తొందరగానే కలెక్టు చేసుకుంది తను. రోజూ సాయంత్రం అయిదవగానే విక్టర్ తనూ కలిసి ఏదో ఒక రెస్పాండెంటులో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పాకునేవారు. యింకా వీక్ ఎండ్స్ లో విక్టర్ నుట్టుపట్ల ఉన్న ఊళ్ళలో ఏమైనా విశేషాలుంటే తీసికెళ్లి చూపించేవాడు అప్పుడప్పుడు బిచ్ కి వెళ్తూ ఉండేవారు. అక్కడ ఆడా, మొగా తేడాలేకుండా అందరూ సన్ బాత్ తీసుకుంటూంటే తను దూరంగా ముడుముకుని కూర్చుని చూస్తూ ఉండేది. అప్పుడప్పుడు విక్టర్ కూడా వాళ్ళలో చేరుతూ ఉండేవాడు అయితే ఒక్కసారి కూడా తనని, యిది చెయ్యి, అది చెయ్యి అని బలవంతం పెట్టలేదు చాలామంది యిండియన్స్ కి అమెరికన్సులో నీతీ నిజా

యితర కష్టమని నమ్మకం. వాళ్ళలా
వాళ్ళు ఎలా ఉన్నా పెదేతమలను చాలా
గౌరవిస్తారు. ఆ ఆరునెలల్లో విక్టర్
తనలో ఎంతమర్యాదగా ఉన్నాడు. కనీసం
భుజిపిందైన ఒక్కసారి కూడ చెయ్యి
వెయ్యలేదు. ఎంతో జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించే
వాడు. అయితే అప్పుడప్పుడు ఏదైనా
కామెంటు చేసేవాడు. అన్నెనా చాలాసార్లుగా
ఉండేవి ఒకసారి తను తెల్లదానికి
నల్లరంగు జరిబార్డును వెంకటగిరిచీర
కట్టుకుంది అనని వడేవదే చూశాడు
ఆరోజు. చివరికి 'ఈ చీర నీకు చాలా
బాగుంది. బాగా సూటయింది నీకు'
అన్నాడు ఉండబట్టలేక యింక తన
మనసులోని భావాన్ని అణచి
పెట్టుకోలేక ఆ మాటన్నాడు అని గ్రహించ
డానికి ఎంతోసేపు పట్టేడిచాడు అనకి. అసలు
అతను కామెంట్ చేసేది తక్కువ అయితే
ఆ అతి చిన్న కామెంటుకే సిగ్గుతో
ఎర్రబడేవి తన బుగ్గలు అది చూసి
'మా అమెరికన్లు ఎవ్వరూ యింత
అందంగా సిగ్గుపడలేరు' అనేవాడు.

అడ్డుగోడలు

దాంతో మరి రెండు నిమిషాలవరకు
తలెత్తి అతని వైపు చూడలేక పోయేది.
మళ్ళా నర్సుకుని కళ్ళెత్తి చూసేసరికి
అతను తనవైపే చూస్తూ ఉండేవాడు.
ఆ తేనె రంగు కళ్ళలో ఏదో ఆస్వయత
కనిపించేది 'తనకి.

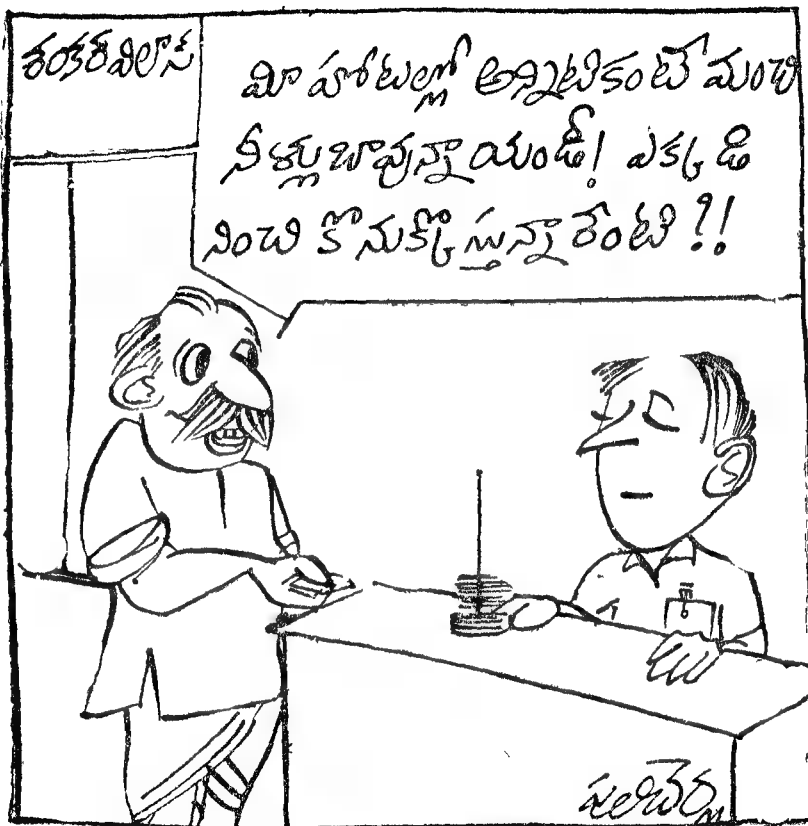
విక్టర్ పరిచయంతో ఆరునెలు
యిట్టే గడిచిపోయాయి. తను వెళ్ళేరోజు
వచ్చింది. విక్టర్ మొహంతో ఏదో తెలి
యని బాధ కన్పించింది తనకి. వదలకొండు
గంటలకి తను ప్లేస్ ను ఎక్కాలంటే ఎని
మిదిగంటలకల్లా వచ్చేవాడు యిద్దరూ
ఎంతసేపు మాట్లాడుకున్నారో తెలియదు.

ప్లేస్ ను ఎక్కబోయేముందు విక్టర్ తన
చెయ్యి వట్టుకుంటూ 'అపూ మీ యిండి
యాలో చాలా అమూల్యమైన వస్తువు
లున్నాయని అన్నావుకదూ నేను యిండియా
తప్పకుండా వస్తాను ఎందుకో తెలుసా?
యిండియాలోని ఒక అమూల్యమైన వస్తువు

నాక్కానారి అందుకని.' అంటూ తన
చెయ్యి గట్టిగా వట్టుకుని ఏదిలేశాడు.
మొట్టమొదట తనకు అర్థం కాలేదు. కానీ
తర్వాత అర్థం అయింది ఒక్కసారి బుగ్గ
దర్శన చెయ్యిపెట్టుకుని 'అయ్యో' అను
కుంది.

ఆ తర్వాత అతనిదగ్గరనుంచి రెగ్యులర్ గా
తెలుర్పు రావడం మొదలుపెట్టాయి తను
కూడా జవాబులిచ్చేది. అయితే ఉత్తరాల్లో
కూడా, ఎప్పుడూ ఏమీ వ్రాసేవాడు కాదు.
క్షేమ సమాచారాలు, తనక్కడ కాలం ఎలాగ
గడుపుతున్నాడో అన్నీ నివరంగా వ్రాసే
వాడు ఒక్కో ఉత్తరంలో 'మీ యిండి
యాలో తాజా మహల్ చాలా బాగుంటుం
దట అధికాకుండా వెన్నెల్లో చూస్తే చాలా
అందంగా ఉంటుందిట మరి నువ్వు నాకు
వెన్నెల్లో చూపిస్తా' అని వ్రాశాడు.
తను దానికి తప్పకుండా విక్టర్ అది వా
బాధ్యత అని వ్రాసింది. యింకో ఉత్త
రంలో అదే నాలుగురోజులకిందట వచ్చింది.
అందులోనే వ్రాశాడు 'నేను నెలరోజుల్లో
యిండియా వస్తున్నాను. బాంబేనుంచి
మెద్రాసు ప్లేన్ లో సాను. నేను ప్లేస్ ను
దిగేసరికి ఎయిర్ పోర్టులో నువ్వు కన్పిం
చాలి. ఎలా కన్పించాలో తెలుసా?
నువ్వు ఆరోజు లిఫ్టులో కళ్ళు తిరిగి
వడిపోయావు. ఆ రోజు నిన్ను ఈ చేతు
లతో ఎత్తేభాగ్యం కలిగింది. ఆ రోజు
కట్టుకున్న చీర కట్టుకో. మరిచిపో
కదూ' అని వ్రాశాడు. అను నవ్వుకొంది
ఆ రోజు.

'నెల రోజులకు రానని వ్రాసినవాడు
మరి యింత తొందరగా వస్తున్నాడేమిటి?
ఆరోచనలలో తెలివితూ అంతవరకూ
కళ్ళు మూసుకున్న అవర్ణ ఒక్కసారి
కళ్ళు తెరిచింది గదంతా చీకటిమయం.
తడుముకుంటూ వెళ్ళి లైటు వేసింది ఆ
వెలుగులోనే చేలిరోజున్న కేబులుని మరొక
సారి చూచుకుని డ్రాయర్ లో పెట్టి ఒక
సారి మోట్ కేసు దగ్గరికి వెళ్ళి చీరలో
విక్టర్ వ్రాసిన చీరఉందో లేదో చూసు
కుని డ్రైనింగు పోలువేపు నడిచింది అవర్ణ.
ఉదయం తొందరగా లేచి ఎనిమిది
గంటలకల్లా ఎయిర్ పోర్టుకి వెళ్ళింది
అవర్ణ. తొమ్మిది గంటలకి ప్లేయిన్ లోంచి
దిగుతున్న అయిదడుగుల తొమ్మిదంగుళాల

ఎమెస్కో పాఠకులకు 1969 డి.వి.నలలు

రామానుజుని ప్రతిష్ఠ
పి.కె.జగదీశ్వరయ్య
రామానుజుని చరిత్రను విశదీకరించిన
జమయ్యతలను వర్ణించినవల

దూత మేఘము
విశ్వనాథ సత్యనారాయణ
'మేఘదూతము' నకు అవతరించిన
విక్రమాదిత్యుని విజయనాథ

మానసిలుగా
ద్వివేదుల విశ్వేశ్వరయ్య
పంచుకొనె అమలంబాలు-
తెంచుకొనె అంధంబం!

కొత్తుకలు
తొట్టాడు నాగేశ్వరరావు
మామతల మనుషుల
మనస్తత్వాల సంఘర్షణ

ఎమెస్కో పుస్తకాలు విశిష్టతగా
పుస్తకాల వ్యాప్తిలోనూ ముగిసిన
విజయవంతంగా నాడుకుంటాయి
తమంతే తెప్పించి పెట్టుమనం
కొంతో మోపురాయం. పాఠకులు
ఇలాంటి గూఢాంశముంచి
ఒకేసారి తెప్పించి పాఠకులను
సామ్యమునకు ముగియించుకు
చెయ్యాలి. విశిష్టంగా కొంతాంటే
ఒకే ప్రతికి పాఠకులను
అదనం ఇది, పుస్తకం ఇలాంటి
ముందుగానే ముగియించుకు
కట్టలి రిజిస్ట్రు పాఠకు
కొంతాంటే పాఠకులకు కంపై
అదనం పంపాలి.

ఎమెస్కో పుస్తకాల వ్యాప్తిలో
78 ప్రత్యేక రచనలు ప్రకటించబడ్డాయి.
పుస్తకాల కొరత పరిష్కరించుకోవడానికి
ఒకే ప్రతికి 2 రూపాయలు
పుస్తక విక్రయకులకు కేంద్ర
జ్యోతిషానికి ఉపకర్మ!!
వివరించు కొరకు

కేంద్ర ప్రదేశ్
బుక్
డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
కేంద్ర ప్రదేశ్
సికింద్రాబాద్

బిడల్బర్న్ విక్టర్ని చూసేసరికి గుండె ఘుల్లుమంది. తడబడుతున్న అడుగులతో ఎదురుగా వెళ్ళింది.

‘వచ్చావా! నేను చెప్పినట్లు వస్తావని దొక్కు తెలుసు’ అపొయంగా అంటున్న విక్టర్ మొహంలోకి ప్రేమగా చూసింది అవర్ణ.

‘అపూ ఈ ఊళ్లో ఏది పెద్ద హోటల్లేతే అక్కడికి తీసుకెళ్ళు. యింక డబ్బు సంగతంటావా! అమెరికాలో సుఖంగా జీవించడానికి కావలసినంత డబ్బుంది. అంటే యిండియాకి వస్తే లక్ష్మణాధికారిలా ఉండొచ్చు’ అన్నాడు విక్టర్. మాట్లాడ కూడా అతన్ని ‘పెద్ద హోటెల్’కి తీసుకు వెళ్ళింది. విక్టర్ స్నానం అదీ చేసిం తరువాత అతనికి టీఫిన్ పెట్టింది అవర్ణ.

యిట్ల సాంబారు తింటూ ‘కారం కారం’ అంటూ వగరుస్తూన్న విక్టర్ను చూస్తే చాలా జాలేసింది అవర్ణకి

‘అపూ యివి ఇంత కారంగా ఉన్నాయే? మరి నువ్వు చికాగోలో ఒకసారి చేసి పెట్టావు, అవంత కారంగా లేవు’ అన్నాడు ‘అవా! అవి దొరగారకోసం ప్రత్యేకంగా

అడ్డుగోడలు

కారం తగ్గించి చేసినవి మరి ఈహోటలు వాళ్ళకేం తెలుసు విక్టర్ అనే అబ్బాయి చికాగోనుంచి యిక్కడ కొన్నన్నాడని నవ్వుతూ అంది అవర్ణ.

పదిహేనురోజులు యిష్టమొచ్చినట్లు తిరిగి రోజూ డిపార్టుమెంటుకి వెళ్ళి సంతకంచేసి మెటీరియల్కోసం రైట్రీకి వెడుతున్నాను అని ప్రాఫెసరుతో చెప్పి విక్టర్తో రోజూ ఒకచోటకి వెళ్ళవచ్చేది అవర్ణ. ఒక్కోరోజూ విక్టర్ని చూస్తే ఆశ్చర్యం వేసేది అవర్ణకి చికాగోలో ఎంత సుర్యదగ ప్రవర్తించాడో యిక్కడ కూడా అంత సుర్యదగ ప్రవర్తిస్తున్నాడు

ఆరోజు ఏడువరకు అటూ యిటూ తిరిగి యిద్దరూ బీచ్ కి వెళ్ళారు కొంచెం జనం వల్లగా ఉన్నచోట యిద్దరూ కూర్చున్నారు హోరుగాలి కొట్టుంటే విక్టర్ మాటలు వింటున్న అవర్ణ పైట కొంగుతీసి తలమించి చెవుతమిడుగా కప్పు కుంటూ కూర్చుంది.

‘నేను యిండియాకి విందుకు వచ్చానో తెలుసా?’ అన్న విక్టర్ ప్రశ్నతో చిలు క్కున తలెత్తి,

‘ఎందుకేమిటి? యిండియా చూడ్డానికి’ అంది అవర్ణ.

‘కాదు. యిండియాకి చెందిన అమూల్య మైన వస్తువుని నాతో తీసికెళ్ళడానికి’ అన్నాడు. ఆశ్చర్యంగా, అరణం కొనట్లు చూసింది అవర్ణ.

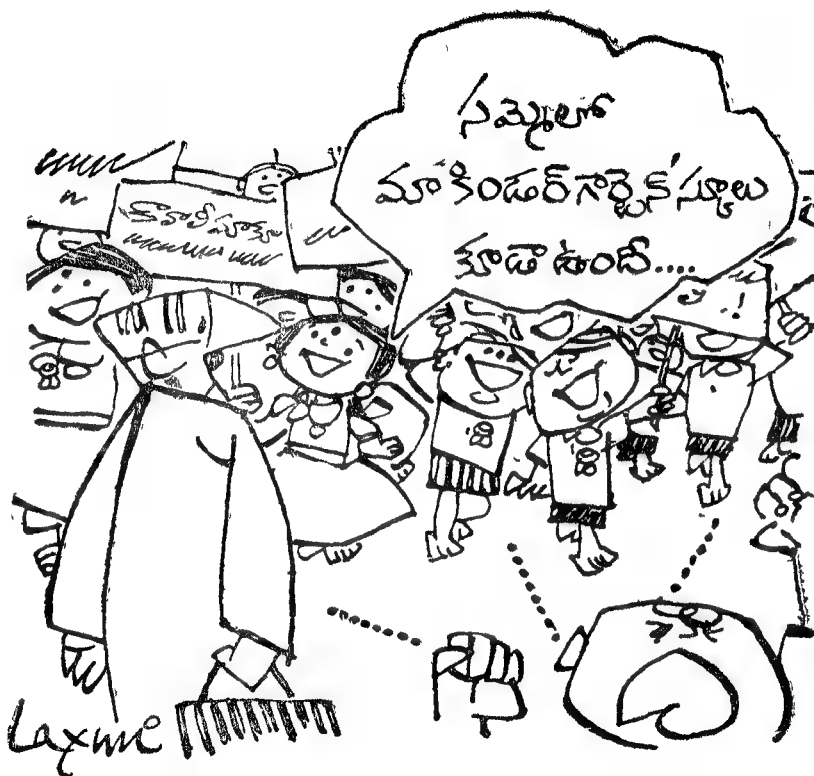
‘ఇంక దాచడ మెందుకు అవర్ణా నేను యిండియా వచ్చింది నీకోసం. నిన్ను యిక్కడనుంచి చికాగో తీసుకువెళ్ళి సోతాను. నేను యింకా యిక్కడ నెల రోజులంటాను ఈలోపల నీకు పాస్ పోర్టు అన్నీ వచ్చేస్తాయి. ఈలోపల మనిద్దరం కలిసి మీ పేరెంట్సుదగ్గరికివెళ్ళి పరిష్కరము తీసుకుందాం. నాలుగురోజులు ముందరే బయలుదేరి ఆగ్రావెళ్ళి టాజ్ ని వెన్సన్లో చూసి బాంబేవెళ్ళి ప్లేను ఎక్కుదాం. నీ సంగతి అంతా మా పేరెంట్సుతో చెప్పాను. వాళ్ళు ఏమీ అడ్డుపెట్టలేదు పెట్టరు కూడాను నాకు ఒక చెల్లెలుంది యింకె వరూ లేరు. నువ్వేమంటావ్ అవర్ణా’ అన్నాడు

అవర్ణకి ఈ మాటలు వింతగా తోచ లేదు. ఎప్పుడో ఒకరోజు యిలాంటి మాటలు వినడానికి సిద్ధంగావే ఉంది. కానీ యింత తొందర్లోమాత్రం కాదు.

‘ఏమని సమాధానం చెప్తుంది తను? విక్టర్ సువ్వంటే నాకు ప్రాణం. కానీ ఎలాగ? నేను యిండియన్ని. అందులో ఆంధ్రప్రదేశ్ లో పుట్టిన పిల్లని. నీతో రావడానికి, నిన్ను వెళ్ళిచేసుకోవడానికి మావాళ్ళు అంగీకరించరు. దీనికి పరిష్కారం ఏమిటో నాకు తెలియదు కానీ ఒక్కటిమాత్రం నిజం. నేను నీకు ఎలాగో నువ్వు నాకు అంతే’ యిలాంటి ఆలోచన లతో తేలిపోతూ విక్టర్ ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పకుండా యినకలో గీతలు గీస్తూ వకానంగా కూర్చుండి పోయింది.

‘అలోచిస్తున్నావా? ఫరవాలేదు. రేపు నీ నిర్ణయం చెప్పు’ లేచి నిలబడి పొంటుకి అంటుకున్న యినక దులుపుకుంటూ అన్నాడు విక్టర్

మాట్లాడుకుండా అనుసరించింది విక్టర్ని.

నీరసపడిన మొహంతో తొలికి వస్తున్న అపర్ణ ని చూసి అశ్వర్యపోయింది అపర్ణ రూమ్మేటు కరుణ భోజనం చేయకుండా మంచం మీద వారి పోయింది.

‘అలా ఈ సమస్యను పరిష్కరించడం తను విక్టర్ తో వెళ్లిపోతే అవ్వాలేమిటా? మరీ ఏం చెయ్యాలి. యింకా విక్టర్ ని మరిచి పోవాలి—కానీ అది సాధ్యమా. విక్టర్ పేరు తలచుకుంటేనే మనస్సు పురివిప్పిన నెమలిలా నాట్యం చేస్తుంది. అలాంటి విక్టర్ ని తను మర్చిపోగలదా. అంతకంటే చచ్చి పోవడం మంచిది. అది సులభం దీనికంటే కానీ అమ్మా, నాన్న, చెల్లెళ్లు వాళ్లు ఎంత బాధ పడతారు. వాళ్ల కోసం తను విక్టర్ ని పదులుకో గలదా? భగవాన్ యిలాంటి సమస్యను నాకు ఎందుకు తెచ్చి పెట్టావు? ఏదీ ఏమైనా సరే యిలాటి త్యాగాలు తను చెయ్యలేదు. మొదట బాధ పడతారు తర్వాత మర్చిపోతారు అందరూ తనిని. అంతే యిదే మంచిది. రేపే వెళ్లి విక్టర్ కి చెప్పాలి ‘నన్ను ఎంత తొందరగా వీలైతే అంత తొందరగా తీసుకు వెళ్లిపో అని చెప్పాలి.’ రాతంతా కలత ఏద్రతో గడిపి తెల్లవారగానే విక్టర్ రూముకి పరుగెత్తింది.

అంతా విని ‘నిన్ను యిలా తీసుకు వెళ్తున్నందుకు నాకు చాలా బాధగా ఉంది. కానీ ఏదీ ఏమైనా నిన్ను మాత్రం పదులుకోలేను.’ అపర్ణ చేతులు పట్టుకుంటూ అన్న విక్టర్ మాటలకు కన్నీళ్లు కుద్ర పోయిగా నవ్వింది అపర్ణ.

అనుకున్నట్లుగానే నాలుగు రోజులు ముందరే పాన్ పోర్టు సంపాదించాడు విక్టర్ ముందర యిద్దరూ కలిసి ఆగ్రా వెళ్లి టాక్సు చూసి అక్కడనుంచి బాంబే వెళ్లి ప్లేన్ ఎక్కుదామనుకున్నారు.

‘రేపు సాయంత్రం ఆయిదున్నరకల్లా నీ దగ్గరకు వస్తాను. అక్కడి నుంచి ఏయిర్ పోర్టుకు వెడదాం’, అన్నాడు విక్టర్, మర్నాటి ప్రాగం, గురించి అపర్ణ తో చెప్పా.

‘అలాగే’ అంది అపర్ణ.

వెళ్లేరోజు మధ్యాహ్నం 2 గంటలకి తనకు కావలసిన సామాన్లని సర్దుకుంది అపర్ణ. యంత్రాలం దాచి ఉంచిన రహ

స్యాన్ని వెళ్లేటప్పుడు తన ప్రాణస్నేహితు రాలైన కరుణకు చెప్పి వెళ్దామనుకుంది అప్పటికే బట్టలు సర్దుకుంటున్న అపర్ణను చూసి—

‘ఎందుకు అవూ ఈ హడావిడి’ అంది కరుణ

‘నేను వెళ్లిపోతున్నాను. యిక్కడినుంచే కాదు ఈదేశం విడిచిపెట్టే’ అంది అపర్ణ

‘ఏమిటి? నిజంగా? ఎవరితో? ఎప్పుడూ’ అశ్వర్యంగా ప్రశ్నిమీద ప్రశ్ని వేస్తూ అంది కరుణ.

‘యినా? విక్టర్ అనే అమెరికన్ తో చికాగో’ అంది అపర్ణ.

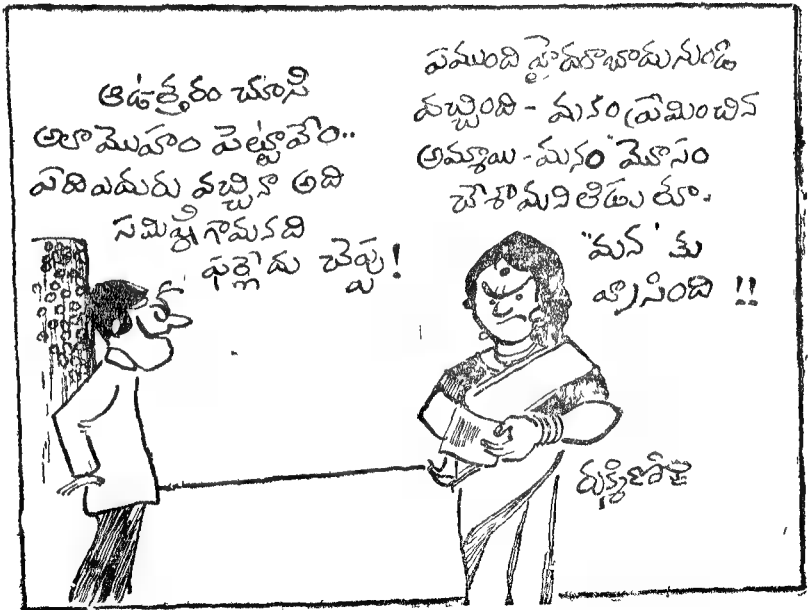
‘ఏయ్ ఏమిటా సమాధానాలు సరిగ్గా చెప్పు. నా బుర్ర తిరిగిపోతోంది’ అంది కరుణ.

‘చెప్పడానికేమంది మామూలుకథే నేను చికాగో వెళ్లివచ్చాడు విక్టర్ అనే అమెరికన్ తో పరిచయం అయింది. అతను నాకోసం యిండియా వచ్చాడు యిప్పుడు నన్ను తీసుకు వెళ్తున్నాడు’ అంది అపర్ణ మెల్లగా.

‘నీకు మరిపోయింది సందేహం లేదు. తేకపోతే వాళ్లు ఆచారాలేమిటి? మన ఆచారాలేమిటి? అసలు నువ్వు వాళ్లలో యిసుడగలవా?’ నూటిగా అపర్ణ నైపు చూస్తూ అంది కరుణ.

‘అలాంటి సందేహాలు ఏమీ అక్కరలేదు మనం అన్నా మన ఆచారాలన్నా మన కట్టూ, బొట్టూ అన్నా అసలు మన యిండియన్స్ అంటే అతనికి విసరీతమైన యిష్టం యింకా దేనికి భయం.’ గర్వంతో కరుణనైపు చూస్తూ అంది అపర్ణ.

‘చూడు అపర్ణా ప్రస్తుతానికి యివన్నీ అతనికి చాలా ప్రీయంగా కన్పించి ఉండొచ్చు కానీ కొన్నిరోజులుపోతే అదే చిరాకు పుట్టించొచ్చు. ముఖ్యంగా కొన్ని విషయాల్లో వాళ్లకి మనకి పొత్తు కుదర్చు. వాళ్లు బొర్మూస్ డాన్సులు చేస్తారు అప్పుడు ఎవరి యిష్టమున్న వాళ్లతో వాళ్లు డాన్సు చేస్తారు. అప్పుడు నీ విక్టర్ యాభయి మందితో చేడుబు కలిపి డాన్సు చెయ్యడం నువ్వు చూడగలవా? పోనీ చూడగలిగినా తిరిగి నువ్వు అంటమంది మగళ్లతో డాన్సు చెయ్యగలవా? పోనీ యిది గుర్తుంచుకో ఏ గుణాలను నీరోమాని విక్టర్ నిన్ను వెళ్లిచేసుకుంటానన్నాడో అనే గుణాల కొరతకొం పోయింతరవాత అతనికి చిరాకు పుట్టిస్తే అప్పుడు ఏమంటాడో తెలుసా? ‘ప్రవర్ణా నీకూ నాకూ సరి పడటం లేదు మనద్దరం డైవర్సు తీసుకుందాం’ అంటే నువ్వు భరించగలవా? భరించగలిగినా మళ్లా యింకో అమెరికన్

చెబుకుని పెళ్ళిచేసుకో గలవా? అలా ఎప్పటికీ చెయ్యలేవు. కారణం మనం భావ తీయులం. కానీ అతను నిన్ను అతి తేలిగ్గా విడిచిపెట్టి వాళ్ళ అమెరికన్ అమ్మాయిని మళ్ళా పెళ్ళి చేసుకోగలడు. అదే వాళ్ళకి మనకీ ఉన్నదేదా. అమెరికన్ ఏమేమీ, అతనికున్నంత విశాల దృక్పథం మనంకూడా అలవర్చుకోవాలి. అలాకాకుండా క్షణికావేశంలో తొందరపడితే మిగిలేది దుఃఖం మాత్రమే నా మాట విను నువ్వు తలచుకుంటే విక్టర్ ని మర్చిపోవడం అంత కష్టమైన పనికాదు' అని యింకా ఏమో చెప్పబోయిన కరుణ వెక్కి వెక్కి ఏడు మున్ను అవర్ణనుమాసి మాటలు ఆపేసి 'యిప్పుడు మూడయింది. నిర్ణయం నీకే వదిలేస్తున్నాను' అంటూ అవర్ణను ఒంటరిగా వదిలేసి వెళిపోయింది.

అయిదు గంటలకి తిరిగి వచ్చిన కరుణను చూసి—

'కరుణా యిదిగో ఈ ఉత్తరం విక్టర్ కి యియ్య. నేను ఎక్కడికి వెళ్లాను అని అడిగితే నాకు తెలియదు' అని చెప్పి' అంది.

ఎర్రగా ఉబ్బిపోయిన అవర్ణ కళ్ళను చూస్తూ ఉత్తరం చదివింది కరుణ.

'విక్టర్,

అడ్డుగోడలు

నేను నీతో రాత్రేను నన్ను క్షమించు. విందువల్ల అని అడుగుతావేమో ఏ భారత సాంప్రదాయం, వారి ఆచారాలు గురించి నువ్వు శ్రద్ధగా విన్నావో అనే మనల్ని దూరం చేస్తున్నాయి యిప్పుడు. ఒక్క మాట నన్ను ఉదాహరణగా తీసుకుని భారతీయులంతా మోసగాళ్ళు అనిమాత్రం అనుకోకు. నాలాంటి వాళ్ళ మాటికి కోటికి ఒకళ్ళుంటారు నన్ను మర్చిపోన దానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. యింతకంటే ఏమి వ్రాయగలను? అసలు యింత కంటే ఏం వ్రాయడానికి నాకు అర్హత ఉంది. నవ్వుతూ యిండియా వచ్చిన వాడివి, కొండంత బాధతో తిరిగి వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. నేనేం చెయ్యగలను. నన్ను క్షమించు.

అవర్ణ,

'మంచిపని చేశావు' అంటూ అవర్ణ వైపు చూస్తూ బయటికి వెళ్ళింది కరుణ.

గంట తరువాత వచ్చిన కరుణను చూసి 'వెళ్ళిపోయాడా, విక్టర్? అవును వెళ్ళక ఏం చేస్తాడు? అసలు వెళ్ళ గొట్టింది నేనేగా' ఏడుస్తూ అంది అవర్ణ.

'తప్పుకున్నా దొడ్డుదూర్గా మూడు ఏనుషాడో తెలుసా?' అంది కరుణ.

'తెలుసుకోవడం అంత కష్టం కాదు. 'బ్లండి యిండియన్ కస్టమ్స్ అనుంటాడు లేకపోతే, మోసగత్తె అనుంటాడు' అంది అవర్ణ.

'అలాగేమీ అనలేదు. నువ్వు పొర పడ్డావు. నువ్వు ఊహించిన దానికంటే ఉన్నతుడు నీ విక్టర్, యిదిగో యిదిచూడు' అంటూ తెల్లని సిల్క్ పేషరుని అవర్ణ చేతిలో పెట్టి బయటికి పరుగెట్టింది కరుణ.

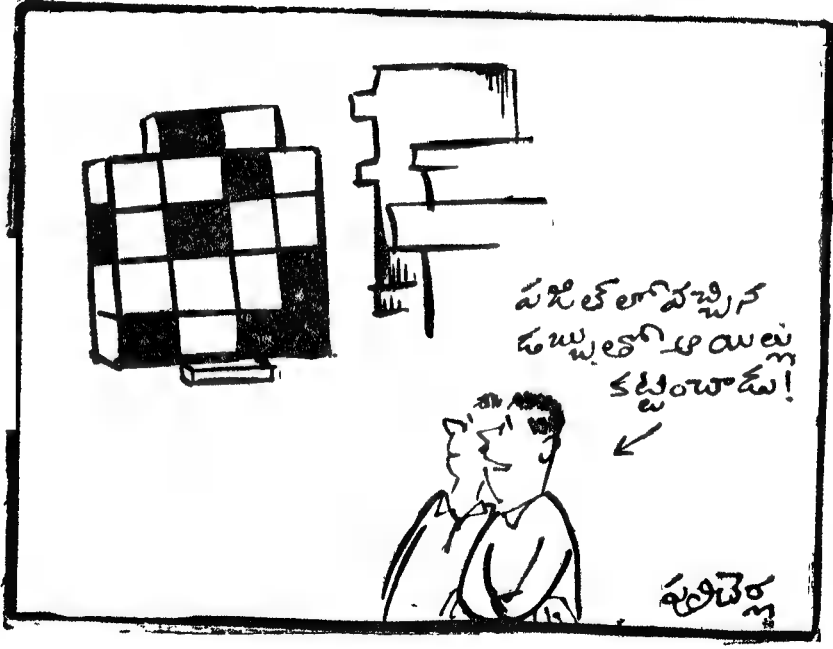
చేతిలో కాగితాన్ని గట్టిగా పట్టుకుని లైటు వేసుకోవాలన్న జ్ఞానం లేకుండా కిటికీ లోంచి గుడ్డి వెలుతురు వస్తూంటే ఒక చేత్తో ఉత్తరం పట్టుకుని అక్కడికి పరుగెట్టి ఉత్తరం చదవడం మొదలు పెట్టింది అవర్ణ.

అవర్ణ,

తప్పు నీది కాదు నాది. అమూల్యమైన వస్తువులను సురక్షితంగా దాస్తారు అని తెలిసి కూడా నాటిని మలుపుగా చేజిక్కించుకోపోయాను ఫరవాలేదు. నేను ఓడిపోలేదు. ప్రస్తుతం నేను తిరిగి వెళ్ళాలి. టాకాని యిప్పుడు చూడను. నువ్వు లేకుండా దాన్ని చూడడం అసంభవం. అమెరికన్లు చాలా పట్టుదల గల వాళ్ళు అన్న విషయం నీకు తెలుసుకదూ! నేను మళ్ళా వస్తాను ఎలా వస్తాను, ఎప్పుడు వస్తాను అన్న విషయం వ్రాయను. ఎప్పుడొప్పుడు వచ్చి హఠాత్తుగా నిన్ను ఎత్తుకు పోతాను. పోతే తాగి తీసుకుని వెళ్తున్నావు అన్నావు కదూ! అది నిజం. కానీ నా పేరు విక్టర్. ఆ విషయం మర్చి పోకు'

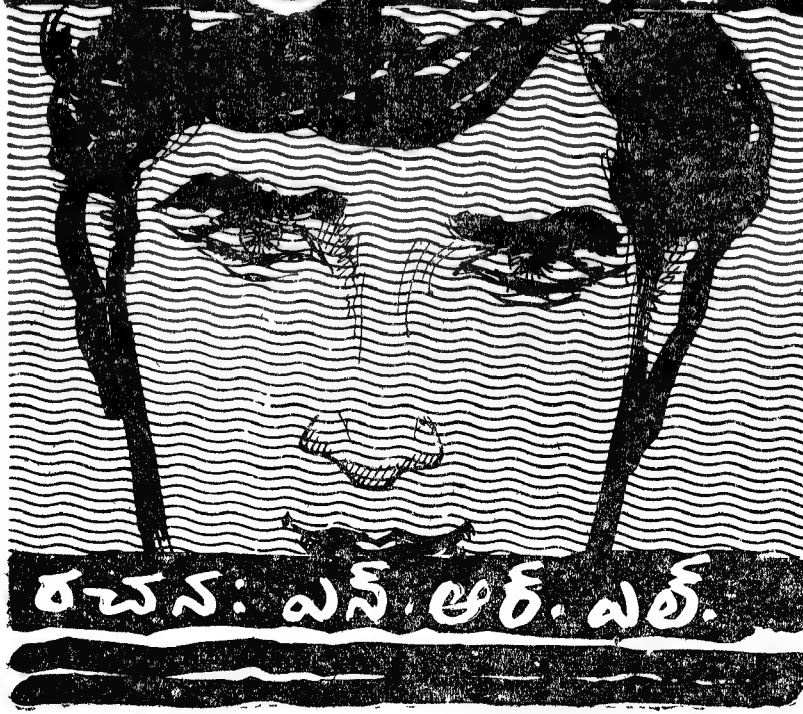
విక్టర్.

కళ్ళవెంటి నీళ్ళు కారిపోతూంటే కిటికీ ఊచల్ని ఒక చేత్తో గట్టిగా పట్టుకుని 'అమెరికన్లు పట్టుదల గల వాళ్ళు అన్న విషయం నాకు తెలుసు విక్టర్. కానీ మీ కంటే పట్టుదల గలవి మా ఆచారాలు. ఈ అడ్డుగోడల్ని మనం భేదించలేము.' అనుకుంది అవర్ణ భావ్యురాలికి చూస్తూ. ●

అంతరంగికత

చూడగలగలము

రచన: ఎన్. ఆర్. ఎల్.

దేవుని పుట్టింది. విడుదల అయిన అతన్ని చూసి బంధుమిత్రులు అప్పుకుని తిరగటం మొదలు పెట్టారు. వీరి పాంథ్యన్ రంగూనుకి వెళ్లిపోయాడు అక్కడ బినామీ కంపెనీ ఒకటి నెల కొల్పాడు అన్ని రకాల కమిషన్ వ్యాపారాలు, దిగుమతి చేస్తున్నట్లు చెప్పుకున్నాడు...

ఒక పెద్ద కట్టడాన్ని ఆసీనుగా తీసుకున్నాడు అందులో వాటాలని అద్దెకి ఇచ్చి డబ్బుతో తన అద్దె ఇచ్చేవాడు. చక్కటి అమ్మాయిలని మంచి జీతాలకి ఉద్యోగంలో వేసేవాడు; వారివద్ద నెలజీతం డిపాజిట్ గా పుచ్చుకునేవాడు కుర్చీలు, బల్లలు అద్దెకి లెచ్చి వేసుకున్నాడు ..

బాగా అర్జర్లు వచ్చేదాకా లాభం లేకుండా అమ్మేవాడు. బాంకులతో, కాతా దార్లతో ఎంతో న్యాయంగా నడుచుకునేవాడు రెండునెలలు గడిచాయి ఉన్న డబ్బుంతా అయిపోయింది: అద్దెకి జీతాలకి ఇబ్బంది పడటం మొదలుపెట్టాడు.

ఈ ఇబ్బందులనుంచి బయటపడటానికి కంపెనీలో వాటాలని తెరిసినవారికి చాలా మందికి అమ్మాడు తనుమాత్రం మానేసి జింగ్ డ్యురెట్టరుగా ఉండిపోయాడు కేవలం జీతం ఉంటే వాలునన్నాడు కొత్త వాటాదార్లు దీనిని విని సంతోషించారు .

కంపెనీ వ్యాపారం బాగా పెరిగింది; యూరప్ అమెరికాలలో ఓమిషన్లు, ఇతర మొత్తాల ధనం పెరుగుచుంది. ఒకనాడు వీరపాంథ్యన్ మాయముపోయాడు...

కొంతకాలం తర్వాత సింగపూర్ లో, బోర్నియోలో తిరిగి ఉనికిపెట్టాడు డేరకం వ్యాపారం మొదలుపెట్టాడు సి ఐ డి. వారికి అనుమానాలు వచ్చాయి ! మదరాసు సి ఐ డి. వారు తనకి మొదలుపెట్టారు- వీరపాంథ్యన్ ఈ రాష్ట్రం వాడేకదా !

సరే, చివరకి ఒక మదరాసు బోర్ స్పెక్టర్ అతను కొలంబోలో డేరకం వ్యాపారం మొదలుపెట్టి సమస్తాన్ని కనిపెట్టి అక్కడికి వెళ్లాడు వెళ్ళేలోపలే వీరపాంథ్యన్ అదృశ్యమయ్యాడు !

ఇంతదాకా అతను ఎక్కడో వారికి తెలియదు! ●

అతని పేరు వీరపాంథ్యన్ అనుకుందాము. అతను ఒక పెద్ద మదరాసు లాయరు కొడుకు. ఆయన ప్రాక్టీసు చేసే కాలం ఈ శతాబ్దం మొదలులో. ఆయనకి జాన్సన్ అంటే చాలా నమ్మకం కొడుకు జాతకం జాగ్రత్తగా పరీక్షించి అతను విదేశాలకి వెళ్లి పెద్ద పేరు గడించుకుంటాడని గట్టిగా అనుకున్నాడు అందుకని కొడుకుని, అదే వీరపాంథ్యన్ ని, బాగా ఇంగ్లీషు నేర్పించడం కోసం కాన్వెంటులో చేర్పించాడు. వీరపాంథ్యన్ అందంగా, చురుకుగా కనిపించేవాడు చదువులో మాత్రం అంత శ్రద్ధ చూపించేవాడు కాదని అనుకునేవారు... ఏది ఎలా ఉన్నా అతనికి శిష్యబృందం ఒకటి ఉండేది.

వీరపాంథ్యన్ పెద్దవాడయ్యాడు కాని ఏ రకమయిన డిగ్రీ సంపాదించుకోలేక పోయాడు. ఉద్యోగానికి ప్రత్యేక అర్హత ఏమీ లేదన్నమాట. హాటాత్తుగా ఒక

నాడు తండ్రి గుండె ఆగిపోవటంతో వ్యాపారమే గత్యంతరం అయింది. దీనికి తండ్రి సంపాదించిన అస్తి బాగా తొప్పడింది భీమా కంపెనీ ఒకటి పెట్టాడు కొంత మంది పెద్ద మనుషులని తోటి డయిరెక్టర్లుగా వేసుకున్నాడు. పెద్ద కంపెనీలతో పోటీ పడతలచి చాలా ఆడం బరంగా కర్చులు చేసేవాడు దీని ఫలితంగా భీమాకంపెనీ దివాలా తీసింది.

కంపెనీ వ్యవహారాలు కోర్టుకి ఎక్కినాయి ఆరు నెలల జైలులు లేదా 60,000 రూపాయల జరిమానా అన్నారు కోర్టువారు. జరిమానా ఇచ్చుకుంటానని అన్నాడు వీరపాంథ్యన్. తన చుట్టాలు, స్నేహితులు సహాయం చేస్తారనుకున్నాడు అది జరగలేదు చివరికి బందీగా ఆరు నెలలు కటకటాల వెనుక ఉండి పోవసరి వచ్చింది.

దీనితో పాంథ్యన్ కి ప్రమాణం మీదనే

వెలుగు

యలమంచిలి ధూళిలక్ష్మి

వెలుగు

నీరియల్

జరిగిన కథ

రాజశేఖరం పెద్ద వ్యాపారస్తుడు. సహృదయుడు. స్నేహశీలి. అయిన అతని ఒక్క గొప్ప కుమార్తె అనువమ. అనువమ కాలేజీ పాటల పాటలో మొదటి బహుమతి గెల్చుకుంటుంది. అక్కడే ఆమె మధుమూర్తిని చూస్తుంది. మధుమూర్తి తమ అవ్వమిత్రుడని కుమార్తెకు పరిచయం చేస్తాడు రాజశేఖరం. మధు, వారింట్లో వుంటూ— అనువమ అనురాగాన్ని రాజశేఖరం అతిమానాన్ని చూరగొంటాడు. రాధమాధవీయమ్ వ్యక్త వాటితో అనువమ రాధగా వేస్తుంది. మధు తప్పనిసరిగా మాధవుడు కావలసివస్తుంది అనువమ మనసునంతా ఆ మాధవుడే అవలించుకున్నాడు.

.....

3

రాజశేఖరంగారు రాగానే కుమార్తె అన్యస్తత గురించి తెలుసుకుని అన్నాడు—
'నిన్నే పూపు పూసి వుంటుందోయ్ ! చూ అనువమ ! తలనొప్పికే ఎంతో భయపడుతుంది.'

'లేదు లేండి' అన్నాడు మధుమూర్తి.

తర్వాత ఆయన ఆ సాయంత్రం అతనితో తమ మేనల్లుడైన డాక్టర్ విజయకుమార్, ఇంగ్లండునుంచి మూడు నాలుగు రోజుల్లో రాబోతున్నట్లు తెలియజేశారు. ఆ రోజున జరగబోయే విందు గురించి చెప్పారు.

రైలు దిగుతూవు విజయకుమార్ ను చూడగానే అందరూ దిగిపోతు రయ్యారు.

అతనితో ఏకోశాన 'భారతీయుడు' అన్న లక్షణమే గోచరించటమేలేదు. నల్లని నూటులో, వెత్తిపైన హేట్ తో, చేతిలో విలాసంగా పూవుకునే క్రరతో, పెదవుల మధ్య సిగరెట్ తో ప్యాట్ ఫారంపై కాలు మోపాడు.

రాజశేఖరంగారు ముఖం చిట్టించారు మేనల్లుడిని చూడగానే. తోటివారి మధ్య అతడినేమీ మందరించలేక కనుసన్నగ జేశారు సిగరెట్ పారవేయమని. అతడదేమీ పట్టించుకోనేలేదు. పైగా అది పూర్తి అయిపోగానే మరో సిగరెట్ అంటించాడు 'స్మిల్, ఎక్స్ప్రెస్ మీ!' అంటూ !

పాశ్చాత్య పద్ధతుల కంతగా అలవాటు పడి పోయిన ఆ యువకుని సభ్యతా సంస్కారాలకు కొందరి మనస్సు లెంతగానో బాధపడ్డాయి.

విందు జరుగుతున్నంతసేపు ఆ నవనాగిరీకుని దృష్టి కోమలాంగుల సింగారంపైనే నిలిచిపోయింది.

అనువమకా హడావిడి ఏమాత్రమూ నచ్చలేదు ఓమూల నిశ్శబ్దంగా అతిథిలా కూర్చుండిపోయింది.

'ఓ! మైగుడ్ గర్ల్ ! యూ ఆర్ హియర్! మై ప్రెటీ గర్ల్ !' అంటూ తెలుగే రానట్లు అంగ్లభాషలో తన పాండిత్యాన్ని ప్రదర్శించుతూ అనువమ దగ్గరగావచ్చి కరచాలనం చేయబోయాడు.

కనులలో అయిష్టత పరుపులేత్తుతోంది. అంతమందిలో సభ్యతకై 'చేతులు జోడించింది' మర్యాదగా

'ఇండుకే — ఐడోంట్ లైక్ దీజ్ యిండిమన్ గర్ల్స్ — రియల్ గ్ లీ డోంట్ నో ఎసిసింగ్ — పూర్ ఫెలోస్' విచారాన్ని వెల్లువొడతడు కావలసినంత.

'పాపం! చాలా శ్రమ వడ్డారను కుంటాను మనదికాని భాష మాట్లాడి! మరికొంచం శ్రమవడైనా ఓ తెలుగు మాట వినండి మాకోసమైనా! మనది కానిదీ, మన విలువల్ని కించపరిచే ఏ ఆల వాటునూ భారతీయ సోదరీ బృందం అనుక రించదు' అన్నాడు మధుమూర్తి ఉద్రిక్తత ఏమాత్రమూ లేని స్వరంతో

విజయ్ కుమార్, అతనివంక చిత్రంగా చూస్తూ అన్నాడు హేళనగా నవ్వుతూ— 'అందుకే వంటయింటి కుందేళ్లుగా వున్నారు గబోలు!'

'బాధ్యతల్ని ఒక్కరే నెత్తిన మోయ లేరు డాక్టరుగారూ! ిధుల్లో తిరిగినంత మూతాని సంస్కారం అలవడదు'

అంతటితో రాజశేఖరంగారా ప్రసక్తిని ఆపుజేశారు విందుకు టైమవుతోందని చెప్పిరించి.

అందరి మనసుల్ని ముఖ్యంగా స్త్రీల మనసుల్ని గాయపరచిన ఆ యువకునిపై అందరికీ అయిష్టత ఏర్పడిపోయి విందు ఏమంత పుత్సాహంగా జరగలేదు.

ఆరాత్రి రాజశేఖరంగారితో అన్నాడతడు.

'అనుపమ మరీ ఆలా ఆలయంలో అమ్మ వారిలా వుండేమిటి మామయ్యా! చక్కగా అనూని కూడా ఫారిన్ పంపించేయ్ ఓ సంవత్సరం! మంచి వాగరికంగా తయారౌతుంది'

'అనుపమ 'జూ'లో జంతువు గాదు విజయ్!' అన్నారాయన గంభీరంగా.

ఆ మాటల్లోని గూఢార్థాన్ని గ్రహించిన ఆ డాక్టరు ముఖం వెలవెల బోయింది.

'అది కాదు మామయ్యా! నేననేది! పాశ్చాత్యవాగరికత కూడా అలవరుచు కుంటే బావుంటుందని!'

'అనుకరణలో ఆత్మగౌరవాన్ని కించపరచ గూడదు విజయ్!' ఆ పైన మరో మాట కూడా వెలవడ లేదాతని నోటి నుంచి.

తండ్రి వ్యసనాల పుట్టుయ్యే చిల్డ్రి గవ్వ అయినా మిగిలినీయకుండా సంసారాన్ని సర్వవిధాలా నాశనంజేసి మరీ తానూ హరీ మన్నాడు చెల్లెలి బాధను చూడలేక రాజశేఖరంగారే విజయకుమార్ ని పన్నెండవ ఏట నుంచి తన యింటిలోనే పుంచుకుని విద్యాబుద్ధులు చెప్పించడలిచి

తీసికొని వచ్చారు. ఏలూరి దగ్గరలోనే వున్న వల్లెటూరిలో అత్తవారి వైపు బంధువుల సాయంతో ఓ యింటి నేర్పరచు కుని తలదాచుకుంటోందామే. చెల్లెల్ని కూడా తమతోపాటే వుండి పొమ్మన్నారాయన అనురాగాబంధాన్ని తెంచుకోలేక. ఆమె అందుకు అంగీకరించలేదు. కొడుకుని మాత్రం అప్పుడప్పుడు వచ్చి చూసి వెళ్ళాండేది తినుబండారాలని తెచ్చి...

అప్పటి నుంచి మేనమామగారి యింటనే రాజకుమారుడిలాగానే భోగ భాగ్యాలతో పెరిగి పెద్దవాడయ్యాడు. అనువమనూ, విజయకుమార్ నూ కించిత్ కూడా భేదం లేకుండా పెంచుకున్నారు రాజశేఖరంగారు.

మొదటినుంచి అకతాయిగానే వుంటూ వచ్చాడు విజయకుమార్. ప్రతి విషయంలోనూ తన యిష్టమే చెల్లి తీరాలి అని పట్టుదలగా వాదించేవాడు పసి తనం నుంచీ. అనువమను కూడా అజ్ఞాపించేవాడు మహారాజులా. తానొకరి ఆదరాభిమానాలతో వృద్ధిలోకి వస్తున్నానన్న భావన అతని మనస్సున కదిలినట్లేనాడూ ఏ ఒక్కరికీ గోచరించలేదు కానీ చదువులో మాత్రం ప్రతి క్లాసులోనూ ప్రథముడిగా వుత్తిర్చుడవడం వలన రాజశేఖరంగారతడిని ప్రశంసించకుండా వుండలేక పోయేవారు.

అభిదు మూక్ష్యుగాపా అని, నిజిత మైన బుద్ధి గలవాడని చెప్పదగిన జ్ఞానక

వెలుగు నీడలు

శక్తి గలవాడని గ్రహించి డాక్టరు గిరి కోసమై విదేశాలకు సంపించాడు. ఎంతో మంది 'ఎందుకు? మీకీ పిచ్చి?' అంటున్నా సప్పదయ్యలై.

'అ! వాళ్ళ అనువమ విచ్చి యింటానే పెట్టుకోవాలనేమోలే?' అన్న కొందరి భవిష్యత్వాణికాయన చిరునవ్వు సమాధానమయ్యేది. ఆ నవ్వులో అంగీకారమూ లేదు — అయిష్టతా కన్పించ లేదు.

ఆ విధంగా సాహసించి విజ్ఞానం కోసమై మరో దేశానికి ఎంతో వ్యయ ప్రయాసలకోర్చి ఏ ఆశతో సంపించాడో ఎవరికీ అంతుపట్టకుండా వుంది.

విజయకుమార్ వచ్చినప్పటినుంచీ బంధువులూ, స్నేహితులూ గౌరవ సూచకంగా విందుకావ్వోనించుతూనే వున్నా ఏ ఒక్క విందుకూ అనువమ అతనితో వెళ్ళనూ లేదు ఆయన 'వెళ్ళ! తల్లి!' అని నోరు విప్పి అననూ లేదు.

అనాటి సాయంత్రం విజయకుమార్ సినిమాకు వెళ్ళుతూ అనువమను కూడా పిలిచాడు. ఆమె రానని చెప్పబోతుండగా రాజశేఖరంగారే 'వెళ్ళమ్మా బావేగా!' అనడంతో తలవ్రాపక తప్పింది గాదు.

హాల్లో ఆ యిరువుర్ని చూసినవారు విమర్శన విసరనే విసిరారు.

'మనం చెప్పలేదటోయ్! రాజశేఖరంగారు 'అల్లుడిగా చేసుకుని తీరడారని' అంటూ.

కానీ ఏ శాంతి నమయంతో ఆ వ్యాఖ్య తల మొహాలు తెల్లగా పారిపోయాయి.

రాజశేఖరంగారు, అనువమా, వధు మూర్తి. విజయకుమార్లు సోడా ట్రాగు తూన్నారు బయట నిలబడి.

'రాజశేఖరంగారు మంచి రాజనీతిజ్ఞుడోయ్!' అని సరిపెట్టుకున్నారు చేసేది లేక.

తరువాత నెలరోజులకు జరిగినదానితో అందరినోళ్ళూ కట్టుబడిపోయాయి మంత్రించినట్లు.

'మావయ్యా! మా స్నేహితుడొక్కడు ఫారిన్ రిటర్న్ యిక్కడ ఓ హాస్పిటలు వోపెన్ చేస్తున్నాడు. నన్ను కూడా కలవ మంటున్నాడు' అన్నాడు విజయకుమార్!

'డబ్బు కావాలిస్తే మన ఆస్తిమతో అడిగి తీసుకో! సంకోచించకు. కానీ పేదవాళ్ళకు మనిషిగా మాత్రం కన్పించు' అన్నారాయన.

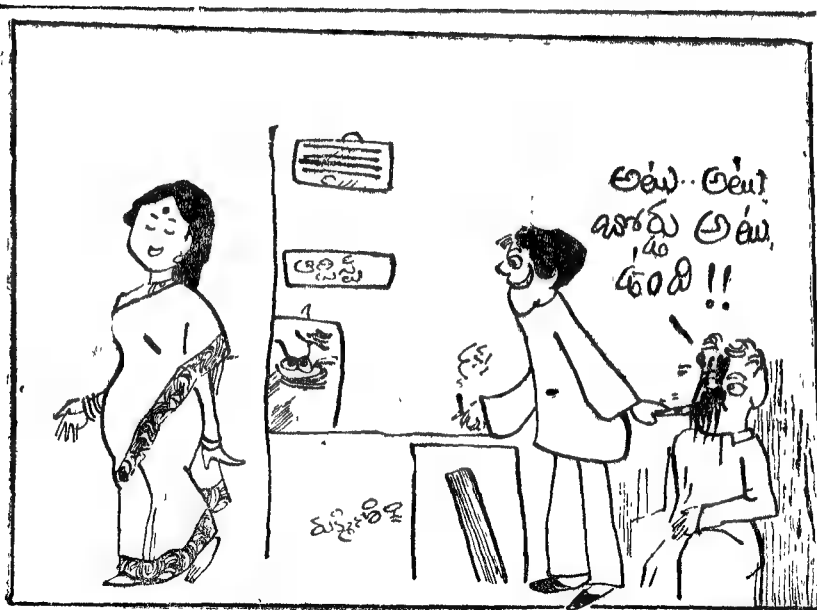
సోస్పిటలు ఓపెన్ చేసే రోజున రాజ శేఖరంగారిని ఆహ్వానించారు— ఆయన తన పునన్యాసంలో అన్నమాటలు అందరికీ నచ్చాయి ఎంతగానో—

'ఉత్సాహమూ, విజ్ఞానమూ పురకలు వేస్తూన్న యువకుల్లో నీతి. నిజాయితీ, కరుణా పుష్పంతకాలం మనదేశం అభివృద్ధి పథంలో వున్నట్లే భావించవచ్చు. కానీ ప్రభుత్వ ఆస్తులతో జరిగేది మాత్రం యిందుకు భిన్నంగా వుంటోంది.

రోగం ఒకరి సిఫారసుపైన రాదు రోగ నివారణకు మాత్రం ప్రభుత్వ సంస్థల్లో ఎందరి సిఫారసుతో అవసరం. ఈ పరిస్థితికి కారణం ధనాశీగడు. మనలో వున్న దానవత్వమే కారణం.

మానవులై జన్మించి దానవత్వాన్ని పెంచుకుంటున్న విజ్ఞానవంతుల్ని చూసి అభినందించాలో, శపించాలో అర్థం గాకుండా పోతున్నది.

ధనాన్ని సంపాదించడానికై మానవత్వాన్ని కుదువజెట్టడం ఏనాడూ ఎవ్వరూ హర్షించని పని. కానీ అదే నాగరికతగా, ఘనకార్యంగా ఎంచబడుతోందీ రోజుల్లో. ఆ పరిస్థితి మారినవాడే మన

తాళికి నిజమైన ప్రగతి!

ప్రగతి పథాన పయనించాలని ఉత్సాహంతో పూగినలాడిపోతున్న యువకుల మనస్సుల్లో మానవత్వం మణిదీపమై వెలిగినవాడే మనదేశానికి నిజమైన సంకాంతి.'

* * *

మధుమూర్తితో వాదన వేసుకున్నాడా రోజున విజయ్ కుమార్.

'చాలి చాలని యీ గుమాస్తా జీతంతో బతుకు నెలా గడుపుతున్నావ్? మిస్టర్ మధూ! వాకెంతో ఆనవ్యాం యీ గుమాస్తా గిరీ అంటే' అతని కంఠం విండుగా అహంభావమూ, హేళనా వాగులై ప్రవహించాయి.

పుదులగా నవ్వుతూ అన్నాడు మధుమూర్తి.

'పొరపడుతున్నారు మీరు! డాక్టరుగా మీరు శరీరాన్ని మాత్రమే కోసి చూడ గలరు. కానీ జీవితాన్నే కోసి పరీక్షించ గలరు గుమాస్తాలు' కించిత్ కూడా అవ హేళన ధ్వనించలేదాతని మాటల్లో —

'అదిగో! ఇలాంటి ఖమ్మ వేదాంతాలు వల్లించడానికి తప్ప మీరెందుకూ పనికి కారు' అన్నాడతడు కసిగా.

'మానవత్వాన్ని మరిచిపోకుండా నిం జైతేది ఆ ఖమ్మ వేదాంతమే! అయినా జీవితంలోని ఎత్తుపల్లాలు తెలియడే విసు భ్యం జాళికి పోవడంలో విజ్ఞానం పున్నట్లు గోచరించదు నాకు' అన్నాడు మధుమూర్తి పుద్దికత్త రవ్వంత కూడా చాచకని స్వరంతో.

'ఫైల్లోంచి మీ తల లేచేదెప్పుడు? జీవితం విలువలు తెలిసి ఏడ్చేదెప్పుడు? ఫైల్లు వ్రాయడానికి తప్ప మీరు దేనికి వనికారోయ్!'

'డాక్టర్! ఆలోచించి అన్నమాట ఆత్మగౌరవాన్ని నింబెడుతుంది. ఓ విధంగా మిమ్మల్ని మీరే హేళన జేసికొన్నారు.' మధుమూర్తి జవాబువిన్న ఆ డాక్టర్ కేమీ అరంభంకే వేరైనానిలా మామూండి పోయాడు.

'మీకు ఎంతో ఆశ్చర్యం వేస్తుందని గ్రహించాను. ప్రతిమనషీ తన జీవితానికి తానే గుమాస్తా. జీవితమే ఎంత వ్రాసినా తరగని పెద్ద ఫైలు. ఊహల్ని భావా

లుగా మలుస్తుంది మనస్సు. ఆ భావాలకో మెరుగు పెడుతుంది మెదడు, నిర్దిష్టమైన రూపంలో వుంచి. మరి మన మనస్సే ఒక గుమాస్తాగా మారిందిగదా!' అంటూ నవ్వుతూ అతని కళ్ళలోకి చూశాడు.

మనస్సు నొప్పించని విధాన విమర్శించిన ఆతని పుదుప్రవర్తనకు, విజ్ఞానానికి ఆ డాక్టరు విభ్రాంతుడై నోరు కదల్చలేక పోయాడు. వాదన విన్న అనువమ ముగ్ధ వేతాలతో మధుమూర్తి వంక చూస్తూండి పోయింది. ప్రశంసా పూర్ణ దృష్టితో ఆమె మధుమూర్తిని 'ఎంతో బాగా చెప్పారు' అన్నట్లు అభినందనలు తెచ్చింది.

విడిచిన బాణంలా మాటిగా దూసుకుని వచ్చే ఆతని మాటలంటే అనువమకెంతో మక్కువ. విజయ్ కుమార్ కెనలేని క్రోధం రగుల్చుతూ విషయం తలపుకు రాగానే. అవమానభారంతో అనాటినుంచీ అతడు ఎప్పుడు మరో కోడిపందానికి కాలు దువ్వు దామా అని ఆత్మరత వడిపోతున్నాడు.

'మొత్తానికి భలే గరడి చేస్తున్నావోయ్ మాటలతో. చక్కగా రూప్-కూడా సంపాదించావు శ్రమపడకుండానే, అద్దె ప్రసక్తి అంతకన్నా రాకుండానే' అన్నాడు విజయ్ కుమార్.

'మనసిగా మాట్లాడినంతకాలం గౌరవాభిమానాలు నిలుస్తాయి. అంతేగానీ

జంతువుల ననుకరించి పరిహాసం పాలవడం మూర్ఖతకు మొదటి చిహ్నం' అన్నాడు శాంతంగానే మధుమూర్తి.

'మీ గుమాస్తా కనలు కోపం రాదను కుంటాను?'

తెలివిగా ప్రశ్నించాననుకున్నాడా డాక్టరు మహాశయిడు.

'కోపం! విందుకో? చేయడానికి సామర్థ్యం చాలని వాళ్ళకు కోపం వస్తుంది. అంతేగానీ మాకెందుకు?'

మీరన్నట్లు గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ నాలుగు సీసాలు పట్టించి మత్తులో హాయిగా తేలిపోవడానికి కొందరిలా మాట పెైమేదీ?'

డాక్టర్ ముఖాన నెత్తురుచుక్క రేకుండా పారిపోయింది.

ఆ సాయంత్రమే మధుమూర్తి గది. ఖాళీచేసి వెల్లిపోయాడు.

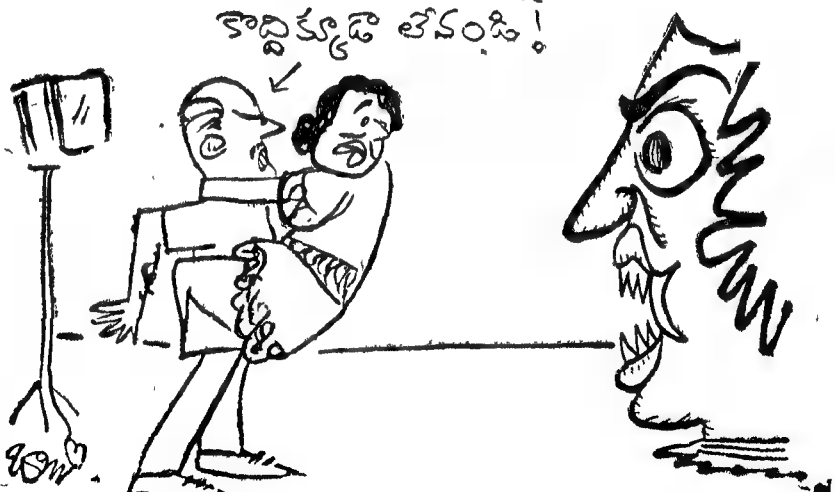
ఆ సంగతి తెలిసిన తర్వాత తండ్రి కూతుళ్ళ విచారానికి అంతులేకుండా పోయింది.

రాజశేఖరంగారు ఆసీసుతో అన్నారు మధుమూర్తిలో —

'ఆశంతో మనస్సుని నొప్పించగూడదు మధూ!'

'పరిస్థితుల ఒత్తిడికి తట్టుకోవడంలో నొప్పించాను మిమ్మల్ని! కానీ అండుకు అవ్యధా భావించకండి. దూరాన పున్నపుడే అనుబంధాలు సన్నిహితంగా అల్లుకు

మిత్ర జీవనపథ హీరో లక్షణాలు
కొద్దిక్కుడై తొనంగి!

మూలసంకకు

ప్రతిగా

నవ్యకవిత

హెడవెనాతే

చీకత్తును నాటింది

నవ్యకవిత

అవసరమేలేదు!

DOL-327 TEL

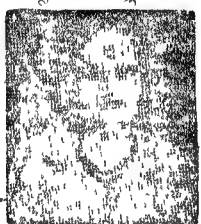
తెల్ల మచ్చలు

ఇదికూడా తెల్లమచ్చలను పోగొట్టుటలో ఇతర మందులకా నమనమేనని మీరు విన్నప్పుడే చెందేటట్లుయితే వెంటనే మాకు కాంపెనీవక్త్ర (వాయండి. లాభం పొందినఅర్హతనే డబ్బు) పంపండి. నమ్మకంలేవివారికి ఫార్మలా మాత్రమే వంపిదము. దుబితంగా ఉన్నామనే ఆకర్షణీయమైన ప్రకటనలు చూచి మోసపోనక్కర్లే.

Western India Co., (V-N)
P. O. Katri Sarai (Gaya)

1969 లో మీ అదృష్టము

మీరు ఒక పోస్టు కార్డు మీద రో పుష్పము పేరుపై నా (హానీ, మీ ఆద్రస్తు తెలుపండి. చేయి మీకు రోగోపశమనం చేస్తుంది. ఇతరులు ముఖ్య సంఘటనల అనగా వ్యాపారం లాభ వృద్ధి, సర్వ సుఖ ప్రయోజనము (ట్రాన్స్మిగ్రు, సీ

రిజనం, వివాహం, సుఖ సం తోషిల మరయు చెడు నష్టాలను తొలగించుకొను విధానములు రు. 1-25 లకే పంపెదము. పోస్ట్ జిలదనంకడ ఫాచా చింతిస్తే చెందగలదు.

PT. DEV DUTI SHASTRI
RAJ JYOTSHI (MAP)
P.B. 86. JULI UNDER CITY.

వెలుగునీడలు

పోతాయి. అందుకే నా నమ్మ క్షమించండి! అన్నాడు వినమ్రంగా మధుమూర్తి.

'సరే! కానివ్వు! ఒక్కమాట మాత్రం మనస్సున వుంచుకో మధూ! నీకేం కావలసి వచ్చినా నేనున్నానని మరిచిపోకు. నేనే దడిగినా అభిమానాన్ని అడ్డుపెట్టి నిరాకరించకు' అన్నారాయన వాత్సల్యం నిండిన కంఠంతో.

ఆ వృద్ధుని మనస్సున పొంగి పొరలు తూన్న అనురాగ వాహినిలో మధుమూర్తి తేలిపోతూ కనులతోనే తన అంగీకారాన్ని తెలిపాడు పెదపులు కదిపేంత వ్యవధి లేకుండానే.

* * *

అనువమ ప్రతిరోజూ మధుమూర్తి కోసం నిరీక్షిస్తోంది. కానీ అతని చాయ కూడా ఆ వైపున వడిన పాపాన పోలేదు. వది రోజులు గడిచినా అతని జాడే లేదు. తండ్రిని ప్రశ్నించేది రోజూ! 'అఫీసుకు వస్తున్నారా? మాష్టారు' అని. ఆయన అతని లగడసు కూడా యిచ్చారు ఓ రోజున.

చీకటులింకా! గాఢంగా అలుముకో లేదు. మధుమూర్తి అఫీసు నుంచి వచ్చి తలుపు తాళం తియబోయి ఎదురుగా విగ్రహంలా నిల్చున్న ఆమెను చూసి ఆశ్చర్య పోయాడు.

'అనువమా! ఇదేమిటివేళలో! నువ్వు వచ్చావ్?'

'స్నేహాన్నింత తొందరగా మరిచి పోయిన వారెంత పాషండులో చూద్దామని' అన్నదామె నిష్కారం నిండిన స్వరంతో.

'మరిచి పోయినట్లు సాక్ష్యం లేదే?'

'సాక్ష్యంలకు లొంగే మనుషులు గాని వాళ్లనేం జేస్తారెవరైనా?'

'అయితే నాపైన చాలా అభియోగాలున్నాయన్న మాట! సరే! ముందు కొంచెం రోపం అడుగువేసే. ఆ పైన యుద్ధం ప్రారంభించు' అంటూ తలుపులు తెరిచి తెలు వేశాడతడు.

'యుద్ధం చేయడానికి వేనెవర్ని?'

'ఆ సంగతి తర్వాత తేల్చుకోవచ్చు! ముందు కొంచెం పంట ప్రయత్నం చూడు. ఆకలితో ఆత్మారాముడు అల

కుటించి పోతున్నాడు' అన్నాడతడు 'స్టే' తెచ్చి అక్కడ వుంచుతూ.

'అదేమిటి హోటలి భోజనం మాని వేశారా?'

'ఆ హోటలిసంటు సరిపడడం లేదు అనూ! నా ఒంటికే' అన్నాడతడు కాని అసలు కారణం అదిగాదని, తననుంచి ఏదో దాస్తున్నాడని గ్రహించిందామె. మాట్లాడకుండా 'స్టే' వెలిగించింది.

అన్నంవారి, వంకాయ పులుసుపెట్టి 'పంట పూర్తయిందే, భోజనానికి రండి!' అన్నది.

వడ్డించి నేతికోసం అలమూరంతా గాలించింది.

'నేయి నిండుకున్నట్లుండే?' అన్నది మజ్జిగ ముందుపెడుతూ.

'నేయి! నాకా అలవాటు తప్పి చాలా రోజులయిందిలే - సరే! నువ్వు కూడా కూర్చో!' అంటూ మాట తప్పించి ఆమెను కూడా బలవంతాన భోంచేయడానికి ఒప్పించాడు.

మజ్జిగ వంచుకుంటూ అతని వంక చూసి అన్నది అనువమ -

ఈరకంగా ఎన్నాళ్లుతిని తిలగగల సనుకుంటున్నారు?'

'అందుకే ఓ యిల్లాళ్ళి వెదికి పట్టుకుందామనుకుంటున్నాను' అన్నాడతడు పరిహాసంగా - కానీ ఆ పరిహాసంలో జీవమే లేకుండాపోయింది.

అతనివంక చూసి తలవంచుకున్నదామె అతని పుద్దే శృంగ గ్రహించి గ్రహించనట్లు.

దీపపు కాంతిలో మధుమూర్తి చిక్కి సగమైనట్లు కన్పించింది. ఎంతో ఆగ్రహం ఎన్నో అడగాలని, తుపానులా విజృంభించాలని వచ్చిన ఆమె అతడిని చూడగానే పాలిపోగులా చల్లారిపోయింది. పైగా మరింత అనురాగం నిండిపోయిందామె హృదయాన, అతని భోజనం వగైరాలు చూడగానే.

'మీ బావగారేమంటున్నారు?' అన్నాడు మధుమూర్తి ఏదో పుస్తకం చేతులోకి తీసికొంటూ.

'మందా పుస్తకం అక్కడ వుంచేయండి! సమాధానం కావాలనుకుంటే!' అన్నదామె కోపంగా.

'అహా! ఇదిగో! వుంచేశాను! యిప్పుడు

చెప్పు!' అన్నాడు బుద్ధిమంతుడిలా కూర్చుని.

'రేపటి నుంచి నాన్నగారు బ్యూషను చెప్పవన్నారు!'

'ఎవరికి? మీ నాన్నగారికే?'

'కాదు! నాకే! ఇంగ్లీషూ, తెలుగు మీకు బాగా వచ్చునని అన్నారు.' అన్నదామె ఆతని పరిపాపానికి నవ్వుకుందానే,

'మరి — అప్పుడకూడా 'మాష్టార్లీ — యిలాగే జెదిరించిలే?' అన్నాడతడు చిలిపిగా మాస్తూ.

'అంత భయం వున్నవాళ్లు కాబట్టే నేమో! మా యింటికి అన్నిసార్లు వచ్చారు పాపం!' నిష్పక్షత నిండిపోయిందామె కంఠాన.

'అనువమా! చూశావుగా స్వయంగా మవ్వే! ఎలా రాగలను చెప్పు! అసీను నుంచి వచ్చేసరికే చీకటి కమ్మకొస్తోంది. ఆపైన వంట వుంది. రోజూ అనుకుంటాను. 'అనూని చూసి రావాలి' అని. వడటం లేదు. నరే! అందుకు శిక్షగా యిక ప్రతిరోజూ ఎనిమిదింటికి తప్పక

వచ్చి బ్యూషను చెప్పేలాను' అన్నాడతడు. 'మరి జీతం మాటేమిటి? ఏమీ వద్దని హాళం వడితే మాత్రం నేనూరు కోసు' అన్నదామె.

'జీతం ఎందుకు వద్దంటాను! ఆపైన నీ దగరా అనడం? మవ్వెంత యిచ్చివా! ఏ రూపాన అందించినా యీ మాష్టారు స్వీకరించుతారు అనందంగా' అన్నాడతడు.

ఆ పరిపాపాక్తికామె పృథ్వీనాన మధురాను రాగ వాపాని పరవళ్లు త్రొక్కిందానందం వట్టలేక.

* * * మధుమూర్తి మరుచటి రోజున వెళ్లే సరికి ఫలహారం సిద్ధంగా వుంచింది అనువమ.

'ముందుగానే గురుదక్షిణ అందిందన్న మాట! ఇలా అయితే మాష్టారికి మనస్సు పొదు యిక పాతాలపైన' అన్నాడు నవ్వుతూ.

'ఆ రకం మనుషులయితే అందంగానే వుండేది' అన్నదామె. తర్వాత అతడు మాటలు పెంచుచులేడు. పుస్తకం తీసి

ముందుగా చెప్పవలసిన విషయాన్ని గురించి విపులంగా అర్థవంతమైన వదాలతో ఏన సాంపుగా వువన్యసించాడు.

ఆతని వాగ్దారలో దాగిన నిపుణత కామే ఆశ్చర్యంతో నిండిపోయింది.

విషయానికి తగిన భాష! భాషలో కూడా రమ్యమైన భావాల కూర్పు ఆమె నెంతగానో అలరించింది. ఆ వయస్సుకే అంత పాండిత్యం ఆతనికివిధంగా అరి వడిందో అర్థం గాలేదామెకు.

పాళం జరుగుతున్నంత సేపూ తనను తానే మరిచి మరి విడమరిచి చెప్పుకు పోతున్నాడతడు మరో ధ్యాసే లేకుండా.

ఆతని కంఠం మధురంగా విన్పించుతోంది. వసిపావలా అంతసేపూ ఆతని నైపే చూస్తూండి పోయిందనువమ.

'రేపటికి యీ విషయమంతా క్రోడీ కరించి వ్యాసం వ్రాసి వుంచు' అన్నాడతడు లేచి నిలబడి.

'వ్రాయక పోతే ఏం చేస్తారో?' అన్నదామె కావాలనే.

'నీసహాకు తీసికెళ్లి మరో వారం

నూరు తొంబూలము వేసుకోంటారుగా ! 'పిల్లి' మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్

తమలపాకులు, వక్క, సున్నముతో ఒక చిటకెడు 'పిల్లి' మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్ వేసుకోండి. 'పిల్లి' మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్! నీ తొంబూలమునకు రుచి, సువాసన ఇచ్చును. అన్ని ఘనండ్ల ద్రవ్యములతో కూడినది 'పిల్లి' మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్.

అరోమేటిక్ కెమికల్ & ఆయిల్ కంపెనీ
7A, సంగన్న నాయక్ వీధి, మద్రాసు-1.
ఫి. డి. నెం. 1267 • ఫోన్: 22099

దేవిగారి 'సేవజేస్తాను' అన్నాడతడు.

ఆ పరిహాసం ఆమె మనస్సున మల్లెలు పూయించింది. అనురాగ పూర్వ వేత్తలతో ఆతని వంక చూస్తూ అన్నది—

'అంతకష్టం వద్దులెండి పాపం' అని.

తర్వాత ఆతడు సెలవు దీసికొని వెళ్లిపోయాడు. ఏ నాడూ ఆతడు తన వారిని గురించి గానీ, ఆర్థికంగా తానే మలుపులోవున్న విషయంగనీ మాట వరుసకైతా అనువమ అన్ని సార్లు తరిచి అడిగినా మనస్సు విప్పిన పాపాన పోలేదు. అందుకే రాజశేఖరంగారు కూడా 'ఆతని' అభిమానాన్ని గుర్తించి రెండు నెలలకు బ్యూషన్ ఫీజు అని వందరూపాయల నోటిమ్మని అనువమకు చెప్పారా రోజున.

ఆ నోటును తీసికొని అన్నాడతడు.

వెలుగునీడలు

'అనువమా! యీ నీ మాష్ట్రం తమనస్సు తెలియని మందబుద్ధి అనుకోకు! నువ్వు నాకు బుణపడివుండాలి! నానుంచి నీకు అందాలిగానీ నీ నుంచి నేను గ్రహించలేను. ఎందుకని ప్రశ్నించకీప్పుడు! మరో సారి జప్తక చెబుతాను' అంటూ ఆమె చేతిలో వుంచి తిరిగి తానే అన్నాడు.

'మనస్సు—నొప్పించానా? అమా!'

'లేదు! అయినా నాకంత బాధ వుండదు. కానీ మీరు నా నుంచి దూరంగా జరిగి పోతున్నారేమోనని అనిపిస్తోంది' అన్నదామె. భారంగా నిట్టూర్చి క్షణ మాత్రం ఆగి అన్నాడతడు అనువమకు కొంచెం దగ్గరగా కూర్చుని.

'నీ అనురాగం నాకు ఆనందాన్నిస్తుంది.

అని చెప్పగలను— కానీ ... అమా! ఒక్కమాట! ఈ నీ వధుమూర్తి జీవితం మహా అగ్నిగుండం రగులుతోంది. ఆ జ్వాలల నుంచి నీ హృదయంలోకి నడిచి రావాలని కలలుగంటున్నాను. కానీ అనురాగం నిండిన మనస్సు తప్ప మరేమీలేని యీ మాష్ట్రంతో జీవితాన్ని వంచుకోగలనన్న ఆత్మ విశ్వాసం వుందా అనువమా నీతో?' ఆవేదనతో ఆతని కంఠ స్వరం కంపించింది.

'మీ మనస్సే నాకు మనసారా' కోరుకున్న వరం మాష్ట్రరూ! ఇంతకన్నా విప్పి చెప్పలేను. అనువమ జీవిత వనంలో వనం తమే మీరు కావాలి అన్నమాట మాత్రం మరిచి పోవద్దు. మీతోపాటు ఏ తీరానికైనా చేరాలనే నిశ్చయించుకుంది నా మనస్సే నాడూ' ఆమె నేత్రాలలో ప్రపంచాన వున్న అనురాగమంతా విరిసి మెరుపులై మెరిసింది.

'అయితే యీ వధుమూర్తి జీవితం బంగారు కలలతో నిండిపోతుందేమో అమా! అవును! నిండిపోతుంది' తనలో తానే అన్నప్పట్లా పలవరించుతున్నట్లు అంటూ ఆమె భుజాలపై చేతులుంచి కనులలో కనులుంచి తదేకంగా చూస్తూండి పోయాడెంతో సేపు.

'వస్తాను అమా!' అంటూనే ఆమె చేతుల్ని తీసికొని మృదువుగా ముద్దు పెట్టుకుని వెళ్లిపోయాడు.

'మాష్ట్రరూ! ఒక్కమాట!' అన్న మాట ఆమె పెదవుల నుంచి వెలికే రాలే దెంత ప్రయత్నించినా. మధురమైన అనుభూతితో నిలువెల్లా పులకించి విరిసిన పూవై పోయింది ఆనందామరగాలు నిండి.

'ఎంత మృదువైన హృదయం?' కోటి దీపాల వెలుగులు జిమ్మే ఆ కనులలో నా కోసం యింత అనురాగం 'ఎప్పుడు దాచారో? ఎంత గంభీరంగా చెప్పారో తన మనస్సు నాదేనని!' ఆమె హృదయాన తీరుని తలపులెన్నో హాయిగా కలలు గన్నాయి ■ రాత్రి.

(ఇంకా వుంది)

ప్రాఫెసర్ డిక్సిన్ వెస్టు

ప్రాఫెసర్ డిక్సిన్ వెస్టు ఇంగ్లాండులో పుట్టారు కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్య పూర్తి చేసుకున్న తర్వాత తమ 22వ ఏట భారతదేశానికి, భూగర్భ శాఖలో ఉద్యోగం గురించి, వచ్చారు. అప్పటినుంచి నేటిదాకా భారత దేశంలోనే భూగర్భ శాస్త్ర ప్రగతికి ఎంతో తోడ్పడ్డారు; ఎందరో విద్యార్థుల వితయారు చేశారు; ఎన్నో పరిశోధనలని జరిపించారు అంతేకాక, విదేశ మారక ద్రవ్యం కొరతగా ఉన్న రోజుల్లో ఇంగ్లాండులో తమ పలుకుబడిని ఉపయోగించి శాస్త్ర పరిశోధనకి అవసరమయిన సామగ్రిని ఎంతో తెప్పించారు. మధ్య ప్రదేశంలోని పాగర్ విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రాఫెసర్ గా ఆయన చేసిన సేవ ఇంతా అంతా కాదు. ఆయన పేరు ఆ ప్రాంతంలో అందరికీ సుపరిచితమే! ఈ నెల జనవరి 10వ తేదీన ఆయన గౌరవార్థం

ఒక శాస్త్ర సంబంధమయిన గ్రంథం వెలువడింది. భారతదేశంలో భూగర్భ శాస్త్రానికి నేషనల్ ప్రాఫెసర్ అయిన డా. వాడియా గ్రంథాన్ని విమోచించారు.

- 'ఒక భూగర్భ శాస్త్రవేత్త'

మేషం: వ్యాపారంలో మీరు యిదివరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. రావలసిన డబ్బు నమయానికి అందగలదు. విద్యవైజ్ఞానికరంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో అన్ని వ్యవహారాల్లోను చికాకులు యేర్పడి తరువాత సర్దుకొంటాయి. అధికవ్యయం జరుగుతుంది.

(స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. సంతానానికి బాధ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

వృషభం: వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు వారం మధ్యలో తాళిస్తాయి. వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. వారం ఆఖరులో మీ తాలూకు వస్తువులు పోయే ప్రమాదం ఉంది.

(స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది.

మిథునం: ఇదివరకు మీకు అందోక కలిగించిన వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. రావలసిన డబ్బు నమయానికి అందుతుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. నూతన వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. వృత్తిలో మీ ఆలోచనలకు తగిన అవకాశాలు లభిస్తాయి.

(స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతోష కరమైన వారాలను వింటారు.

కర్కాటకం: తాటరావలసిన వ్యవహారాల్లో నేనష్టం వచ్చే పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. ప్రయోజనాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. విద్యవైజ్ఞానిక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

(స్త్రీలకు—అధిక వ్యయం జరుగుతుంది. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

సింహం: భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి. రావలసిన డబ్బు నమయానికి అందుతుంది. వారం మధ్యలో అన్ని వ్యవహారాల్లోను చికాకులు యేర్పడి తరువాత సర్దుకొంటాయి. వృత్తిలో యెవరినీ విశేషంగా నమ్మడం తగదు. అనుకూల వారాలను వింటారు.

(స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కన్యక: ఇతరుల నిమిత్తం మీరు శ్రమ పొందవలసి వస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలు తగవు. ఆడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. వారం ఆఖరులో ఆకస్మాత్తుగా చికాకులు యేర్పడతాయి.

(స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. దైవరూపాలు నెరవేరుతాయి.

తుల: వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు తాళించగలవు. ప్రయోజనాలు ప్రోత్సాహ

వారఫలం

9.5.1969 శుక్రవారం మొదలు

15.5.1969 గురువారం వరకు

కరంగా ఉంటాయి. సాటివారిలో మాటనట్టింపులు తగవు. వ్యాపారంలో ప్రయోజనం గల సందభాలు లను జరుపగలరు.

(స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

వృశ్చికం: సామాన్యమైన పనులకు కూడా విశేషమైన కృషి చేయవలసి వస్తుంది. నూతన వ్యవహారాలు శ్రమ మీద ఫలిస్తాయి. వారం మధ్యలో వృత్తిలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. విద్యవైజ్ఞానిక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి.

(స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. ఆడంబరం కోసం వ్యయంచేస్తారు.

ధనుస్సు: వృత్తిలో అనుకూల వారాలను వింటారు. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరుతాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. వ్యాపారంలో మీరు యిదివరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి.

(స్త్రీలకు—వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు. దైవరూపాలు నెరవేరుతాయి.

మకరం: భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి. ప్రయోజనం ద్వారా కార్యసాధన చేయగలరు. రాజకీయ వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. సాటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలు తగవు.

(స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతోష కరమైన వారాలను వింటారు.

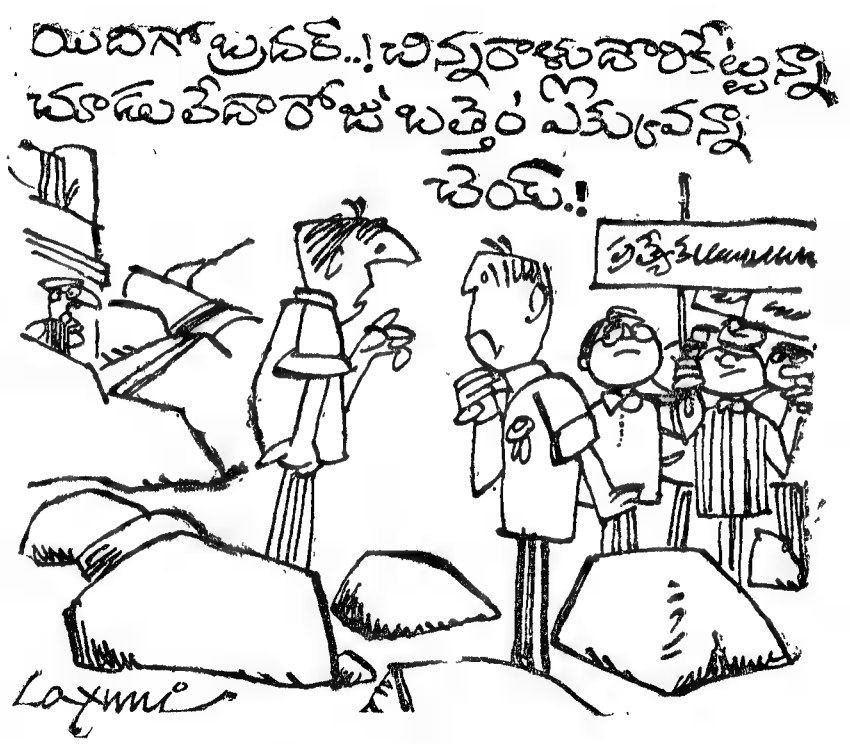
కుంభం: వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు స్థేరపడతాయి. నూతన వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు తాళిస్తాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

(స్త్రీలకు—కుటుంబవ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

మీనం: వారం ప్రారంభంలోనే వృత్తి వ్యాపారాల్లో చికాకులు యేర్పడి తరువాత సర్దుకొంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. వృత్తిలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. సాటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. రావలసిన డబ్బు నమయానికి అందగలదు.

(స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. దైవ రూపాలు నెరవేరుతాయి.

—మహేశ

సమీక్ష

P.V.S.H. కృష్ణమోహన్

చాలా వేగంగా పరుగులు తీస్తోంది రైలుబండి కిటికీలోంచి వచ్చేగాలి శరీరానికి తగలటంవల్ల, తేలిపోతున్నట్టు పీలయ్యాడు మోహన్. 'వాతావరణం ఎంత అపొదకరంగా ఉంది!' తనలో తానే అనుకున్నాడు. రైల్లోంచి చూస్తూన్న తనకు, ప్రకృతి సంవదంతా కడులుతూన్నట్లునిపించింది. తన కెదురుగా అప్పుడే కనిపించిన చెట్లు, మరుక్షణంలోనే కనుమరుగై పోతున్నాయి. తనకా విషయం తెలిసున్నా, వింతగా చూస్తున్నాడు. ప్రకృతికోభసలా తిరికిస్తూ ఆ పీచే చల్లటిగాలికి తన్మయత్వం చెందుతూ, కాసేపు కళ్లు మూసుకున్నాడు. అందమైన అతని ఉంగారాలజట్టు మొహం మీదకి పడుతూ, స్పృశ్యం చేస్తోంది.

సంతోషంగా ఉన్న అతనిముఖం క్రమక్రమంగా, బాధాభరితమైంది. ఎందుకో తల పంకించి, ఆలోచించటం ప్రారంభించాడు. తను యింజనీరుంగు ఆఖరి సంవత్సరం పరీక్షలు వ్రాసి యింటికి వెడుతున్నాడు. పరీక్షలు బాగా వ్రాయటం వల్ల చాలా హుషారుగా ఉన్నాడు. పరీక్షలైపోయిన వెంటనే, తన స్నేహితుడు బంవంతం పెట్టడంతో, మైసూరుం తాతిరిగి మరి వెడుతున్నాడింటికి. ఇటువంటి తరుణంలో, ఎంతో ఆనందంగా ఉన్న అతనిముఖం, మరుక్షణంలో బాధాభరితం అవటం, బాధాకరమైన విషయమే మరి! తనలో తానే ఏదో గొణగ పొగాడు—

'ఇంటికి వెళ్లిన వెంటనే, వివాహం

విషయం నిశ్చితారు. — తలిదండ్రులు! అన్నయ్య మొదలగువారు. ఏమిటి సమాధానం చెప్పటం? — తనకు పెళ్లిచేసుకోవటం యిష్టంలేదు — కుర్రాడు అందంగానే ఉంటాడు. పోస్టులు లో ఉండేటప్పుడు లోటి స్నేహితులంటూండేవారు; 'అందంగా ఉంటావ్, నీకేమిటోయ్? భుభసమయం చూసి, ఏ చిన్నదో ఎగరేసుకు పోతుంది.' దానికి ఏవాడూ గర్వపడకపోయినా, నలుగురూ మెచ్చుకునేంత అందాన్నిచ్చిన భగవంతునికి, అనేకవేల సమస్యారా లర్పించాడు, చాలాసార్లు. ఇకపోతే, తెలివితేటలలో ఫరవాలేదు. తన యింజనీరుంగు రీ సంవత్సరాలలో, మొదట పరిస్థులవల్ల చదవలేకపోయినా; తర్వాత పట్టుదలతో బాగా చదివి, పరీక్షలు ఫస్టుగా వ్రాసి మరి పన్నాడు. ఇంక, నవయవ్వనంలోకి కూడా అడుగుపెట్టినవాడే. చిన్నప్పట్నుంచి; పెళ్లిలో జరిగే హంగుమా అది, ఇది... అంటే చాలా యిష్టం. మరి అటువంటివాడికి పెళ్లి యిష్టం లేకపోవటమేమిటి? అని సందేహం రావచ్చు. దానికి ఓ కారణం లేకపోలేదు. చిన్నప్పుడెవరో వాళ్లమట్టాలు ఎడమ కాల్ వేళ్లు పటి యాడ్చుకుపోయే వారట. అలా చేస్తుంటే, మనవాడు; ఏడవలేక నవ్వేవాడట. ఆ నవ్వంటే వాళ్లకిష్టం కాబోలు, యిక నవ్వించే మార్గాలు కనపడక ఏమో, అలా యిల్లంతా లొక్కుపోయే వారట. మోహన్ తల్లికి, అప్పుడింటా సృతంత్ర్యం లేకపోవటంవల్ల, చూస్తూకూడా వాళ్ల నేమి అనలేక పోయేదిట, పాపం. ఆ కారణంగానో, లేక మోహన్ పూర్వజన్మలో చేసుకొన్న పాపం వల్లనో, చాలా శేతవి కావటం మూలాన, ఆ ఎడమకాల్ వేళ్లనరాలు జారిపోయాయి. అదీగాక, ఎడమకాలు కొంచెం బలహీనమైంది; కుడికాలుకంటే. మామూలు వారెరికి, ఆ తేడా, యదాలాపంగా చూస్తే కనిపించదు. కానీ, నడకలో కొంచెం తేడా వస్తుంది. పెద్దలెక్క చేయతగ్గది కాకపోయినా, తనకిష్టాంతం చాలా బాడగా ఉండేది. భగవంతుణ్ణి చాలాసార్లు అడిగేవాడు.

'భగవాన్! ప్రతివారిలో, ఆఖరికి

ఒక్కటైనా లోపం ఉండి తీరుతుందన్న రిడే కాబోలు. ఇన్ని యిచ్చిన వాడివి, ఈ ఒక్కటికూడా, యిప్పలేక పోయావా?' అని, బాధపడేవాడు. కాని, వికలాంగులను, ఎన్నో రకాల రోగంతో బాధపడేవారిని చూసినప్పుడు మాత్రం, వాళ్ళ పరిస్థితికి వ్యధవేంది,

'భగవాన్ ! తెలివితక్కువవాణ్ణి. నడకలో కొంచెం తేడా వచ్చినంత మాత్రానికే యింత బాధపడుతూంటే, యింక, పాపం, వికలాంగుల సంగతేమిటి ? వారెంత బాధపడుతూంటారో గదా !' అని వాపోయేవాడు. తన కాలుగురించి చాలాసార్లు, చాలామంది డాక్టర్లకు చూపించాడు. కాని, ప్రయోజనం లేకపోయింది. మోహన్ తండ్రిగారి చిన్ననాటి స్నేహితులొకరు, విశాఖపట్నంలో పేరుపొందిన డాక్టరుగా పని చేస్తున్నారు. ఆ య న; బోను స్పెషలిస్టు. తెలిసిన వెంటనే, ప్రయాణమై పోయాడు, తండ్రితోటి. కాని, అక్కడ కూడా నిరుత్సాహమే ఎదురైంది.

'దీన్ని ఆపరేషన్ చేసి సరిచేయటానికి వీలులేదోయ్, మిస్టర్ మోహన్ ! అయినా, నాకు తెలియ కడుగుతాను, దీనివల్ల నీకు కలిగిన అనర్హత ఏమిటి ?' మంద హాసం చేస్తూ అన్నారు. 'ఏమిటా చొప్పుదంటు ప్రశ్న' అని మనసులో అనుకుని—

'అబ్బే ! ఏం లేదండీ. కాని...' అన్నాడు సనుగుతూ.

'ఏమిటి సందేహిస్తున్నావు ? పెళ్లి అవ్వదేనా ? ఏం ఫర్వాలేదు. బ్రహ్మాండంగా అవుతుంది. నేనే చూస్తారే, ఓ డాక్టరు చదివిన అమ్మాయిని' పెద్ద పెట్టున నవ్వుతూ అన్నారు.

'చచ్చారా దేముడా డాక్టరు చదివింది కూడానా, ఖర్మ !' అని మనస్సులో అనుకుంటూండగా,

'మొత్తానికి మీ డాక్టరు చదివేవాళ్ళ మీద వక్రపాతం చూపటం, నీ కింకా పోలేదోయ్' చిన్న విట్టువేశారు, మోహన్ తండ్రిగారు

'మొత్తానికెల్లా గైతేనేం; నేను, నా కాలూ, మిగులు' బాధగా కదిలాడు మోహన్.

ఇంక చిరాకేసి, ఏ డాక్టరు వద్దకు

వెళ్లటం మానేశాడు.

ముఖ్యంగా తనందుకు బాధపడేవాడంటే హుషారుగా కొంచెం గబగబా నడిచేసరికి, పక్కనున్న ఫ్రండు అడిగేవాడు,—

'ఏమిటోయ్ మోహన్ ! కాళికేమన్నా అయిందేమిటి ?' అంటే. మనవాడి హుషారు కాస్తా హారతి కర్పూరాలా హరించుకు పోయేది.

'మరేనోయ్ ! అక్కడ కాలుజారటంతో వెధవది కొంచెం బెడికింది'. మనస్సులో తిట్టుకుంటూ, సైకి సమాధాన మిచ్చేవాడు. ఇంక నడవాలనిపించక, అక్కడే నుంచుని, ఏ ఫెండ్లో వస్తూంటే, అతని సైకిలెక్కి మళ్ళి హాస్టలు కొచ్చేసేవాడు. ఈ ఒక్కసారి మాత్రమే కాకుండా చాలాసార్లు అలా జరిగింది.

అందుకని, పెళ్లి చేసుకుంటే; రేపొద్దున్న భార్యకూడా, 'ఏమండీ అలా నడుస్తున్నారేం ?' అని అడిగితే, యింకేమైనా ఉందా ? అంత పెద్ద యింజనీరు చదివి, అటువంటి ప్రశ్నకు గురైతే, తమ పూరిగా చిత్తైపోయినట్లు ఒప్పుకొని, ఒక వ్యూన్లాగా చతికిలపడిపోవలసిందే. లేకపోతే, ఏం చెబుతాడు భార్యకి ? అలాగే మామగారు, అత్తగారు, బావమరుదులు, మరదళ్లు, కొత్తగా ఎంతమంది కలుస్తారని; భార్యతోటి ? వాళ్లందరూ అడిగితే ఏమని సమాధానమివ్వాలి ? — అతని కెప్పుడూ, యీ ఆలోచనలేఉండేవి. తను వదే వదే, 'నేను అర్థుణ్ణికాదు' అనుకునేవాడు. మంత్రంకింద, దాన్నే బాగా జపించేసరికి, వంటపట్టి కాబోలు, తను నిజంగానే పెళ్లి కనర్లుడని, అప్పుడప్పుడు, తన స్నేహితుడు, శాస్త్రితోటి నేనాడు.

'అడుగు త్రొక్కనేల ? కాలు కడగనేల' అని అన్నారు పెద్దలు. ముందర పెళ్లి చేసేసుకొని, యిల్లుండులను కోరి తెచ్చుకోవటం ఎందుకు ? అసలు పెళ్ళి చేసుకోకుండా ఉంటే సరి; తీరిపోతుంది. తలిదండ్రులెంత బ్రతిమాలినా, తిట్టినా, ఏంచేసినా సరే—ఒక నిశ్చయాని కొచ్చాడు మోహన్.

తాడేపల్లిగూడెం స్పెషల్లో మెయిలు ఆగగానే, అదిరిపడి, తొందరగా కూలివాణ్ణి

పిలిచి, బెడ్డింగు దింపించి, ఇన్సుష్టతాడుకు కదిలాడు తాపీగా.

* * *
'అమ్మా ! అన్నయ్యోచ్చేశాడేవ్ !' రిక్ష్లాలో మోహన్ నిమాసిన వెంటనే, వాళ్ళ చెల్లి శశి ఒక్క కేకపెట్టింది యింట్లోకి. సుశీలమ్మగారు, పరుగున దొడ్లోంచి నీధులొకి వచ్చేశారు.

'వచ్చావురా, నా య నా ? ఎన్నాళ్ళ యిందో చూసి, కులాసానా బాబూ ?' ఆప్యాయంగా పలుకరించారు.

'అఁ! కులాసానే అమ్మా !' అని చెల్లెలుతో,

'ఏమే శశి ! మీ గ తా వాళ్ళే రియింట్ ?'

'స్కూలు కెళ్లారన్నయ్యా.'

'ముందు రిక్ష్లావాణ్ణి వంపించి, లోపలికి రా. కాళ్ళు కడుక్కొని భోజనం చేద్దువుగాని. ఎప్పుడు భోంచేశావో యేమిటో!' భోజనం ఏర్పాటుకై, హడావుడిగా, లోపలికెళ్లారు సుశీలమ్మగారు.

సాయంత్రం వాళ్ళ నాన్నగారు, స్కూలునుంచి వచ్చారు.

'ఏరా ! ఆరోగ్యం బాగుందా ? పరీక్ష రెల్లా వ్రాశావు ?'

'ఫస్టుగా వ్రాశా నాన్నగారూ. చెప్పినానుగా. పరీక్ష రైవెంటనే, మా ఫ్రెండు బలవంతం చెయ్యటంవల్ల, అలా మైమూరు వెడుతున్నానని ? తిరిగిసే వస్తున్నా.'

'ఉహఁ ! అలాగా ? బాగానే ఉంది. మీ రిజల్టు ఎప్పుడు వస్తాయి ?'

'సరిగా తెలియదండీ. కాలేజీ తెరచిన, మొదటి నెలలో, వసాయంటున్నారు.'

రాత్రి వాళ్లన్నయ్యకూడా వచ్చాడు.

'ఏరా, రామం ! ఎప్పుడు రావటం ? కులాసానా' అడిగాడు రాజశేఖరం.

'అఁ కులాసా, అన్నయ్యా' ఆప్యాయంగా కౌగలించుకున్నా రిద్దరూ.

'అదేమిటిరా ? , అలా చిక్కిపోయావ్ ? ఇంకా నీకంటే నేనే నయమన్నమాట.' నవ్వుతూ అన్నాడు రాజశేఖరం. మోహన్, అసలుపేరు రామ్మోహన్. ఇంట్లోవాళ్ళ సాధారణంగా, 'రామం' అని పిలుస్తారు. బయటివాళ్ళు, 'మోహన్' అని పిలుస్తారు.

* * *

అనుకున్నరోజు రానేవచ్చింది. ఒకరోజున నీళ్లు పోసుకుని, తల దువ్వుకుంటూన్న మోహన్ ని వాళ్ల నాన్నగారు పిల్చారు—
'ఒరేయ్, రామం!'

'ఏం నాన్నగారూ! వస్తున్నా' అలాగే వచ్చేశాడు.

'మరేం లేదురా. అలా కూర్చో. నీలో కొంచెం మాట్లాడాలి.' కొట్టుకోవడం ప్రారంభించింది గుండె.

'ఇప్పుడే వస్తానండి' లేవబోయాడు.

'కూర్చోరా. అర్జంటుగా మాట్లాడాలి. వెళ్ళచ్చులే.' ఇంక లేవలేక, కూర్చుండి పోయాడు.

'మాడు! నువ్వు 4 వ సంవత్సరం చదువుతుండగానే, చాలా సంబంధాలొచ్చాయి. కానీ, చదువు పాడవుతుందనే ఉద్దేశ్యంతో, మీ అమ్మ 'చేద్దామన్నా, వద్దన్నాను. ఇంక యిప్పుడు చదువై పోయింది కదా. ఉద్యోగం ఎప్పుడో అప్పుడు అదే వస్తుంది. కనుక, యీ లోపల చాలామంది, పిల్లని చూసి పొమ్మని చంపుతున్నారు కాబట్టి, చూసి వస్తే, దాని ప్రకారం చెయ్యచ్చు. ఏమంటావ్?' శిరాసతిమలా కూర్చుని, అంతా విన్నాడు. మళ్ళీ తన ఉద్దేశం ఎక్కడ మారుతుందో ఖర్మా, తర్వాత బాధపడాలనే భావంతో, తన మంత్రం (నేను

నేను అర్హుణికాను

అర్హుణ్ణి కాను) నాలుగుసార్లు జపించు కున్నాడు.

'మాట్లాడవేరా?'

'నా కిప్పుడు, పెళ్ళి, అదీ, వద్దండీ. ఉద్యోగంవచ్చి, సినిమాపరిశ్రమ, మెల్లగా తర్వాత చూద్దాం.'

'అదేమిటిరా? శుభమైన సంబంధాలు బోల్చిన్నీ వస్తుంటే, హాయిగా చూసుకుని, చక్కగా పెళ్ళిచేసుకోక, తర్వాత ఎప్పుడో అంటావేమిటి?'

'ఇప్పుడు చేసుకోవటం నా కిష్టంలేదు నాన్నగారూ?' లేచి వెళ్ళిపోబోయాడు.

'ఈ మాటవింటే, మీ అమ్మ బాధ పడుతుంది. ఈ మొండి పట్టుదలేమిటో నా కరణం కావటం లేదు మొన్న మీ అన్నయ్యన్నాడు, 'వాడసలు పెళ్ళి చేసికోవటంకీ' అని. సరదాగా అంటున్నాడనుకున్నాను గానీ, యింతవరకూ వస్తుందనుకోలేదు. అదేమిటిరా? చదువుకున్నందుకు ఫలితం, తరిదండ్రులమాట వినక పోవటమా? పోనీ, తగిన కారణం ఉందా అంటే, కనిపించదు, నువ్వేమీ చెప్పవు. ఎలాగ నీతోటి? ఇలాచూడు? ఒరేయ్, రామం! మెల్లగా యివాళంతా, ఆలోచించి, రేపు చెప్పు ఏమాటా. అయినా,

యిదేమిటా?' — కొంచెం ఆగగానే ఇంక మాట్లాడటం అయిపోయిందనుకుని, గబగబా తన గదిలోకి వచ్చి వడ్డాడు తలుపులు బిగించి, తలగడాలో తలదూర్చి, ఆలోచించ సాగాడు.

* * *

తల్లి అస్తమానం 'ఒరేయ్ అబ్బాయ్! నామాట వినరా. బంగరంలాంటి పిల్లలున్నారా' అని చెవిన యిల్లు కట్టుకొని చెప్పటం,--

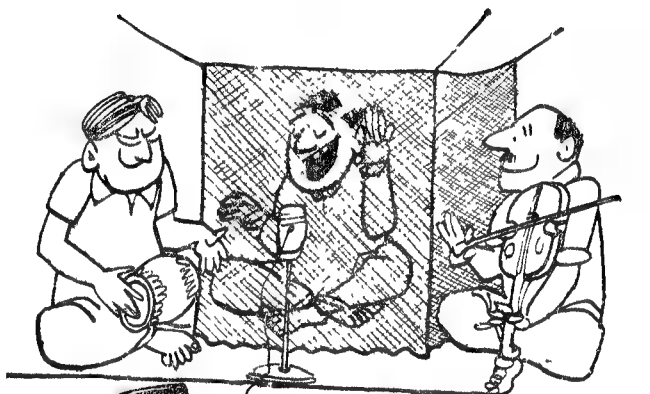
తండ్రిగారి సాధింపు, 'చెప్పినమాట వినని మొండికలు దొరకారేరా?'

అన్నయ్య రాజశేఖరం సలహాలు, 'నాన్నగారు చెప్పినట్టువిని, పెళ్ళికి ఒప్పుకో. నీ వప్పులేం అయినదగ్గరుడకవ్.'—

వదిన ప్రార్థనం, 'నాయనా, రామం! అమ్మగారి మనస్సు అలా క్షోభ పెట్టక పోతే పెళ్ళికి ఒప్పుకో కూడమా?'

రోజూ, వీటిని విరి, విసి, వేసారి, 'శ్రీ రామచంద్రా! ఆ వద్దాంధవా! పెళ్ళింతర్వాత, పెళ్లాం ఏమన్నాఅంటే తర్వాత చూడుకోవచ్చు గానీ, ముందర, యివ్వి భరించలేకుండా ఉన్నాను దేవా!' అని, యిక జాప్యం చేస్తే, కష్టమని గ్రహించి, పెళ్ళికి ఒప్పేసుకున్నాడు. వెంటనే పెళ్ళిమాపులు, యివ్వీ, అవ్వీ, హంగమాగా జరిగిపోయాయి. మంచి సంబంధం (ఒక విధంగా) చూసి, నిశ్చయించేవారు కూడా. పిల్ల, బంగారు బొమ్మలా ఉంటుంది. బుస్సెసి చదువుతుంది. కట్నం ఎక్కువ యివ్వలేనివారు. ఏదో కొంత నుట్టుపెప్పి. 'ఇంకేమనకండి బావగారూ! యింతకంటే నేనిచ్చుకోలేను. ఏదో మీ కుర్రాడు చాలా బుద్ధిమండుడనీ, పెద్ద చదువు చదివాడనీ, చాలా యోగ్యుడనీ, మీ సంబంధం వదులుకోలేక పోతున్నాం. మా పిల్లకూడా బుస్సెసి చదివింది. అందంలో ఆమెకు సాటి యింకెవరూ లేరని, అందరూ అంటూంటారు, మీకూ తెలిసిన విషయమే కనుక, దీనితో మీరు తృప్తిపడి, నా యీకోరికను మన్నించమని ప్రార్థిస్తున్నాను.' అని తాను తెచ్చిన మూడువేలు చేతిలోపెట్టి, తెగ ప్రాణం చారు అవధాన్లుగారు. ఇంక కాదనలేక ఒప్పేసుకున్నారు మోహన్ తండ్రిగారు.

పెళ్ళి వయస్సులు బ్రహ్మాండగా.

నాల్గో దోమలా అవ్ దూకనుండే....

Jeyaraj

సాగుతున్నాయి. పిల్ల బాగుండేసరికి, మన మోహనీకి భయం మరి ఎక్కువైంది. ఏదో విషయాన్ని పెత్తెకి చెప్పకుండా, కప్పి పుచ్చి, ద్రోహం చేస్తున్నట్టు ఫిర్యాదు. అక్కడికి పెళ్లిలో, మామగార్ని ప్రక్కకు పిలిచి, 'మామగారూ! నేను అర్జుణ్ణి కానండి!' అన్నాడు. ఏమీ అర్థంకాక, మోహనీని చూస్తూ, కాస్తేపటికి అర్థమయిన వాడిలా, మోహంపెట్టి, బ్రతిమాటం మొదలెట్టాడు అవధాన్లుగారు. 'బాబ్బాబు! అలా అంటే ఎలా? నీ ఉద్దేశం నా కర్ణమయింది. మేం నీకు తగినవాళ్లం కాదంటున్నావుగదా! కట్టుం సరిగా యివ్వలేక పోయా, బాగా, 'గుణం' కేవలం నాయనా. యిప్పుడు నువ్వు కాదంటే ఎలా? మీ నాన్నగార్ని ఒప్పించే సరికే నా పన్నెపోయింది. ఇంక నువ్వేమీ అడ్డువెప్పకు నాయనా.' గడ్డం పుచ్చుకుని కందిపోయేలా ఒకటే బ్రతిమాలారు అవధాన్లుగారు.

'నీ ఇర్మ. నీ కూతురు ఇర్మ. నేనేం చెయ్యను? అనుభవించండి.' అనుకుంటూ 'సరే పదండి.' అన్నాడు. పరమానంద భరితుడై పోయాడు గొప్పాడు.

పెళ్లి ఘనంగానే ముగిసింది. బంధువు లందరూ వచ్చారు. పెళ్లిలో, చదివింపులు, 'మోహనీ'కి, పెళ్లికూతురైన 'శశికళ'కి కూడా, బాగావచ్చాయి. మోహనీకి స్నేహితులు చాలామంది ఉన్నా, తన పెళ్లి చేసుకోవన్నాడు, చేసుకుంటున్నాడంటే నవ్వుతారేమోనని చాలామందికి శుభలేఖలే వంపలేదు. అందుకని, బహుకొద్దిమంత మాత్రం వచ్చారు. 'ఇంతకీ తన ముఖ్యస్నేహితుడు శాస్త్రి, రానే లేదు. కొంచెం బాధపడ్డాడు.

పెళ్లిసందడింతా అణగింది. పెళ్లయిన తర్వాత శశికళ అత్తవారింటివదంబే ఉండిపోయింది. ముందరి దినాల్లో క్రొత్త కాబట్టి, భార్యభర్తలరుపురూ అలా, దూరంగానే ఉంటూ వచ్చారు. కాని క్రమంగా సన్నిహితం అవుతున్నప్పటికీ ఒక్కసారికూడా తన కాలుగురించి ప్రశ్నించక పోయేసరికి, తనలో ఉన్న పీరికితనం క్రమంగా దిగజారసాగింది. ఒకరోజున పోస్టుమాన్ ఒకరిజిందరు సార్లు యిచ్చి పోయాడు. ఇప్పుడు తనకు రిజిందరు

సార్లు 'రావటమేమిటో, అని ఎంత ఆలోచించనా తట్టలేదు. సార్లు చాలా బరువుగా ఉంది. తొందరగాపోయి, రూములో బెడ్మీద కూర్చుని, విప్పటం ప్రారంభించాడు. కొంత విప్పటం అయ్యేసరికి, అందులోంచి ఒకలెటరు పడింది. అందులో యిలా ఉంది. 'ప్రియమైన మోహనీకు!

నీ శుభలేఖ అందింది. చాలా సంతోషించాను. కాని, పెళ్లికి రాలేక పోయినందుకమితంగా విచారిస్తున్నాను. కనుక ఆగ్రహించవద్దు. తిరస్కరించక నేను యిచ్చే యీ స్వల్ప బహుమతిని స్వీకరించు. త్వరలోనే మీ ఊరు వస్తాను. విషయాన్ని మాట్లాడుకోవచ్చు ఉంటామరి.'

ఇట్లు,
నీ ప్రియమిత్రుడు,
శాస్త్రి.

డాక్టర్ కలుష

హామర్స్ మాస్

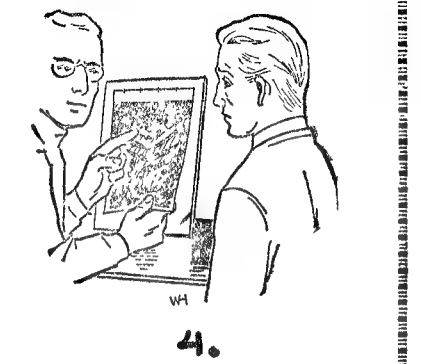
'హామర్స్ మాస్' అనే స్థితి ఒకటి ఉంది. ఎక్స్-రే బొమ్మలో డిస్పింజిటివ్ లో పుట్టుకురుపులాగ ఏదయినా కనిపిస్తే అది హామర్స్ మాస్ వల్ల అయి ఉండవచ్చు.

దీనికి కారణాలు — పుట్టుక నుంచే ఉన్న కొన్ని జీవకణాలు మధ్యవయస్సులోగాని పెద్ద వయస్సులోగాని మాత్రమే ఎదగటం ప్రారంభించవచ్చు. అంతేకాక, ఈ కణాలు కొన్ని నెమ్మదిగా 'ఎదగవచ్చు. కొన్ని త్వరగా ఎరగవచ్చు. హామర్స్ మాస్ ని ఎక్స్ రేవల్ల తప్ప వేరేవిధంగా కనిపెట్టటం కష్టం; ఎక్స్ రేవల్ల కనిపెట్టినప్పటికీ అది హామర్స్ మాస్, లేక పుట్టుకురుసా నిర్ణయించటం కష్టం; ఆపరేషన్ చేస్తేగాని తెలియదు!

ఆపరేషన్ చేయటం అవ

ఉత్తరం చదివి, కొంచెం నవ్వుకొని చాలాపెసర్లుచేసి, అంత కట్టుదిట్టంగా కట్టిన దాంట్లో నీయింది చెప్పా! అని, ఆశ్చర్యగా విప్పేసరికి అందులో చివరికొక పుస్తకం కనపడింది. దాని హెడ్డింగు: 'నేను అర్జుణ్ణి కాను,' మళ్లీ పాత విషయాలు మనస్సులో మెదలటంతో తల తిరిగిచంత వస్తేంది 'ఏమిటండీ అది?, అని, భార్య ప్రవేశించటంతోపాటు ప్రశ్నించటంతో ముచ్చెనుటలుగపోయి. భార్య ఎక్కడ చూస్తుందోనన్న భయంవల్ల, 'తొందరగా మంచినిళ్లు తీసుకురా. వెళ్లు వెళ్లు!' అంటూ తలుపుదాకా గెంటుకుంటూ పోయి, తలుపు మూసేశాడు. 'హమ్మయ్య' అనుకుంటూ, పుస్తకంతోనహి మంచంమీద కూలబడ్డాడు.

సరమా? ప్రాణరక్షణకి ఎంతో అవసరమేమో! కొన్ని పరిశోధనల వల్ల ఎక్స్ రేవల్ల బయటపడిన 7 శాతం 'గడ్డలు' పుట్టుకురుపుగా తేలుతాయి. హామర్స్ మాస్

సాధారణంగా పుట్టుకురుపుగా మారదు

హామర్స్ మాస్ ఆపరేషన్ అనవసరం అనుకోరాదు; చేసేదాకా అవసరమో కాదో తెలియదుకదా?

డాక్. ఎల్. హెర్నెస్ సోన్
(కాపీరయిటు)

నే నెరిగిన నా గేశ్వరరావు

శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు గారు సినిమా ప్రపంచంలో ప్రవేశించి ఇప్పటికి 25 సంవత్సరాలు అయింది 1969 ఆయన సినిమా జీవనానికి రజతోత్సవ సంవత్సరం! ఈ సందర్భంలో శ్రీ నాగేశ్వరరావు గారిని అభినందిస్తూ చలనచిత్ర పరిశ్రమలో ప్రముఖులయిన కొందరి వ్యాసాలని పాఠకులకి అందజేస్తున్నాము. —సం॥

1939 లో 'ధర్మపత్ని'లో వేషానికి కొల్లాపూరు వచ్చినప్పుడు నాకు పరిచయమైనాడు చురుకైన పసివాడు దాన్ని గురించి ప్రస్తుతం అనవసరం. 1944 నుంచే తన సినిమా జీవితం ప్రారంభమైనట్లు తెక్కపెట్టుకున్నాడు. అది తాను నటించిన 'సీతారామ జననం' నుంచి కొన్నాళ్లు గడిచాయి. 1947 లో 'బాలరాజు' చిత్రం. నా ఉద్దేశంతో ఇదే నాగేశ్వరరావు మంచి నటుడన్న చిత్రం-బాగా రాయించాడు. జనాదరణ పొందాడు. మాయలోకం, మాయలమారి, కీలుగురంలాంటి చిత్రాల్లో నటించాడు. 'పల్లెటూరి పిల్ల'లో నాగేశ్వరరావు ప్రేమ, త్యాగాలకు పెట్టింది భిక్ష అనిపించుకున్నాడు.

మరి కొంతకాలానికి, 1952 లో దేవదాసు చిత్రం. యీ చిత్రంలో ఆయన నటనా పరిపక్వత దృఢమైంది. అతడిక మహానటుడని తీర్మానించారు.

'సంసారం'—యీ చిత్రంలో పల్లెటూరి రైతు, నవనాగరికుడు రెంటికి సమర్థుడనిపించుకున్నాడు నాగేశ్వరరావు. 1955 లో అర్ధాంగి చిత్రం—మరిలేనివాడుగా, తర్వాత ఉదాత్తుడుగా నటించి పొగడ్తలందుకున్నాడు. దొంగరాముడు, ఇద్దరుమిత్రులు, డాక్టరు చక్రవర్తి చిత్రాలలో తనకు తాననిపించుకున్నాడు. 'మూగమనసులు' చిత్రంలో నాగేశ్వరరావు తనకు తానే మించిపోయినాడు. 'బాటసారి' నాగేశ్వరరావుకు మరొక

ఉత్తమ చిత్రం. 'పునర్జన్మ'లో మరొకసారి ఎత్తినట్లే నటించాడు.

'సుడిగుండాల' ఆయన ఆదుర్తితో నిర్మించిన ఉత్తమచిత్రం. ఆయన నటన పరాకాష్ఠనందింది. ప్రజామన్నలతో, ప్రభుత్వాల బహుమానాలనందుకుంది. నిన్నటి అదృష్టవంతుల్లో నాగేశ్వరరావు మరో ప్రతిభ డైటవడింది. నటనలో ఎంతకైనా తెగించగల సమర్థుడని—

యీ నటుడు ప్రవేశించిన రోజుల్లో, నాయకుడికంటూ ప్రత్యేకతలేదు. ప్రత్యేకత ఒక్క చిత్రానికే! దాన్నిబట్టి దర్శకుడికి. నాడు శాంతారాం, దేవకిబోసు, సి. పుల్లయ్య గణనీయులు. ప్రత్యేకత అనుకుంటే, రామలిలకం బాగా పొడిందనే వారు—వేమూరి గగ్గయ్య రాక్షసత్వాన్ని ప్రేమించింది ప్రజ. సి. యస్. ఆర్. రంగనాథంనుంచి అడుగుపెట్టాడు. ఆయనకు స్టేజిమీద, బాగా పాడుతాడనీ నటిస్తాడనీ పేరు! సినిమాలలో అంత ప్రత్యేకత లేకపోయిందనవచ్చు.

నాగేశ్వరరావు సినిమారంగంలో దిగిన నాడు ఆదర్శంగా చెప్పుకోదగ్గ నటుడులేదు. ఆయన యెవరిని ఆదర్శంగా తీసుకోలేదు. తనకుతానే ఆదర్శమైనాడు. ఒకరిని అనుసరించడం, అనుకరించడం ఇష్టంలేనివ్యక్తి.

నాటకరంగంలో నాగేశ్వరరావు అడవేషాలతో ప్రారంభించినా, సినిమాలలో ఎంతటి మగవాడు అనిపించుకున్నాడు!

సైగల్ నటించిన దేవదాసు వెలువడ్డ తర్వాత, నాగేశ్వరరావు దేవదాసు వచ్చింది. అంతటిదేవదాసునేమనదేవదాసుమరిపించాడు.

పెద్దనటుడు కావాలన్న ఆశయం నెరవేరింది ఆయనొక డిక్టేషనరుడు. మనో సంకల్పం, నిగహం, కట్టుగిట్టాలు, మనస్ఫూర్త్యం కల దిట్టు. సాధించిన పరిణామమే 'నట చక్రవర్తి'. ఆక్రొశం అన్నది నటనలో ఒక భాగమైనా, దెబ్బతిన్న శ్రుతి మానవుడు అనుభవించే మామూలు రసం నాగేశ్వరరావు జీవితంలో యీ రసానికి అవకాశం లేకపోయింది. అతడికి విజయమే ముందు నడిచింది.

సెట్టుమీద నాగేశ్వరరావు సరదాగా వుంటాడు. 'బుధెలో' కడపటి రంగం నటించడానికి మూడురోజులునుంచి ఖాసీ చేయాలన్న మూడ్ అలవాటు చేసుకోడు. అప్పటికప్పుడే, ఏదైనా నటించగలడు. సెట్మీద 'రిహార్సల్స్' అనగానే తను వినవల్సిందంతా వింటాడు, తను చేయవల్సింది తీర్మానించుకుంటాడు. తనకు కావల్సిన సర్దుబాట్లు పూర్తయిన తర్వాత ప్రక్కనటి నటులమీద ఒక కన్ను వేస్తాడు. ఆ సన్నివేశంలో ఉన్న మొత్తం నటీనటుల నుండి డైరెక్టరు కోరింది వచ్చిందా అన్న ధ్యాన తనూ ఉంచుకుంటాడు. పక్క ఆర్చి స్టూలు (వినే రకమనుకుంటే) తానూ సాయపడ్డాడు. సెట్టుమీద తాను చేయాలింది చేస్తున్నాడా, లేదా అన్న మీమాంస లేని మనిషి. సెట్టుకు వచ్చేముందు నాగేశ్వరరావుతో పేచీలుంటాయి. తాననుకున్నది కాదంటే, సులభంగా ఒప్పుకోడు. ఇదమిద్దం తేలేవరకూ లాగుతాడు. ఎవరు రైటు! కాదు! ఏధి రైటు? అనేదే చర్చ. మామూలు మనిషిదగ్గర నుంచి యెంతకైనా యెదుగుతాడు.

'పాణమిత్రులు' చిత్రంలో—ఒక సన్నివేశంలో—'బాబూ!— నేను ఒక్కణ్ణ కాను. మూడువేలమందిని— మూడువేల మందిని మూడువందలకోట్లమందిని— నన్నైనరూ బంధించలేరు!' అని నటించాలి నిజం! ఆయన్ను ఎవరూ బంధించలేరు అంత కంతకు పెరిగాడు అది మరుపురాని నటన. 'జయభేరి' చిత్రంలో త్రాగుబోతై దిగజారిపోతాడు. దూరంగా నడిపున్న సారాబుడ్డిని—'రామ్మా రా—నా అమ్మగదూ'

అంటూ బ్రతిమిలాడుతాడు. తప్పతాగి
ఒళ్లు తెలియక యింకా సారా త్రాగిందన్న
ధ్యాన తప్ప మరో ధ్యానలేని మనిషి. యీ
సన్నివేశంలోనూ ఆయనకు ఆయనే సాటి.

'అర్థాంగి' చిత్రంలో మతిలేనివాడుగా
మొదటిరాతి; తన కష్టాలు భార్యతో
ముద్దుగా చెప్పుకుంటాడు.

'నేను మీ భార్యనుకదా—నాకు నను
స్కారం చెయ్యివా?' 'చెయ్యకూడదే?
సరే చెయ్యను—పెళ్ళానూ! నన్నందరూ
పిచ్చివాడంటారు—నవ్వుతారు—నువ్వు
నవ్వుతావా?'

అప్పుడతనికి భార్యన్న భావరేడు—
తెలియదు భార్య ననుస్కరిస్తే తానూ
కొక్కంటి ననుస్కరిస్తాడు అన భార్యను
ఒక అప్పురాలుగా భావిస్తాడు, కటిస్తాడు—
కాదు జీవిస్తాడు పిచ్చివాడుగా నాగేశ్వరరావు

తనకు నటన నటనే! నటన జీవితం
కాదు—జీవితం నటన కాదు తన నటనా
జీవితంలో మహానటుడైనాడు యీ నటన
తన విజ జీవితంలో అద్భుత శక్తిగలవాడ
కాపాడుకున్నాడు తనకు నటన అలవాటు
కాదు నటన కేవలం నటనే! నటించడం
నటన కోసమే

నాగేశ్వరరావు సరదా మనిషి. గట్టి
నమ్మకాలున్న మనిషి. అందువల్ల చిన్న
చిన్న పేసీలూ యేర్పడుతుంటాయి. కానీ
ఆయన దృష్ట్యా చూడగలిగితే, ఆ నన్నీ
ఒప్పులుగానే వుంటాయి. ఆయనమీద
నాకున్న గౌరవానికి బహుశా; యిదే ముఖ్య
కారణం. తన నమ్మకాలను నమ్ముచేయడం
'హి డిమాండ్స్ రెస్పెక్ట్ ఫర్ హిస్ కన్వి
క్షన్స్, వన్ మే డిజగ్రీ సిల్'. వాదంలో
తాను దిట్ట. తాను ఓడిపోదు. ఓడిపో
యినా, ఆ ఓటమి మరిచిపోడు. ఎప్పుడో
తన విజయాన్ని చాటించి గుర్తుచేస్తాడు.

చిరంజీవి నాగేశ్వరరావుకు అన రటనా
జీవితంలో 25 యేళ్లు నిండాయి ఇది
రజతోత్సవ సమయం మరో ఇరవై
అయిదేళ్లు గడిచి స్వర్ణోత్సవం చేసు
కుంటాడు కొలు బయటపెట్టి రానో
పెద్ద పరిశ్రమవెత్త కాలంకున్నా,
అయినా, అన్ను వెంటాడుతుంది నమ్మక
కున్న నట మందరి

నాగేశ్వరరావుకు, అయన కుటుంబానికి
ఆయుర్వారాగ్యంతో ఐశ్వర్యం ఆరంభాలు
ప్రసాదించవచ్చి ఆ పరమేశ్వరుని
సారీచూపు

వ్యక్తి విశేషాలు

శ్రీ నాగేశ్వరరావుగారిలో నటుడిగా
పరిచయం, నటసామ్రాట్టుగా సాన్నిహిత్యం,
నిర్మాతగా సాహచర్యం, పద్మశ్రీగా
అత్యున్నతపున్న నేను, ఈనాడు—అయిన
చిత్ర జీవిత రజతోత్సవసందర్భంలో చెప్ప
వలసింది, చెప్పదలుచుకుంది ఒక్కటే!

'నట సామ్రాట్టు'యినా, నటించే
టప్పుడు దర్శకుడు తన భావాన్ని వ్యక్తి
కరించేడాకా, తనకేమి తెలియనట్టు 'నటించడం'; నిర్మాతగా పట్టం పున్నా; తన
కేమి పట్టపట్టు దోలోనూ కల్పించుకోక
పోవటం, 'పద్మశ్రీ' అయినా పాతవారికి
'బారరాజు'గానే నిలిచిపోయి, కొత్తవారికి
పాత అక్కినేని గానె పుండపోవటం—

ఆ వ్యక్తిలో విశేషాలు!
ఆ వ్యక్తికి ఎశేషణాలు!!
కాలాన్ని అపి, వయస్సును వెనక్కు
నెట్టి నిర్భయశాసనంతో యింకా యింకా
ఎన్నో చిత్రాల్లో నటించి స్వర్ణోత్సవం
గూడా జరిపించుకోగల దీక్ష, పట్టుడు
ఆయనకుంది

తప్పకుండా జరిపించుకుంటాడు
—కె విశ్వనాథ్

అక్కినేని నాగేశ్వరరావు దంపతులు, వారి చిరంజీవులు

గండికోట రహస్యం

❑ ద్వీపాత్రాభినయంగల చిత్రాలు అనేకం విగ్రహరూపాలు ఈ రకం చిత్రాలను అదిలో విగ్రహరూపి మూసినమాట వాస్తవం కథలో కొత్తదనం లే పోవడం రాసురాసు పీటలో మొహమొత్తి పోతున్నారు ప్రజలు ఈ తరహాచిత్రాలకు అతితరంగా సరికొత్త టెక్నిక్‌లో భారీమత్తుర 'గండికోట రహస్యం'ని తాజాగా నిర్మించారు డి వి యన్ ప్రొడక్షన్స్ వారు

దర్శకత్వపు వి.వి. సోటా గ్రూప్ టెక్నిక్, సంగీత సారథ్యం ఒకానితో

'గండికోట రహస్యం'లో దేవి

ఒకటి పోటీపడుతూ భారీవిద్యాభ్యాన్ని కనుల పండుగ చేశాయి. చిత్రాన్ని ఇంత సకల్యుందీగా అబ్బోదంగా తయారు చేయడానికి ముఖ్యకారణం ఉత్సాహమైన సామూహిక కృషి. అందుకు దోహదం కలిగించిన నిర్మాత ఎంతయినా అభినందనీయులు.

ఈ కథలో నాయకులు ఒక యువరాజు, మరోరాజు. రాజు అభ్యుదయవాది. ప్రజల గొడుగు యువరాజు కెరిగించుదామని రాజధానికి వచ్చి అతన్ని కలుసుకుంటాడు.

ఇద్దరూ ఒకేపోలిక, అభ్యుదయ! యువరాజుకి అవ్వమిత్తుడై పోతాడు రాజు యువరాజు అవడం చిక్కుకున్నప్పుడు రాజు బ్రబ్బందిలో పడిపోతాడు అందరూ పూహించే విధంగానే రాజు యువరాజుగా మార్చాడు (ఇదే గండికోట రహస్యం) చివర్లో అపరాధి లూ - అనరాధి లూ దుష్ట శిక్షణ అంతా మామూలే అయితే ఇక్కడోక సమస్యాయుత పుట్టుంపుంది అదే యువరాజు భార్యని రాజు పవిత్రురాలిని చేసినవిధం క్లయిమాక్సు నూతన ప్రక్రియలో రసభరితంగా ముగిసే ఈ చిత్రంలో చివరివరకు తెక్నికేనన్ని గంభీరమైన సన్నివేశాలు మనకు అగపడతాయి. ఇదే చిత్రానికి నిండుతనం తెచ్చి పొయినది నిలబెట్టాయి.

సంగీతంలో ఎంత మధురత్వమున్నదో, సంగీతసారథి టి. వి. రాజులో ఎంత వాకచక్రమున్నదో చెప్పడానికి ఒక్క ఇన్ స్ట్రుమెంట్ మాత్రమే పునయోగించిన పాట 'ఎంతో చక్కనివాడు...' చాలు. పినివూ సంగీతంలో ఇదొక కొత్త పోకడ. మిగతా పాటలుకూడా మనసుకు ఎంతోహాయిని కూర్చుతాయి.

ద్వీపాత్రాభినయంలో యన్. టి. రామా రావు విశిష్టమైన నటనకి ఈ చిత్రం ప్రత్యక్ష సాక్ష్య మవుతుంది. అంతటి నేర్పు వోర్పు ఆయన నటనలో మనకు ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. మరింత గాఢమరణం కనిపిస్తూ తనతోపాటు చిత్రానికి కూడా ఆయన వింతశోభ కూర్చారు. ముగ్ధమోహనమైన జయలలిత నటన, దేవిక సరసమైన పాత్రపోషణ చిత్రానికి ఆభరణాలు. మిగతా ముఖ్యపాత్రలని రాజనాల, రాజ్ బాబు, త్యాగరాజు, ప్రభాకర రెడ్డి, మిక్కిలి నేని మొదలైనవారు పోషించారు.

విశాలాచార్య వట్టివ్వమైన దర్శకత్వంలో యన్. యస్. లాల్ మాయాభాయా గ్రహణంలో మనోరంజకంగా తయారయిన ఈ చిత్రానికి రచన జి. కె. మూర్తి. గగ్గుర్పొడిచే కత్తియుద్ధాలతోనూ, విలువైన నెట్టింగులతోనూ అవాలగోపా

లాన్ని ఆశంధపరిచేవిధంగా సర్వాంగమంగా రంగా నిర్మించిన 'గండికోట రహస్యం' నిర్మాత డి వి యన్ రాజు ప్రశంసార్హులు

ప్రేమమనసులు

❑ తమిళంలో 'అన్ బెవా' బాక్సాఫీసు చరిత్రని కొత్తచురుపు పట్టించిన చిత్రం దాని మాతృక 'కమో నెప్పింధర్' లానే ఈ చిత్రంకూడా పాటలకి, చిత్రీకరణకి ప్రజాదరణ బాగా సంపాదించుకున్నది దీనినే ఇప్పుడు రచ్చుశీ ప్రొడక్షన్స్ వారు అనినెట్టిగారినిర్వహణలో 'ప్రేమమనసులు'గా తెలుగువారికి సమర్పించారు

హార్మిరంగులలో నిర్మించిన ఈ

'ప్రేమమనసులు'లో ఎం. జి. రామచంద్రన్, సరోజాదేవి

చిత్రం అమూలచిత్ర మనిపించకుండా చక్కని వినోదాన్ని అందిస్తుంది బి సరోజాదేవి, నాగేష్, యమ్ జి రామచంద్రన్, రామదాసు, నెల్లూరు కాంతారావు, మనోరమ మొదలైనవారు నటించారు

యం. యస్. విశ్వనాథం, ఆర్ రాజ గోపాల్ సంగీతం అందించారు యువతి యువకుల్ని బాగా అలరించగల 'ప్రేమ మనసులు' నిర్మాత కె నత్యనారాయణ మూర్తి. — సీకరాజు

కూతురుగారెద్దో, జగిత్యం

ప్ర: ఏమండీ! దేవుడున్నాడా? ఎక్కడున్నాడు? మీరు నమ్ముతారా?

జ: నమ్మేవాళ్ళకి పున్నాడు; లేడనేవాళ్ళకి లేడు; నామటుకు నేను నమ్ముతాను.

బి. ఎన్. కె. వి. ప్రసాద్, గొల్లపానితిప్ప

ప్ర: అక్కయ్య, మీరు రాజశ్రీగారు చాలా స్నేహంగా వుంటారని విన్నాను. మీ రిద్దరూకలిసి ఏ చిత్రంలో నయినా షేరా?

జ: నేనామెతోనేకాదు-అందరితోనూ స్నేహంగానే వుంటాను; నే నెవరితోనయినా విరోధపడ్డట్టు మికెవరయినా చెప్పారా? నేను ఆమె కలిసి “మా మంచిఅక్కయ్య” పి. ఎస్. ఆర్. పిక్చర్ లో నటిస్తున్నాము. చాలా!

ఎన్ జయలక్ష్మి, హిమాయత్ నగర్

ప్ర: మీకన్నా పుష్పతంగపున్న నటిని చూచిమీరు అమాయ చెందుతారా? లేక ఆశ్చర్యపడి వెరుకోవాలని ప్రయత్నిస్తారా?

జ. వారి నటనలోని బేస్తా త్యాన్ని మనసారా మెచ్చుకుని ఆ స్థాయిని చేరుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తాను,

ప్ర. నటిగా మీ ఆశయమేమిటి?

జ మంచినటి, ఉత్తమనటి, సాటి లేని మేటినటి, మహానటి అని మిచే ఆనిపించుకోవడమే

జి జాలరాజు, తోటపల్లి

ప్ర మీ జీవితంలో మరపురాని సంఘటన యేదీ?

జ మావారిని - మొదటిసారి కల్సుకోవడం, కల్సుకోగానే మా మనస్సులు కలవడమే నాకు మరపురాని సంఘటన.

బోగాల రామచంద్రయ్య, విజయవాడ

ప్ర. పెళ్ళియైనా యింకా పాత యింటి పేరే వాడుకున్నారే?

జ మాకు అనివార్యత లేదు.

జి. రాజేంద్రన్, సికింద్రాబాదు

ప్ర. ‘కబ్బు’ ‘బొట్టు’ ‘బొట్టు’—ఈ మూడింటితో మీరు దేశీ ఎక్కువ విలువనిస్తారు?

జ ఏ స్త్రీ కయినా “బొట్టు” ప్రధానం అని మీకు తెలియదా? “బొట్టు” అంటే యేమిటనుకున్నారు? 1. “కుంకుమబొట్టు”, 2 “తాళిబొట్టు”— స్త్రీని సుమంగళి అని చాటి చెప్పే దివ్యసాధనం.

ఎల్ వి ప్రసాద్, వెలుగోడు

ప్ర: భర్తను గురించి భార్య తెలుసుకున్నంతగా, భార్యను గురించి భర్త తెలుసుకోడు. ఎందువల్ల?

జ భార్య భర్తనే గమనిస్తుంటుంది, భర్తకు యింటి అవసరాలను గమనించడంలోనే సరిపోతుంది.

టి రంగరావు, పాలకొల్లు

ప్ర. నేడు ధర్మాత్ముడికి ఈలోకంలో న్యాయం జరగదని నాపద్దేశ్యం? మీ పుద్దేశ్యం ఏమిటి?

జ ఆత్మలో పరమాత్ముని ధ్యానించే ధర్మార్ములకు న్యాయం జరగితిరుతుంది అనేదే నాపుద్దేశ్యం. సరేనా!

పి. నాగభూషణరావు, కొల్లిగుండ్ల

ప్ర: ‘ఏకవీర’ చిత్రంలో మీరు నటిస్తున్న పాత్ర ఏది? మీకు తీరిక దొరికినప్పుడు ఏం చేస్తుంటారు?

జ: “ఏకవీర”ను నేనే; నా ముద్దుల సాపాయితో ఆడుకుంటూ వుంటాను. స్నేహితులిండ్లకు ఫోను చేసి సరదాగా మాట్లాడుతుంటాను; మా వారితో అలా మేకారు కెళ్లి వస్తాను.

ఎం. కల్యాణి, కానాలపేట్టు

ప్ర: నటీమణులు వారి వైవాహిక జీవితాన్ని సుఖప్రదంగా గడవలేరని గ్రహిణిగా, మాతృమూర్తిగా తమ బాధ్యతలను నిర్వర్తించ లేరని కొందరు అంటారు. మీరేమంటారు?

జ: నటీమణులు స్త్రీలు కారని అనుకుంటున్నారా? మీరు అలా అనుకుంటే నేనేమంటాను చెప్పండి

జి. బాబు : : : : : జి. బాబు

బహుమతి పొందిన ప్రశ్న

ఎం అనిల్ కుమార్, గుంటూరు

ప్ర నేను మీ అమ్మాయి లో హీ.. రో.. గా..నటించాలని వుంది?

జ నా కూతుర్నాడికి

జి. : : : : : జి.

“పు య్ టూ”

---అం జ లీ దే వి

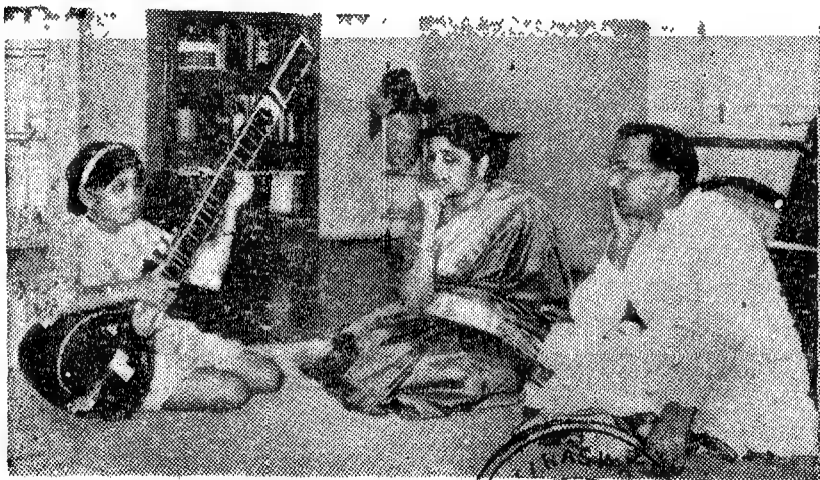
అది యుగసంధి—కొత్త పాతల మేలు కలయికనందినకాలం - అప్పటికే సినిమా రంగంలో అనన్య భ్యాతితో సీరియస్‌గా మేటినటులు విశ్వంఖల విహారం చేస్తున్న సమయంలో, అనుభవాలేని కొత్త ముఖాలుగా, వర్ణమాన తారలుగా శ్రీ నాగేశ్వర రావుగారు, తరువాత నేనూ సినిమా రంగంలో ప్రవేశపెట్టబడ్డాం - ప్రజలు సమర్థికోత్సాహంతో మమ్మల్ని ఆదరించారు, ఆహ్వానించారు అది గమనించి ప్రశంస మారు ప్రోత్సాహమిచ్చి ప్రగతి మార్గానికి నెట్టింది. ప్రశంస మా భుజాలపై వుంచిన భారాన్ని, బాధ్యతనూ గుర్తించాం—వారి ప్రోత్సాహానికి మా ఉల్లాసం జతచేశాం—ప్రశంసకు ఆశాభంగం కలగనివిధంగా మా బాధ్యతల్ని వెరవేశాం. అనాడు క్రమశిక్షణతో ప్రశంస ముందడుగు వేస్తుంది. సినిమాను కళగా భావించే అతిరథమహారథులైన నిర్మాతలు, దర్శకులు మమ్మల్ని అడుపు ఆజ్ఞల్లో పెట్టేవారు కాలం విలువ అత్యంత ప్రధానమైనదని అనాటివారికి

తెలిసినట్లు ఈనాటివారికి తెలియదా లేక తెలిసే అజాగ్రత మాపుతున్నారా అని పిస్తుంది. మేము ఆ రోజుల్లో పగలూ రాతనక పనిచేసేవాళ్ళం. షూటింగుకు కాని, రిహార్సల్సుకుకాని టైమ్‌కు హాజరయేవాళ్ళం—ఆ రోజుల్లో, డైలాగ్ రిహార్సల్సు, డాన్స్ రిహార్సల్సు, సెట్ రిహార్సల్సు, మేకప్ టెస్టులు జరిగేవి—డిసిప్లిన్ చాలా చక్కగా పాటించబడేది ఇవన్నీ ఎందుకు చెప్పవలసినవనిందంటే, శ్రీ నాగేశ్వరరావుగారు మహామహం (శ్రీ గూడవల్లి రామబ్రహ్మం, శ్రీ ఘంటసాల బలరామయ్య వగైరా) సారథ్యంలో, క్రమశిక్షణ కలవాటుపడి ఈనాడూ అవే పాటిస్తూ క్రమశిక్షణవలన, వ్యక్తికి గాని, ప్రశంసకుగాని ఎంత ప్రయోజనమో రుజువు చేస్తున్నారు క్రమశిక్షణ వలనే యింతటి మేటినటులైనారని నా అచంచల విశ్వాసం.

శ్రీ నాగేశ్వరరావుగారు ‘హీరో’గా సినిమారంగ జీవితం ప్రారంభించింది 1944 అనవచ్చు. మరో రెండు సంవత్స

రాలకు అంటే 1946 లో నేను ఈ రంగంలో కాలుపెట్టాను. మరో రెండు సంవత్సరాలలో, మా ఇద్దరి కాంబినేషన్ గల చిత్రాలంటే ప్రజలకు అత్యంత ఆకర్షణీయంగా వుండేవి అందుచేత డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, ప్రొడ్యూసర్లు మే మిరువురం కావాలనేవాళ్ళు. చూజంట జనాదరణ పొందిన తొలి చిత్రం ‘బాలరాజు’; తరువాత ‘పల్లెటూరిపిల్ల’—‘కీలుగుర్రం’—‘రక్త రేఖ’ వగైరా వగైరా. మే మిద్దరం కలిసి నటించిన చిత్రాలు నాకు జ్ఞాపకమున్నంతవరకు సుమారు 31. వీటిలో తెలుగు 21; తమిళం 9; హిందీ 1.

నాగేశ్వరరావుగారిలో నేను కనుగొన్న దల్లా ఉన్నత శిఖరాల సంద్యుకోవాలనే పట్టుదలా, ప్రశంస—పాత పోషణలో ఆయన కనబరచే శ్రద్ధా, అసక్తి—క్రమశిక్షణ కలవాటుపడిన నడవడి—మొగ్గు మాటలనే మాటకారిత్వం—దూరాలోచన, ముందుమాపు ఇవే ఆయన్ని ఈనాడు ఇంత మహోన్నత వ్యక్తిగా రూపొందించేయి. నాగేశ్వరరావుగారిలోని విశిష్టత మరొకటి కనిపెట్టాను. ఆయన నటించే చిత్రాలు విజయవంతం కావాలనే సంకల్పంతో తికరణబుద్ధితో పనిచేసే నటుడు. ఏదో యింత డబ్బు తీసుకుంటున్నాం అని ఆ సమయాని కొచ్చి, మొఖానికింతరంగు పూసుకొని, తన కిచ్చిన డైలాగ్‌లు కాస్తా వ్యవస్థపైసి డబ్బూ డవాలా భుజాన వేసుకుపోయేరకం కాదు రాను నటించే పాత ఒక విశిష్టత కలదని తనకు నమ్మకం కుదిరితేనేగాని నటించడానికి ఒప్పుకొనేవారుకాదు. ఇక్కడే మా ఇద్దరికీ వచ్చేది అభిప్రాయభేదం. ఇలా ఎన్నోచిత్రాల ఆఫర్లు తిరుగ గొట్టిన సమయాలు నాకు చాలా తెలుసు

కుమార్తె సంగీతనాదనని శ్రద్ధగా వింటున్న నాగేశ్వరరావు, దంపతులు.

ఈ తలతిక్కదనం ఈనాటికీ వుంది. ప్రాడ్యూసర్లు తనవద్ద తీసుకున్నవి తక్కువ కాల్షీట్లయితే, 'అయ్యో, పని అసంపూర్ణి అవుతుందే, పాత కూడా దెబ్బతీంటుందేమోనని, నిర్మాతలకు బల వంతంగా 'తీసుకోండయ్యా బాబూ, పిక్కరు బాగా తీయండి' అని ఎక్కువ కాల్షీట్లు ఇచ్చి పనిచేసిన సమయాలూ, సందర్భాలూ చాలా నాకు తెలుసు. కాల్షీట్లు యిచ్చిన తర్వాత, ఇంట్లో వసుందనీ, ఒంట్లో బాగులేదనీ కుంటి పాకులు చెప్పి షూటింగు ఎగవేసే ఆచారం ఆయన జీవితంలో లేదు. నిర్మాతలకు సహకరించడంలో ఆయన చూపే సహనం ఆదర్శనీయమైంది. ముఖ్యంగా కాలం యొక్క విలువ బాగా తెలిసిన వ్యక్తి శ్రీ నాగేశ్వరరావు. ఉదయం 7 గంటల కాల్షీట్లకు కరెక్టుగా 6 గంటలకే హాజరయే అలవాటు ఆయనకు అనాటినుండి ఈనాటి వరకు అలవాటూ, పరిపాటీ అయిపోయింది. ఈ నియమాన్ని పాటించడం ఏ ఒక రిద్దరికో తప్ప మాలాటి వాళ్లెవరికీ ఆచరణయోగ్యం కానివని అని చెప్పక తప్పదు. అందుకే శ్రీ నాగేశ్వరరావు ఈనాటికీ సినిమా సామ్రాజ్యానికి మకుటం లేని మహారాజై వెలుగొందుతున్నాడంటే ఆశ్చర్య పడనక్కరలేదు.

భారతదేశం యావత్తు గాలించినా 25 సంవత్సరాలపాటు 'హీరో'గా ఏక చక్రాధిపత్యం వహించిన ఘనత మన నాగేశ్వరరావుగారి కొక్కరికే దక్కుతుందనుకుంటున్నాను ఇంకా ఈ మహా నటుడు ఎన్నోళ్లు యిలా విజృంభిస్తాడో కాలమే చెప్పాలి.

మరో విశేషమేమిటంటే పాత నిర్వహణలో ప్రాణపాయ పరిస్థితుల్ని కూడా ఎదుర్కొనడానికి వెనుకంజవేయని నటుడియన. నాగేశ్వరరావుగారూ నేనూ కలిసి నటించిన చిత్రాలలో కష్టమైనపాత్రలు, ఇలవేల్పు, చరణదాసి, పరదేశి మొదలైనవి. భిన్న మనస్తత్వాలుకల ఈ పాత్రలు నటించడంలో మేమెంతో శ్రద్ధా, ఉత్సాహమూ చూపాం. ముఖ్యంగా పరదేశిలో ముసలి పాత్రలు—ఆనాడు కొత్త తారలుగా, తెరపైవెరిగే కొత్త జంటగా, చలామణీ అవుతున్నారోజుల్లో - ముసలి

“నే నూ- నాగేశ్వరరావు”

-కె. ఆర్. విజయ్

శ్రీ నాగేశ్వరరావు చిత్రరంగానికి వచ్చి యిరవై అయిదు సంవత్సరాలయింది. ఆయన యెన్నో చిత్రాల్లో చక్కటి నటనను ప్రదర్శించి, అతిలాంఘ్ర అభిమానాన్ని సంపాదించి, యెన్నో అవార్డులను అందుకుని, భారత ప్రభుత్వంచే పద్మశ్రీ బిరుదాన్ని కూడా పొంది, తనకొక ప్రత్యేకతను యేర్పరచుకున్నారని నాతోపాటు మీరు ఏకీభవిస్తారనుకుంటాను.

ఆయన యిరవై అయిదు సంవత్సరాల నట జీవితంతో దాదాపు వెండి తెర నాయకలందరితోనూ నటించారనుకుంటా. ఆయనతో నేను నటించే అవకాశం యీ సంవత్సరమే సురేష్ మూవీస్‌లో దొరికింది. మేమిద్దరం యింతవరకు పనిచేసింది రెండు షెడ్యూల్సు మాత్రమే; అయినా నేను ఆయనతో అనేక చిత్రాల హీరో యిన్‌గా నటించినట్టు ఫీలయ్యాను.

నాకు తెలుగు డైలాగులను ఒకటి రెండుచెరుల చెప్పి నాచే కరెక్టుగా చెప్పించడానికి ఆయన ప్రయత్నించే

వారు. సరదాగా మాట్లాడుతూ, జుమ్మరుతూ, షాట్ రెడీ అనగానే హుషారుగా నటిస్తూ, కాల్షీట్లు అప్పుడే అయిపోయిందా అనేది భావాన్ని వచ్చేటట్టు చేసే వారు. 'ఏంమ్మా, చెమట వదిలిందా, షాట్ రెడీ అంటున్నారు, నేను ఒకే నీ మాటేమిటి?' అని తమాషాగా మాట్లాడుతూనే పర్కు జరిపించే వారు; 'సెట్లో నన్ను ఎంకరేజి చేసి నాచే తెలుగు డైలాగులను కరెక్టుగా చెప్పించేవారు. నాగేశ్వరరావుతో నేను నటిస్తున్నది మొదటి చిత్రమే అయినా, ఆయనతో నటించడం ఎంత సులభమో, యెంత హాయి యిప్పుడు అర్థమైంది; మునుందు మీ అభిమాన హీరోతో ఎక్కువ చిత్రాల్లో నటించే అవకాశం నాకు కల్గుతుంది అని ఆశిస్తున్నాను. ఈ రజతోత్సవ సంవత్సర సంరంభంలో పద్మశ్రీ నాగేశ్వరరావుకు నేను వ్రాసిన యీ యీ ఆర్టికల్ 'చంద్రునికి నూలు పొగులాంటిది' అని భావిస్తున్నాను

పాత్రలు ధరించడానికి ఉత్సాహపడ్డామూ అంటే ఈనాటి వాళ్లెవరూ సాహసించని విషయమనే చెప్పాలి. మేమానాడు కోరేది విభిన్న పాత్రాభినయం కా రెక్టర్ యాక్టింగ్. ఆరాడు మెదడుకు మేత పెట్టేవాళ్లం, ఈనాడు అంతా, 'మెకానిక్' అయిపోయింది. నాగేశ్వరరావుగారు సముద్రనివల గంజీరమైన మనిషి - ఎన్ని కష్టనష్టాలు వచ్చినా చలించని వ్యక్తి - నీ జీవితంలో మేమిరువురమూ అమృతం సేవించిన రోజులూ వున్నాయి. హాలి వుంగిన రోజులూ వున్నాయి. అభినందనలుచేస్తే పొంగి పోనూలేదు. అభినందనచేస్తే కుంగిపోనూలేదు. మా జీవిత సుభూతలు స్ఫురణకు తెచ్చుకొని

హయ్ టూ

సప్పుకుంటాం.

శ్రీ నాగేశ్వరరావుగారితో కలిసి 'మాయలమారి' చిత్రం నిర్మిస్తున్నప్పుడు మేము చాలా సన్నిహితులమయ్యాం. ఒకే మాట ఒకే బాటగా కలిసి మెలిసి తిరిగి ఆ సుహృద్భావంతోనే మే మిరువురమూ ఒకేచోట మా భవనాలు ఒకదాని నాను కొని ఒకటిగా, మా ఆత్మలు ఎలా ఆనాడు సన్నిహితమై వుండేవో చెప్పుటకా అన్నట్లుగా నిర్మించుకున్నాం. మా రెండు కుటుంబాలూ. పసిపిల్లల హృదయాలలా ఏ అరమరికలూ, పొరపొచ్చుమూ లేకుండా కలిసిమెలిసి వున్నాం. హైదరాబాదు తరలి

“తీకరణకుద్దిగా వచ్చిచేసే నటడు”

వెళ్లినాడు ఆయన కన్నీరు గుక్కుకుంటూ మాకు పిడ్డలు చెప్పారు దూరమైనా భారం కాలేదు. మా యువురిమధ్యా ఆనాటి సుహృద్భావం, గౌరవమర్యాదలు ఈనాటికీ అలాగే నిలిచివున్నాయి.

నాగేశ్వరరావుగారి ఆశయాలు ఎద్దిచి. జీవితంలో ఏదో మహత్కార్యాన్ని చేయాలని, సాధించాలని ఆయన సంకల్పం. ఆదర్శగతంగా జీవించాలనే మహదాశయం. ఈ సంకల్పబలమే ఆయన కళాశాల నిర్మాణానికి, తదితర ప్రజోపయోగమైన ఉద్యమాలకూ దారితీసి తననింత మహోన్నత వ్యక్తిగా పైకి లేపదీసింది.

అందుకనే అభిమానులంతా ఆయన కీవాడీ సన్మానం చేయడం మనందరికీ మానసియమైంది. ఒక మహనటుణ్ణి, ప్రజాభిమానాన్ని పొందిన కళాకారుణ్ణి సన్మానించడం మనకు గర్వకారణం - విద్యుత్ ధర్మం.

ఆంధ్రమహాజను లాయనకి కట్టబెట్టిన ఉన్నత పీఠంపై ఆయన్ని ఆశీస్సుల్ని గావించి ఆయనచేత ప్రజోపయోగమైన మహత్కార్యాలు మనం చేయించుకోవాలి. ఆయన కృషి శాశ్వతంగా నిలిచిపోవాలి. అప్పుడే ఈ సన్మానాలకు అర్హమూ, పరమమూ, పరమార్థమూ ! ●

సినిమాడైరీ

● శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు చలనచిత్ర జీవితంలో 25 ఏళ్లు గడవిన సందర్భంగా మే 9న తీవ్ర జరుగుతున్న రజతోత్సవాన్ని తెలంగాణా అల్లర్ల కారణంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో జరుగలేదు.

● విజేతా పిక్చర్స్ 'జరిగిన కథ' అవుట్ డిస్ట్రీబ్యూట్ మూటింగు ఏప్రిల్ 25 నుండి కాకినాడ అమలాపురం ప్రాంతాల్లో జరిగింది. శ్రీ బాబూరావు దర్శకత్వంలో కాంచన, జగ్గయ్య, కృష్ణ పాల్గొన్నారు.

● నవభారత్ కంబైన్స్ నిర్మిస్తున్న 'ఉక్కుపిడుగు' మూటింగు వాహిని స్టూడియోలో ఏప్రిల్ 15 నుండి 30 వరకు జరిగింది. ఈ పేజీలలో కాంతారావు, రాజనాథ, రాజశ్రీ, విజయశ్రీ రాధిక పాల్గొన్నారు.

● లక్ష్మీనారాయణ కంబైన్స్ 'కదలడు వదలడు' మూటింగు వాహినిలో ఏప్రిల్ 16 నుండి 22 వరకు జరిగింది. శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు, జయలలిత, సత్యనారాయణ, మిక్కిలినేని, బాల కృష్ణ పాల్గొన్న సన్నివేశాలను శ్రీ విరూపాక్ష చిత్రీకరించారు.

● మిత్రా ప్రొడక్షన్స్ 'జీవనాంశం' తెలుగు చిత్రం మూటింగు శ్రీ సి. ఎన్. రావు దర్శకత్వంలో గోల్డెన్ స్టూడియోలో జరిగింది. కృష్ణ, విజయనిర్మల, ప్రభాకరరెడ్డి, అనిత, నాగయ్య, హేమలత, ఉదయచంద్రిక పాల్గొన్నారు.

● వినెట్ స్టూడియోలో ఎన్. వి. ఎన్. పిక్చర్స్ 'ప్రాడక్షన్ నెం 3' మూటింగులో ఎన్. టి. రామారావు, శోభన్, చలం, సత్యనారాయణ, చంద్రకళ పాల్గొన్న సన్నివేశాలను దర్శకులు శ్రీ కె. విశ్వనాథ్ చిత్రీకరించారు.

● మహాలక్ష్మి ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ నిర్మించిన 'గజదొంగ గంగన్న' చిత్రాన్ని మే 7న జోతి పిక్చర్స్, విడుదల చేస్తారు.

● మే 1 న డి. వి. ఎన్. ప్రొడక్షన్స్ 'గండిబా రహస్యం' విజయా పిక్చర్స్ ద్వారా విడుదలవుతున్నది.

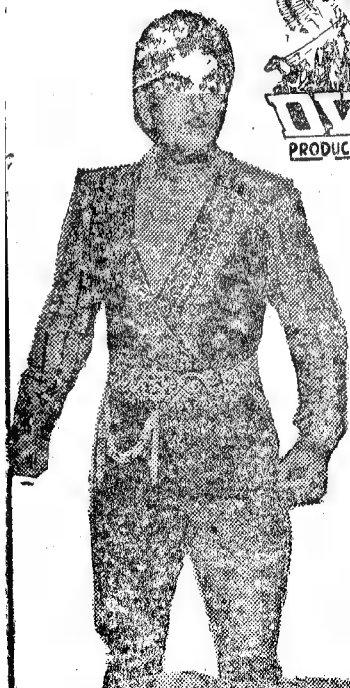

మమనసును పదే పదే
పువ్విళ్ళూరించగల ఆటపాటలకు ఆటపట్టు

డి.వి.ఎస్.పొడక్స్ ప్రొ. వారి..

గొప్పదేవత

రహస్యం

అంధ్ర: విజయ
సైజం: ఉషా
కెడిమ్: జయలక్ష్మి
మైసూర్: పారిజాత

దర్శకత్వం:
బి.విత్తలాచార్య
నిర్మాత
డి.వి.ఎస్.రాజు

■ పగటికలలు కంటున్న మామయ్యా

గాలిమేడతెన్ని నీవు కట్టావయ్యా

అంటూ విజయలలిత వాగేశ్వరరావును ప్రశ్నించే పన్నివేళాన్ని దర్శకుడు తారినేని రామారావు 'భలేరంగడు' చిత్రానికిగాను ఏ.పి.ల్ నాల్గవ వారంలో పారది స్టుడయోలో చిత్రీకరించారు, అవీసుకు వెళ్లి నవ్వుడు నిర్మాత బిల్ వెల్లడంచిన వివరాలను మీకు అందజేస్తున్నాను

'భలేరంగడు' యిస్టోర్ షూటింగు మే మొదటి వారంలో పూర్తవుతుంది, వాగేశ్వరరావు తన సంపూర్ణ సహకారాన్ని చిత్రాన్ని సకాలంలో పూర్తి చేసేందుకు తోడ్పడ్డారు, అవుట్ డోర్లో రెండుపాటల చిత్రీకరణ మిగిలివుంది ఆ పాటలను మద్రాసు పరిసర ప్రాంతాల్లో చిత్రీకరించ దల్చుకున్నాము చిత్రాన్ని జాన్లో విడుదల చేయాలను కుంటున్నాము, కూ రెండవ చిత్రంలో కూడా వాగేశ్వరరావు హీ రో గా నటించడానికి అంగీకరించారు' అని బిల్ చెప్పారు అగ్రికల్చరల్ రిసర్చర్ గా వాగేశ్వరరావు

సారది స్టుడియోలో నిర్మితమయిన ప్రసాద్ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారి 'అదర్న కుటుంబం' మే 9 న నవయుగా ద్వారా విడుదలౌతుంది వాగేశ్వరరావు అగ్రికల్చరల్ రిసర్చర్ గా నటించిన యీ సాంఘిక

సినిమా

చిత్రం వేటి సమాజ శ్రేయస్సుకు వుపయోగపడే కథాంశం కల్గివున్నదని తెలుస్తుంది, ప్రత్యాగత్వం వ్రాయబడ్డ కథకు ఆశ్రేయ సమకూర్చిన సంభాషణలు విగువుగాను, గంభీరంగాను, అందరికీ ఆరంభమయ్యేట్లుగాను వున్నాయని తెలుస్తుంది, కథాను గుట్టంగా రాజేశ్వరరావు సంగీతం ఆ తి కీ నట్టు తెలుస్తుంది చిత్రంలో కన్నదే కథాపాత్రలను ఇచ్చిత మయిన నటీనటులు నటించడంచేత మనం చిత్రం చూసేప్పుడు అవి మనకు దగ్గరౌ తున్నట్లు అనిపిస్తుందని పూహించబడుతుంది

ఇది వాగేశ్వరరావు నటించిన రజతోత్సవ చిత్రం కావడంచేత, చిత్రానికి సంబంధించిన ప్రతి అంశం లలి జాగ్రత్తగా నిర్వహించబడినట్లు తెలియజేస్తుంది, చక్కటి సాంఘిక చిత్రాలను నిర్మించి ప్రజల్లో తమకొక ప్రత్యేక పాత్రాన్ని యర్పరచుకున్న ప్రసాద్ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ నిర్మాత అనుమోలు వెంకట సుబ్బారావు 'అదర్న కుటుంబం' చిత్రాన్ని అదర్నప్రాయంగా వుండేవిధంగా నిర్మించారని తెలుస్తుంది, ప్రత్యాగత్వ తన

'అంగారు కుటుంబం'లో సచ్చ

ప్రతిభావిశేషంతో 'అదర్న కుటుంబం' చిత్రాన్ని మీరందరూ మెచ్చుకునేవిధంగా చిత్రీకరించినట్లు విశ్వసనీయవర్గాలద్వారా తెలియజేయబడింది.

మద్రాసులో 20 రోజులు

వాగేశ్వరరావు ఏం చేశారు?

ఏప్రిల్ 1 నుండి 19 వరకు వాగేశ్వరరావు మద్రాసులో వున్నారు అని వ్రాసాము. ఆ సమయంలో ఆయన యేం చేసారో మీకు తెలుపుతున్నాను :

మొదటి తారీఖునుండి ఏనిమిదవ తారీఖు వరకు సురేష్ మూవీస్ షూటింగులో పాల్గొన్నారు. తొమ్మిది, పది రోజుల్లో 'అదర్న కుటుంబం' చిత్రానికి సంబంధించిన అవుట్ డోర్ షూటింగులో పాల్గొన్నారు; మరలా 11 నుండి 18 వరకు సురేష్ మూవీస్ షూటింగులో పాల్గొన్నారు; సురేష్ షూటింగులో పదహారు రోజులు పనిచేసి పది రోజు చిత్రం నిర్మితమయ్యేందుకు తోడ్పడ్డారు. ప్రతిరోజూ రెండు వేషాల్లో కన్పడేవారు. ఒకటి కెప్టెన్; రెండోది పేదవిన్నయ్య; ఒక ప్రక్క నిండులు మండుతున్నా, వాగేశ్వరరావు విసుగు, నిరాశం లేకుండా షూటింగులో పాల్గొని తన కర్తవ్యాన్ని సత్

'అదర్న కుటుంబం'లో దేవిక, కోభనబాబు

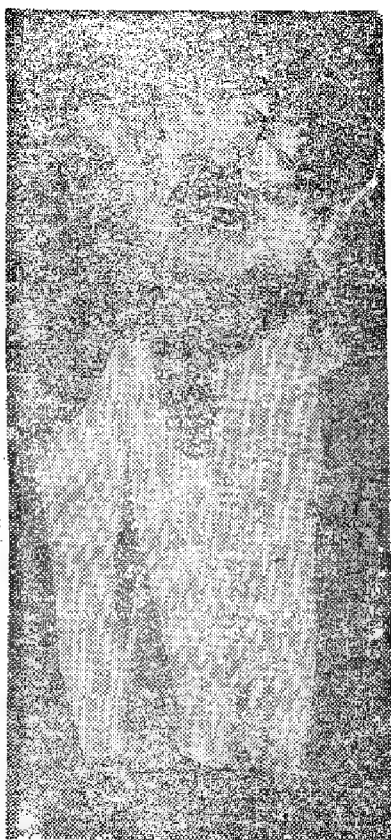
మింగి, పరిష్కారంగా నిర్వహించి అందు
పశంసలకు పాత్రులయ్యారు. వాగేశ్వర
రావు సెట్లోవుంటే, పొద్దు తనంతట
కానే పోతుంది అనేది భావాన్ని నేను
కలపిన ప్రతివ్యక్తి నెల్లడించడం ఆశ్చర్యాన్ని
కల్గించింది. సెట్లో ప్రతి ఒక్కరికి
హాషీరు గొలుపుతూ, మధ్యమధ్యన జోక్స్
విసురుతూ ఎండ అనిపించకుండా పెడకా
బును పూర్తిచేసారట.

**జయలలిత ఎవరో ఎరుగవట్టు
నటించిన ఎన్. టి. రామారావు**

జయలలిత రాకను ఎన్. టి. రామా
రావు గమనించి సంతోషంగా పిలువబోయి
ఆగిపోతారు. ఆమె యెవరో తనకు తెలియ
నట్టు నటించా...
ఎన్. టి. ఆర్: ఎవరూ?

జయలలిత: (తీకమకవడూ) అబ్బే.
నేను...మీరు...శమరూ.

రామారావు: ఏం కావాలి ?
జయలలిత: ఏమీలేదు మా బావ...మా
బావకోసం వచ్చాను.
రామారావు: మీ బావ? వాడెవడు?

‘భలేరంగడు’లో నాగేశ్వరరావు, వాగేశ్వరి

‘కన్నుల పండుగ’లో శోభన్ బాబు, కె. ఆర్. విజయ

యిక్కడెందుకు వుంటాడు?
జయలలిత ఆ పు ను యిక్కడెందు
కుంటాడు! పొరపాటుయింది మన్నించండి
(వెళ్ళబోతూంది)

రామారావు అగు, రావడం పోవడం
అంతా నీ యిష్టమే అనుకుంటున్నావా?
నిజం చెప్పు, మీ బావను నీవు నిజంగా
ప్రేమిస్తున్నావా?

జయలలిత చిరుకోవంతో ఆ విషయం
పేకెందుకు?

రామారావు ఒక వేళ ప్రేమించకపోతే
నన్ను ప్రేమించమని

జయలలిత ఏమిటి?

రామారావు అబ్బబ్బ ఏం కోసం ఏం
కోసం కోసంతో ఎంత అందంగా వున్నావ్

‘కట్ ఫ్యాన్స్ ఆన్’ అన్నారు ధర్మకుడు
విరలాచార్య ఈ సన్నివేశం డి. వి. ఎస్
(పాడిక్ష్న్స్) ‘గం డి కోట రహస్యం’
చిత్రంలో చూస్తారు ఎన్ టి
రామారావు ద్విపాత్రాభినయం చేసిన యీ
చిత్రం విజయా పిక్చర్స్ ద్వారా మే 1 న
విడుదలయింది, ఈపాటికి మీరు చిత్రాన్ని
చూపేవుంటారని నమ్ముతున్నాను అన్ని
పాంగులు సమపాథ్యంలో రంగరించుకున్న
యీ జానపదచిత్రాన్ని డి. వి. ఎస్ రాజా
భారీ ఎత్తున విక్రించారు.

కాంతారావు హంతకుడని.
రాజశ్రీ సాక్ష్యం!

సత్యనారాయణ రివిగా కూర్చుని
వుంటాడు, కాంతారావును గొలుసులతో
బంధించి తీసుకొచ్చారు రాజశ్రీ మూలగా
కూర్చుని వుంటుంది, బందించబడ్డ
కాంతారావుకు, సత్యనారాయణకు జరిగిన
వాదోపవాదాన్ని మీరూ తెలుసుకోండి

సత్యనారాయణ ఈ కైజారు ఎవరిది?
కాంతారావు, ఇది నాదే మికెక్కడ
దొరికింది?

సత్యనారాయణ మరణించిర మహా
సేనాని మయూరవర్య (త్యాగ రాజు)
వెన్నులో దొరికింది, నీ తండ్రికి జరిగిన
పరాధవానికి ప్రతీకారం చెయ్యాలని వెళ్ళి
కయ్యానికి కదిపి, కత్తిదూసి అనా
యంగా హత్యచేశావు

కాంతారావు హత్య, కాదు కానేకాదు,
మా యిద్దరిమధ్య జరిగింది ధర్మయుద్ధం,
సత్యనారాయణ ధర్మ యుద్ధం —
ధర్మయుద్ధమయితే యీ కైజారు హతుని
పిప్పన దిగివుండటానికి కారణమేమిటి?

కాంతారావు దొంగచాటుగా వెన్నులో
పొడిచేంత నిఘట్టుకాదు నేను

సత్యనారాయణ మరెవరు పొడిచారు
ఆ మందిరంలో మీ యిద్దరుతప్ప యితరు
రెవ్వరూలేరని హతుని కుమార్తె, సీ ప్రేయసి

పాక్ష్యం చెప్తున్నదే (అని రాజశ్రీని చూస్తారు. అమె వరసంగా ఆల (కిందకు వాలుతుంది) 'జిట్' అన్నారు దర్శకుడు జి. విశ్వనాథం; 'షిట్ ఓకే' అన్నారు కెమరామెన్ గోపాలరావు; ఈ సన్నివేశం టి. సి. సుబ్బన్న నిర్మిస్తున్న 'జన్మభూమి' చిత్రంలోనిది. కాంతారావు విజంగానే హత్యచేసి బుకాయించారా? లేక త్యాగరాజును మరెవ్వరయినా చాటుచూటుగా కత్తితో పొడిచి ఆ వేరాన్ని కాంతారావుపై వేసారా? అనేది సందేహాలను 'జన్మభూమి' చిత్రమే తీర్చాలి.

రాజనాలపై కత్తిదూసిన

కాంతారావు

భయంకరాకృతితోవున్న రాజనాల కాళి విగ్రహానికి అర్చనచేస్తూ సుందరాంగులయిన రాజశ్రీ, విజయశ్రీలను అర్పణ చేసేందుకు సిద్ధపడుతున్న తరణంలో రాజనం పుట్టివడే కాంతారావు అడ్డు తగిలారు; కలకలలాడే అతని ముఖావలిండాన్ని రాజనాల మెచ్చుకుంటూ యిలా చెప్పసాగారు.

రాజనాల: అద్దీల! దేదీప్యమానంగా వెలుగు ముఖ మండలమును చూచితిరా! అంబ మెచ్చెనురా!

కాంతారావు: అంబ మెచ్చుకొనుట కొదురా! నీవంటి నీమూనుకూడా కన్నం దుకు నొచ్చుకొనుచున్నది.

ని ని మా

కాంతారావు కంఠాన్ని విన్న రాజశ్రీ, విజయశ్రీలు ఏమో, హాస్యకాడా అని యెలుగెత్తి పిలుస్తారు.

కాంతారావు: మీరు...యిక్కడ...?

రాజనాల: నీ ప్రేయసీమణిల మరణ మును కనుతారా కొంచ వచ్చినావటరా?

కాంతారావు: మృత్యువు వరించునది వారిని కాదు; నిన్ను ఆ దేవి సమక్షంలో వధించి నీ నీవ చరిత్రను అంతం చేస్తాను, అంటూ రాజనాలపై కత్తి దూస్తారు;

కాంతారావు రాజనాల ల కు జరిగిన యుద్ధంలో యెవరు సెగారు? రాజశ్రీ, విజయశ్రీలు ఆ గుహకు యెలా వచ్చారు?

రాజనాల సాధించ దల్లుకున్నదేమిటి? అనేది ప్రశ్నలకు నవభారత్ కంబైన్స్ నిర్మిస్తున్న 'ఉక్కుపీడుగు' సమాధాన మిస్తుంది.

విజయనిర్మలని అనుమానించి పుట్టింటికి పంపిన కృష్ణ

నాగయ్య కుమారుడు ప్రభాకరరెడ్డిని, కుమార్తె విజయనిర్మలను కన్నంధుకు అమితానంద భరిత్రుడయ్యారు; తనకుమారుడు ప్రాజ్ఞాదయానందకు, తన కుమార్తెకు తన వూర్లోనే మంచి సంబంధం దొరికినందుకు మురిసిపోయారు; కానీ నాగయ్య కట్టుకున్న గాలిమేడ కూలి పోయింది; కారణం యే మిటాచి మీరు

మీకు తెలుసా?

ప్రసాద్ ఆర్టు పిక్చర్స్ నిర్మించిన 'అడభి కుటుంబం' శ్రీ అక్కినేని నటించిన 135 వ చిత్రం.

శ్రీ దేవర్ యిటీవల విడుదలచేసిన 'అక్కా తంగై' చిత్రంలో మృగ దర్శనం లేకపోవడాన్ని విచిత్రంగా చెప్పుకుంటున్నారు!

తెలుగు చిత్రాలలో అధిక భాగం మద్రాసులో నిర్మించ బడుతున్నా, నగరంలో రిలిజ్ గాకపోవడం నిడ్డార మేగా!

తమిళదేశంలో శ్రీ ఎం.జి.ఆర్.ను 'మక్కల్ తిలగం' అని పిలిచేవిధంగా హిందీ చిత్రరంగంలో రాజకపూర్వమ 'పేపుల్స్ ప్లాక్' అని పిలుస్తారట!

ప్రస్తుతం హిందీ చిత్రరంగంలో మేటి తారగా ప్రకాశిస్తున్న హేమ మాలిని 'కదు సత్తియమ్' అనేది తమిళ చిత్రంలో నటించినట్లు చాలా మందికి తెలియదట!

అడుగుతారుగా? వచ్చని తన కుమార్తె పంసారంలో చిచ్చు రేగింది; మన సారా ప్రేమించి పరిణయమాడిన కృష్ణ విజయ నిర్మలను అనుమానించి, పుట్టింటినిసంపించేస్తారు. ఒక తండ్రికిగాని, తల్లికిగాని యింతకంటె దుర్బరం మరే దయనా పుంటుందా? అందుకే నాగయ్య, హేమలతలు లోలోన కుమిలిపోయారు. ఈ సన్నివేశాన్ని మిత్రా ప్రొడక్షన్స్ నిర్మిస్తున్న 'జీవనాంశం' తెలుగు చిత్రానికిగాను దర్శకులు సి. ఎస్. రావు గతవారం గోల్డెన్ లో చిత్రీకరించారు ఆరుద రచన సాగించిన యీ సాంఘిక చిత్రంలో కృష్ణ, కృష్ణం రాజు, ప్రభాకరరెడ్డి, నాగయ్య, రేలంగి, రాజబాబు, మిక్కిలివేని, విజయనిర్మల, అనిత, హేమలత, నిర్మల ముఖ్య పాతలను పోషిస్తున్నారు. శ్రీ మార్యనారాయణ నిర్మిస్తున్న యీ చిత్రం యొక్క చాయాగ్రహణాన్ని జి. కె. రాము, సంగీతాన్ని కె. వి. మహదేవన్, కామ్యూన్యును వారాయణరావు, కళా దర్శకత్వాన్ని శేంకట్రావు నిర్వహిస్తున్న యీ చిత్రాన్ని ఆంధ్రాలో బొటిపిక్చర్స్ విడుదల చేస్తారు.

— శ్రీనివాస్

'గంధీ'కు కహస్యంలో జయలలిత, రామారావు

రచన: చాగంటి సోమయాజులు విశాఖాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, వెల: మేలుప్రతి రు. 4-00 పాదావలి: రు. 3-00.

187 పేజీల యీ పుస్తకంలో మొత్తం 23 కథలున్నాయి. ఏ కథ నీడ మరొక కథ మీద పడకుండా ఒక్కొక్క కథలో ఒక్కొక్క విషయం వుంది. కొన్ని కథావస్తువులు బాగా పరిచయమున్న ఇలివ్వుతొలలోనే అయినా, కొన్ని మాత్రం కేవలం క్రొత్తవి. (ఎంపు వగైరా) కొన్ని కథలు కథలుగా లేక ఏవో చిన్న సమఘటనలుగా వున్నాయి. (ఉదా

పుస్తకాలు

దుమ్ములగొండి) ఇక 'లేడి - కరుణాకరం'లో, కరుణాకరం వంటి నాడు కనుపిస్తే మనం చీద రించుకుంటాము. అల్లాడి పైచదువుల కయ్యే ఖరూ అత్తమామలు అతని భార్యను (కు గం వృత్తి (!) లోకి దింపుతారు అది యీ చూసిన కరుణాకరం తన భార్యను తనతో ఎసుకుపోతాడు. అతని భార్య శారద తన అలవాటును పుట్టింట వదిలేయక, కూడా

వట్టుకుపోతుంది. తన ఇంటిలోంచి ఓ నాయుడ రావడం చూసి పెళ్ళాన్ని కేక తయ్యబోయేసరికి "నాయుడు డబ్బెట్ట చదువుకున్నావు అందు యీ వెదవ పుద్యోగమయినా చేస్తున్నావు వాణ్ణి దోచి నీకు పెడుతున్నాను. పుస్తక ముడి వేసిన మెగుడిచి కదాని నాకే (దోపాబుద్ధి వుంటే వాడితో లేచిపోనూ" అంటూ వుసవ్వాసమిస్తుంది. "వచ్చినపుడల్లా రెండేసి మూడేసి నోట్లు యిస్తున్నాడు కక్కుర్తి వడ్డా కడుపు నిండుతోంది(!)" అంటుంది కరుణాకరం పుద్యోగం మానేసి, పెద్ద చదువు చదువుకుని (అమె సంపాదన మీదే బ్యాంకులో పెద్ద పుద్యోగి ఉవుతాడు. అతను మరో విదేశీ బ్యాంకిలో ఇంకా వున్నతోద్యోగి అయి న్నాడు శారద మొగుణ్ణి, తీసుకు వెళ్ళి సోర్మకారు కొని బహుమతి చేస్తుంది (ఇంకేం కావాలి కరుణా కరానికి!) తన పిల్లలను చూసి, "పెద్దవాడు నాయుడు కొడుకు, రెండో పిల్ల లాయరు పోలిక." అని లెక్కలు వేస్తాడు. సరాయి వేదతలకు పిల్లల్ని కన్న కుంతిదేవి పతివ్రతలో భర్త అనుమతిస్తే తప్పు లేదన్నార ఎవరి అనుమతి లేకుండా "బెన్ను కేసు" కింద కర్కుణ్ణి కని, భూణ వాళ్ళ చేయ బోయింది కుంతి, పిళ్ళు పతివ్రత లైతే నా భార్యనా కానిది అని సమాధానపడతాడతను "శారదా! నువ్వు శారదని నాకు విద్యాదానం చేశావు శారద వెయ్యి మందిని వరిస్తుంది దానికి దోషం లేదు. అడ్డుపెట్టినా బ్రహ్మదేవుడికి చెల్లదు" అని భార్యవ్రతం చేస్తాడు ఈ కథలో కరుణాకరం తత్వం లోకంలో ఎంత మంది కుంటుంది, అంత మందికి వుంటే లోకం ఏ తీరులో వుంటుంది— అసలుంటుందా అన్న అలోచనలు రాసికుండా చదివితే, కథను కథగానూ, కాలక్షేపానికి చదివితే బాగుంటుందంటే 18 ఏళ్ళ బుర్రాణ్ణి ఓ అడిటరు గారి పడుచు పెళ్ళాం (తన కోర్కె తీరుస్తే) సైకిలు కొనిస్తాను, ఓంగరం చేయస్తాను— అని ముఖమంతా ముద్దులతో నింపేసి, రేపు గెడ్డం గీసుకోడం ఆరంభించు "నువ్వుగా పువ్వులా వుండవలసిన ముఖం గట్టి కాకకాయితా గుంది" అని గడ్డం తడిమి, "మొదటిసారి వెంట్రుకలు, మెత్తగానే వున్నాయి" అంటూ ముఖాన్ని.. అ మాణిక్యమృగారు తొమ్మిదేళ్ళ తరువాత మళ్ళీ కథానాయకుడికి రైల్వో కనబడి, ఓ తొమ్మిదేళ్ళ కుర్రాణ్ణి చూపించి, 'నీ వరప్రసాదం ఉండబట్టి ఆయన గడించిన డబ్బు, సితార్పితం డబ్బులు పడ్డాయి లేకపోతే నామరుదులు ముండనిచేసి, మూల కూర్చోపెడుదురు' అంటుంది ఆవిడ— ఇది ఏల్లారెళ్ళా కథలోని పుట్టం - సారాంశం! కుంతి పరాయి మగవాళ్ళకి పిల్లల్ను కన్నదన్న విషయం యధాతథంగా తీసుకుని, అదే ఆదర్శంగా పెట్టుకుని ఈ రెండు కథలని మలచినట్టనిపిస్తుంది ఇక "ఎంపు" కథలో వో ముష్టిపిల్ల తండ్రి ఆమె ప్రేమించిన కుంటి వాడిని కాదని, గుడ్డివాడిని చేసుకోమని, "గుడ్డి వాడికయితే యిన్ని బియ్యం దొరకడానికి ఎప్పుడూ లోటుండడం"ని హితవు చెప్తాడు—అంతే!

— భూపతి

అటలు

నాలుగో ప్రణాళికలో ఆటలకి 2.32 కోట్లు

భారత ప్రభుత్వం నాలుగో ప్రణాళికలో ఆటలకోసం రు. 2.32 కోట్లు కేటాయిం చింది. ఇందులో ముఖ్యంగా స్కూల్ లో చదివే విద్యార్థుల్లో ఆటలలో నేర్పురలై న వారికి స్కాలర్ షిప్ యివ్వడానికి 8 లక్షలు కేటాయించారు. ఈ సంవత్సరంలో 50 మంది యువతరంలోనివారికి నెలకి రు 100 వంతున యివ్వడానికి రు 50,000 ఖర్చు చెయ్యబడుతుంది ఆటల అభివృద్ధికోసం ఈ గ్రాంట్ ని ఎక్కువమంది విద్యార్థులకి యివ్వడానికి క్రమంగా ఎక్కువ చెయ్యడం జరుగుతుందని ఆలండియా కౌన్సిల్ ఆఫ్ స్పోర్ట్స్ అథ్లెట్స్ డు శ్రీ రాంనివాసమిరాం ఇటీవల అహమ్మదాబాద్ లో వివరించారు.

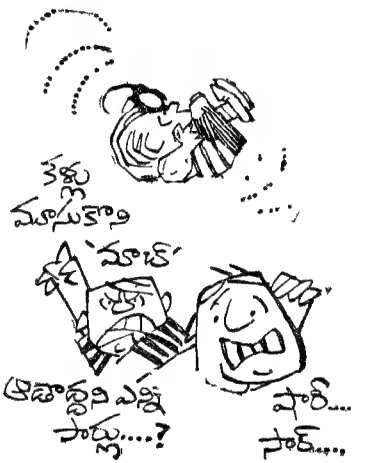
జాతీయ, అంతర్ కళాశాలల పోటీలలో ప్రతిభావంతంగా ఆడిన అభివృద్ధిలకి, అమ్మాయిలకి ఢిల్లీ అడ్మినిస్ట్రేషన్, యూనియన్ పెరిటర్ స్పోర్ట్స్ కౌన్సిల్ లు ఇంతకిముందే స్కాలర్ షిప్ లు యిచ్చాయి. ఢిల్లీ అధికారులు విద్యార్థుల ఆర్థిక పరిస్థితిని ఆరా తీసి సరైన అభ్యర్థులకే స్కాలర్ షిప్ లని యివ్వడం అన్నది గమనించ దగినది గ్రాంట్ లని సక్రమంగా వినియోగించడాని కిది సరైన పద్ధతి.

ఇంతకుముందు ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం వృద్ధులై న, క్రీడారంగంనుంచి విరమించిన ప్రముఖ ఆటగాళ్ళకి పెన్షన్ లు యిచ్చే పథకాన్ని రూపొందించింది అలాగే యిప్పుడు ఎ ఐ. ఇ. ఎన్ పథకం కూడా వయసుమీరిన, క్రీడారంగంనుంచి విరమించిన ప్రముఖ క్రీడా కారులకి తోడ్పడుతుందని ఆశించవచ్చు

రాష్ట్ర, జిల్లా స్పోర్ట్స్ కౌన్సిల్స్ కేటాయించిన నిధులు సరైన సమయంలో ఖర్చు అవటం లేదన్న సంగతి వ్యక్తిగతంగా నాకు తెలుసు (నయినేటు రంగం కూడా ఆటలని

బాగానే ఆదరిస్తున్నది. ప్రముఖ క్రీడా కారులకనేక మందికి ఉద్యోగానిచ్చి ఉత్సాహ పరుస్తున్నది అలాంటి క్రీడాకారులు కూడా తాము ఆసీనులో ఉన్నప్పుడు తమ పనిని నలుగురితోపాటు సక్రమంగా నిర్వహించడం అన్నది ముఖ్యం..

ప్రణాళికలో కేటాయించినదాల్లో రాష్ట్ర స్పోర్ట్స్ కౌన్సిల్స్ రు. 35 లక్షలు, నేషనల్ స్పోర్ట్స్ ఫెడరేషన్ లకి రు 50 లక్షలు నేషనల్ ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ స్పోర్ట్స్ కి, నేషనల్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ స్కీమలకి రు 35 లక్షలు ఇండియన్ నౌంట్ మెనిరింగ్ ఫెడరేషన్ కి రు. 9 లక్షలు ఉన్నాయి. క్రీడలకి సంబంధించిన సంస్థలు ఈ గ్రాంట్ ని పూర్తిగా ఉపయోగించుకొని శక్తి సామర్థ్యాలు గల ఆటగాళ్ళని ఉత్సాహ పరుస్తాయని ఆశించవచ్చు.

—కె. యస్. నరసింహన్

తన బట్టలు తడిసిపోయినా అతనికీ ఏమీ చింత లేదు
 మీరు 'టెరీన్'తో కట్టిన బట్టలను ధరిస్తే వర్షము మరియు చెమట వలన మీ
 బట్టలు ముడతలుపడిపోతాయి అన్న చింత మీకు వుండదు. ఇవి ముడతలు పడ
 కుండా త్వరగా ఆరిపోతాయి. వీటిని ఇంటి దగ్గర సులభంగా, త్వరగా పుతర్కో
 వచ్చును. ఇట్టి అక్కరలేకుండా వీటిని సంవత్సరముల తరబడి ధరించ
 వచ్చును. చాకలి ఖర్చులు వుండవు. పొదుపుకనంతో, దర్దా అయిన దుస్తులను
 ధరించుకొనుటకు అందరు ఎంచుకొనే బట్ట, 'టెరీన్'! ఇది గట్ల మరియు చారలు
 గల వివిధ డిజైన్లలో మరియు అందమైన 'ప్లెయిన్' రంగులలో లభిస్తోంది.
TERENE కెమికల్స్ అండ్ టైలర్స్ ఆఫ్ ఇండియా వారిచే చేయబడును.
 'టెరీన్' అనే పేరు పోలియెస్టర్ టైలర్ యొక్క
 రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్కు

బ్రూక్ బాండ్ బ్రూ

ఇన్స్టెంట్

కోఫీ చికరీ మిక్స్చరు

ఇది క్షణంలో అమేది!
సమయం మిగిలిస్తుంది!
డబ్బు అదా చేస్తుంది!

ఇదిగో ఇక్కడ ఉంది! బ్రూ—
బ్రూక్ బాండ్ వారినుండి యిది
క్రోత్ క్షణంలో అయే కాఫీ చికరీ
మిక్స్చరు

బ్రూ తయారు చేయుట చాలా
సులభం! బ్రూ క్షణంలో తయారు

వుతుంది! ఒక కప్పులో అర చెండాడు వేసి మేడినిల్పు పొయ్యి
రుచితై పాలు పంచదార కలపండి, నిజమైన కాఫీ చికరీ సువాసనతో మీకు
హాయి కొలిపే బ్రూ క్షణంలో తయారువుతుంది!

జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి, హడావిడి గాని, గొడవగాని, వడపోయటంతో సమయ
సమస్యం గాని బ్రూ తో లేదు

అదిగాక మీ రుచికి తగినట్లుగా, కప్పుకి కొంత హెచ్చుగాని తక్కువగాని కలిపి
తగు రీతిగా చేసుకోవచ్చును

బ్రూ కొరకు అడగండి—కాఫీ చికరీ ఎలా రుచించాలో తెలిసిన బ్రూక్ బాండ్
ఎవుణులచే జాగ్రత్తగా కలుప బడినది

బ్రూక్ బాండ్ వారిచే ఎంతో శ్రద్ధతో చేయ బడినది

ఒక కప్పులో మైన గ్లాస్
కూజిలలో బ్రూ మీకై
పచ్చు చున్నది

